

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

šentjurski lokalni časopis

letnik VII, št. 8

22. avgust 2000

cena 250 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

**Šentjurska politična
scena pred volitvami**

**V Meji d.d. prostora
le za en sindikat?**

Jurmes gre naprej

**Fotoreportaža s prve domače
ženske nogometne tekme**

**Anketa: Plače javnih
uslužbencev morajo biti javne**

Oglarjev le še za vzorec

OPTIKA PETRA

Petra VOGA-KUMER s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
tel. & fax: 063/ 740-152 gsm: 041/ 733-268

ZA VAS POSLUJEMO VSAK DELOVNI DAN
OD 9-12 IN 12³⁰-17, SOBOTA 9-12

- okulistični pregledi
- pestra izbira okvirjev in stekel za korekcijo
- pribor za čiščenje in shranjevanje očal
- tekočina za kontaktne leče
- velika izbira sončnih očal kolekcije 2000
- hitra izdelava očal

NOVO-NOVO-NOVO

**VELIKA PONUDBA
DALJNOGLED OV**

PONUDBA IN KAPACITETE

restavracija s 100 sedeži
letni vrt
nočitvene kapacitete
(24 ležišč)
pivnica s pizzerio
ob vikendih glasba s plesom

MOTEL RIBNIK

★ ★ ★
K O Z J E

KEMO PLAST

3260 Kozje
Tel.: 03/ 809 03 40
Tel./fax: 03/ 580 11 20

Del. čas: od 7h - 23h

POSEBNA PONUDBA

nedeljska kosila
dnevni menuji
jedi po naročilu
sladice
organizacija turističnih svežnjev
vikend paketi
bioterapije

Položaj ob idili ribnika pod zelenim pobočjem Brediča daje veliko možnosti za oddih, družabna srečanja, rekreacijo in še kaj več.

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

**NAJ DOBER GLAS
SEŽE V NOVO VAS!!!**

Uvodnik

Franc Kovač

Kdo se boji večinskega volilnega sistema?

Odgovor je na dlani: vse naše politične elite s poslanci na čelu. No, tu bi našega Malovrha lahko izvzeli. Izračun kaže, da mu daje večinski sistem veliko več možnosti kot proporcionalni. A zakaj je kljub temu skupaj z Zagožnom, ZLSD in LDS dvignil roko za ustavno izigravanje ljudske volje? Ne glede na različne interpretacije namreč ni nobenega dvoma, da je ljudstvo še daleč najbolj za večinski sistem. Pač zaradi partijske discipline. Roko na srce, tudi večinski sistem ni edino zveličaven, toda kljub temu je neprimerno bolj pošten od skrivalnic proporcionalnega sistema. Spet bomo volili le stranke, le da bo sedaj višji volilni prag po volitvah izključil celo vrsto manjših strank in seveda tudi lepo število volivcev. In vlado bodo spet sestavljale, tako kot doslej, nenačelne jalove koalicije, ki bodo v nedogled vzpostavljale svoje fevde na posameznih sferah oblasti. Vredni smo drugačne oblasti.

Poletno mrtvilo je naša turistična značilnost

Šentjur je poleti mrtev. Če odštejem nekaj vsakoletnih gasilskih veselic, planinske gasilce - igralce, in obupne poskuse nekaterih gostincev, na primer Bara S s Ponkvice, pa morda še ŠKMŠ, ki se nekaj trudita, se med 1. julijem in 31. avgustom ne dogaja nič. Jezero nič, bazen komaj kaj, o kulturni zabavi v Zgornjem trgu ni ne sluha ne duha. Ipavčevi dnevi, ki so bili v začetku načrtovani kot kulturna popestritev poletja, so že zdavnaj zdrsnili v turoben jesenski čas. Menda zato, ker poleti pač grejo naši umetniki in zabavljaci na dopust, na morje ali pa kar v tujino. "Ipavci" na primer lani v Španijo in Portugalsko, letos v Pariz. Pravijo, da tudi s spoštljivo občinsko finančno popotnico. Da ne bi motili domačega poletnega sna? Podatek, da le okrog 5% državljanov poleti res odide za krajši čas zdoma, velikanska večina pa ostaja lepo doma, naših oblastnikov, ki prireditveni mošnjiček najraje odprejo le za pomladansko in poznojesensko promocijo, kaj prida ne skrbi. Da ne bom vedno kritiziral župana Malovrha: le kaj počne Odbor za kulturo in problematiko mladih? Pa saj imamo lepo naravo, in sonce nam toplo sije, pa za vsakim potočkom ali grmičkom si lahko postavimo žar in imamo žur... Le kaj bi se trapili še s poletnim kulturnim programom, ki nas dodobra zamori že v drugih letnih časih. Šentjurski mladi "folk" pa tako lahko gre v Celje, pa na Pivo in cvetje... In tam se Šentjurčani srečujemo in poklepamo. Pa še svetovljane se počutimo.

Šentjurski 3x3?

Vendarle ni vse tako turobno. Župan Malovrh je tokrat demantiral moje stokanje iz prejšnjega odstavka z občinsko igro na srečo, ki se ji pravi Anketa o energetski zasnovi občine Šentjur. Vprašalnik je bil peresno lahek in so ga občani, ki so se pognali v boj za srečo, za tri nagrade v mamljivem skupnem znesku 100 točočakov, z veseljem in z lahkoto množično izpolnili. Nisem pa prepričan, da si bo z zbranimi ugotovitvami kdorkoli lahko kakorkoli pomagal, kajti odkrivanje Amerike se je le enkrat resno splačalo. Ampak to niti ni pomembno. Pomembneje je, da bo veselo in da ljudje vedo, da občinska oblast tudi sredi vročega poletja razmišlja o kurjavi. Župan pa ni kriv, da so letos volitve že sredi oktobra.

Nevednost ni kazniva

Odkar ima Občina svoje glasilo, se Šentjurskim novicam vse slabše piše. Ne, naklada in denar še sploh nista vprašljiva (roko na srce: tudi prej nista blesteli, po zadnjih položnicah pa se je število naročnikov zmanjšalo točno za 11 naslovnikov, med njimi tudi za župana Malovrha), kritično je pridobivanje informacij. V 24. členu Zakona o javnih glasilih sicer lepo piše, da je tudi Občina dolžna s svojimi akti urediti način zagotavljanja javnosti dela, tudi pravico do enakopravnega dostopa do informacij. Ampak ta zakon, podobno kot še marsikateri, za naše občinske može (in žene) očitno ne velja. Na seje Občinskega sveta nas sicer še vabijo, vsi drugi javni dogodki pa so rezervirani izključno za njihovega "Šentjurčana". Direktorica občinske uprave Škobernetova še morda tu in tam nekaj na silo pove, kajpada naknadno, ko se je zadeva že zgodila, podžupan Čokl pa še to ne, ker praviloma nikoli "nič ne ve". In ker nevednost ni kazniva, ga še zakon ne drži. Župana praviloma nikoli ni, vsi drugi občinski šefi in podšefi pa nimajo pravice dajati informacij za javnost. Razen za "Šentjurčana", ki ga očitno ne smatrajo za javnost.

Konkurenca ni vedno dobrodošla

Konkurenca zagotavlja kvaliteto in je vedno dobrodošla in simpatična. Vendar le tako dolgo, dokler ima v primežu druge. Odkrito moram priznati, da sem se že nešteto krat zalotil pri misli, da bi dvignil roke od Šentjurskih novic. Le zagnanost mladega dela ekipe me še drži pokonci. Enostavno premalo nas je za dva lokalna časopisa. Bralcev in piscev. Brez stranskih finančnih injekcij je pa nemogoče kvalitetno preživeti. Te pa dobiva le konkurenca. Je ta res toliko bolj zdrava, pravična, informativna, skratka boljša, da si zasluži izključno podporo iz javnih proračunskih sredstev? Morda. Zaenkrat je gotovo le to, da se le ona sproščeno sonči v blagodatostih občinskih oblastnikov. V koristnost in simpatičnost takšne konkurence ne verjamem niti pod razno.

IZ VSEBINE

Šentjurska politična
scena pred volitvami 4

Kako smo gospodarili? 6

Jurmes gre naprej 7

Meja d.d. - prostora
le za en sindikat? 8

Anketa: Tajne
plače javnih uslužbencev 9

Fotoreportaža s prve domače
ženske nogometne tekme 18

Obvestila 26

Policijska kronika 27

Šport 29

Razvedrilo 34

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur, Dušana Kvedra
11

Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač

Lektoriranje:
Eva Kovač, Bogdan Rahten

Postavitev in oblikovanje:
Samo Gazvoda

Tisk:
Grafika Gracer, Celje
8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:
Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:
03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:
sentjurske.novice@siol.net

Žiro račun:
Šentjurske novice
50770-601-24123.

naslednja številka:

[torek]

NOVICE

26. september 2000

Šentjurska politična scena pred volitvami

Čeprav je do volitev le še nekaj tednov, v šentjurskih strankah še ni čutiti mrzličnega prerivanja. Tu in tam se sicer kaj zgodi, toda po šentjurski navadi, vse bolj v ozkih zaprtih krogih političnih elit, največkrat celo brez tiste najmanjše mere demokratičnosti znotraj strankarskega odločanja. Zlasti o strankarskih vsebinskih zamislih in razlikah ni ničesar slišati. Torej bo šlo za boj za oblast bolj na suho. Res, ta naša šentjurska demokracija je nekaj nenavadnega in skoraj rahlo čudaškega.

Do sedaj je le Združena lista predstavila svojega kandidata za poslanca, g. Goloba, vendar tudi ona brez opaznejših volilnih vsebinskih napovedi. Vse druge stranke so skrivnostno neme.

V javnost pa občasno le pričurkajo nekatere vesti.

SLS + SKD - "krščanski" požrl "ljudske"

Združitev se je zgodila zadnje dni julija v gostilni Ahac v Stopčah, tik pred razpadom koalicije Slovenija in odhodom Bajuka in Peterleta na svoje. Izbranci, ki sta jih določili vodstvi obeh strank, so se sestali tako rekoč za zaprtimi vrati, bolj sramežljivo kot veselo. Žurke ni bilo, le večerjo so si privoščili.

Po direktivi iz Ljubljane se je zbralo po 20 delegatov iz vsake stranke, ki so nato s tajnim glasovanjem izbrali novo začasno vodstvo združene SLS + SKD. Izvršni odbor kar z zaprto listo. Vse je teklo kot namazano, kar pa ni bilo niti čudno, saj sta se predhodno sestali ožji vodstvi obeh strank, ki sta se lepo "na štiri oči" sporazumeli in razdelili vse funkcije. Predsednik je postal Janez Čokl (SKD), podpredsednika Janez Škoberne (SLS) in Simon Zdolšek (SKD), tajništvo bo verjetno opravljala Brigita Škoberne (SKD), Tatjana Oset (SLS) pa je postala vodja svetniškega kluba združene stranke. Na oko bi ocenil, da je SKD povsem potopila SLS, kar pa sploh ni nepričakovano. Čeprav je SLS na zadnjih državnih volitvah dobila precej več podpore (okrog 23%) kot SKD (15%), je vendarle bilo ves čas očitno, da njeno vodstvo nima večjih ambicij. Predsednica Osetova in tajnik Škoberne sta namreč ves čas dokaj pohlevno in odkrito "ministrirala" Malovrhu in SKD. V tem mandatu celo brez koalicijske pogodbe in brez slehernega resnejšega mesta v občinski hierarhiji. Sicer pa je bila usoda šentjurske SLS zapečateni že zdavnaj prej; s poroko tajnika

SLS Janeza Škoberneta s tajnico SKD Brigito Jelenc.

Nadvse zanimive in patognomonične so bile volitve predsednika združene stranke. Kandidirala sta Čokl iz SKD in Zdravko Brglez iz SLS. Pri številčnem razmerju navzočih 20 : 20 je bil z rezultatom 23 : 17 izvoljen Čokl. Za Čokla so iz SLS glasovali oba Janeza Škoberneta, oče in sin, in predsednica Tatjana Oset, vsa "baza" pa, normalno, za svojega Zdravka Brgleza. O kandidatu za poslanca se niso pogovarjali, nobena skrivnost pa ni, da je Jurij Malovrh *de facto* ustoličen na tem mestu, čeprav vodstvo združene stranke formalno še vedno intenzivno išče svojega kandidata.

Ne glede na vse te igrice, kajpada tudi z volivci, bo šentjurska SLS + SKD na volitvah pobrala največ glasov. Prav gotovo pa ne prav veliko preko 30%, kar bi zlahka utegnili biti premalo za ponovni poslanski mandat Jurija Malovrha.

Zanimivo bi bilo, če bi se v Šentjurju organizirala Bajukova in Peterletova NSi. Zlasti če bi organizacijo te stranke prevzel Peterletov znanec in prijatelj Simon Zdolšek. V tem primeru bi se Malovrh, ki svojo politično karizmo pragmatično gradi izključno na vernih občanih, znašel na "čistini". Toda Zdolšek je bil tik pred zdajci izbran za podpredsednika SLS + SKD, kar je bilo lahko povsem slučajno, ali pa zelo zvita Malovrhova poteza. Seveda je vprašanje, če si Zdolšek lahko premisli. Ali morda njegova odsotnost na združitveni seansi le kaže v to smer? Če ima ambicije postati nekaj v šentjurski politiki, potem ima sedaj idealno priložnost, da stopi iz Malovrhove sence. Zdolšek, ki je brez dvoma perspektiven krščanski politik, prav gotovo dobro pozna Malovrhovo samozavestnost in ve, da mu on ne bo dal prostovoljno prostora pod soncem. Ocenjujem, da bi kot kandidat

Bajukove stranke imel več možnosti kot Malovrh v SLS + SKD.

Zanimiva je tudi druga varianta, ki pa jo je menda Bajuk lastnoročno zavrnil: da Malovrha vzame v svojo stranko. Malovrh je dovolj pragmatičen politik, da bi se v trenutku lahko odločil tudi za to zanj ugodnejšo možnost. Žal pa očitno drugi niso takega kova.

LDS v volilni boj z drugo garnituro

Je šentjurska LDS izgubila samozaupanje? Že dolgo je bilo očitno, da omahuje med opozicijsko vlogo in med "biti zraven" pri Malovrhovem vladanju oziroma da nima lastne občinske politične strategije. Zdaj pa kaže, da se je dokončno odločila za "drobtinice" z oblastne mize. Na to ne kaže le njeno razmeroma opazno sodelovanje pri ustanavljanju "Šentjurčana" in pri zagotavljanju proračunske finančne podpore zanj, temveč tudi njeno cagavo pripravljanje na jesenske volitve. Anita Koleča sicer ni slaba kandidatka, toda nobenega dvoma ni, da ne prihaja iz prve linije in ni tisti adut, ki bi odločilno prevesil šentjursko volilno tehtnico. Zdaj pa je celo slišati, da so si v LDS premislili in da bo njihov kandidat nekoliko bolj udaren Boris Zupanc iz Lutnja. Glede na dejstvo, da imamo v Šentjurju (vsaj do sedaj) le štiri resne stranke s poslanskimi kandidati, pa lahko vsak kandidat LDS dobi tudi preko 25% glasov, kar bi utegnili prinesiti celo poslanski mandat. Toda tudi takšen, več ali manj naključen uspeh, ne bi uspel prekriti dejstva, da se je šentjurska LDS zreducirala na nekdanje mladinske funkcionarje, ki so se v preteklih letih Drnovškove vladavine uspešno uvrstili med polpolitične poslovneže, zdaj pa za blagor svoje stranke niso več tako žareči,

da bi tvegali odločnejši nastop na volitvah.

Zapravlja SDS zgodovinsko priložnost?

Splet zunanjih okoliščin je SDS zelo naklonjen. Na pomladni strani, ki v Šentjurju dobiva praviloma okrog 65% glasov, letos pa naj bi jih kljub pričakovanemu osipu zagotovo ostalo še okrog 60%, sta le še dve stranki, SLS + SKD in SDS. Ker SLS + SKD težko dobi več kot 35%, pomeni, da ostaja za SDS, ki ima na državni ravni dokaj ugoden rating, okrog 25%, kar bi moralo absolutno zadostovati za poslanski mandat. Žal pa je kar vrsta okoliščin, ki bi utegnile to odlično izhodišče izničiti. SDS se po lanskem razkolu še vedno ni našla, njen predsednik Zoran Justin pa je naredil toliko strateških napak, da je stranko na lokalni ravni dobesedno sesul. Po lanski izredni volilni konferenci, kjer je nastopil kot protikandidat "puckističnemu" in SKD naklonjenemu Osetu, je z neverjetno lahkotnostjo obrnil hrbet svojim pristašem in se pragmatično priključil "SKD struji" v stranki. Takšna odločitev je bila trenutno morda zanj koristna, za identiteto stranke pa zagotovo ne. Poleg tega je povsem zanemaril delo na terenu, zato so krajevni odbori SDS, vključno z vodstvom stranke praktično v razpadanju. Justinova kandidatura za poslanca v takšnem položaju seveda ni najboljša rešitev in tako se bo morda zgodilo, da bo v jeseni Justin sam lepil svoje plakate. Toda kljub nezavidljivemu položaju znotraj občinskega odbora SDS, ima Justin presenetljivo dobro volilno izhodišče. SDS v naši volilni enoti običajno dobiva povprečno okrog 18%, v šentjurskem volilnem okraju pa še en do dva odstotka več. To pomeni, da bi za izvolitev potreboval nekaj več kot 20%, kar pa sploh ni nedosegljivo. Vendar pa le pod pogojem, da

Marko Diaci in njegova Neodvisna lista ne bosta šla na volitve skupaj s SMS (Stranka mladih Slovenije). Po moji oceni lahko SMS Janševim socialdemokratom odvzame kar 3 do 5% glasov, kar bi pomenilo potop Justinovih poslanskih sanj.

Tudi ZLSD ni brez šans

Ob pričakovani veliki volilni abstinenci – ocenjujem, da na volitve ne bo šlo več kot polovica volilnih upravičencev – in razmeroma veliki zvestobi svojih volivcev ZLSD, je povsem realno pričakovati, da bi tudi šentjurska ZLSD posegla po poslanskem mandatu. Gospod Golob, lastnik dobrostoječe firme Trgohlad, ki je dobro uvrščena celo na listi slovenskih gospodarskih gazel, kot delodajalec in dolgoletni odkriti Kučanov privrženec, sicer ni pravo poosebljenje Pahorjeve socialdemokratske tretje poti, je pa ugleden šentjurski občan in utegne nekaj dodati k približno desetim odstotkom za bivše komuniste rezerviranih glasov. Zlasti še, če se bo odločil in bo v predvolilno kampanjo vložil tudi zajetnejši kupček svojega denarja. Okoli 15 % dobljenih glasov bi verjetno pomenilo poslanski mandat. Toda, pozor! Tako kot lahko SMS sesuje SDS, enaka usoda čaka ZLSD, če bo tudi v šentjurskem volilnem okraju postavila svojega kandidata upokojenska DeSUS.

SMS in NSI

Sta za sedaj še neznanki, toda zelo verjetno je, da se bosta še pravi čas pojavili na naši politični sceni in temeljito premešali moja predvidevanja.

SMS ima s tako imenovano Neodvisno listo vzpostavljeno kompletno infrastrukturo in menim, da se Marko Diaci ne bo mogel upreti skušnjavi, da je ne bi potegnil v volilni vrtljak. V načelu je Stranka mladih Slovenije nekaj antipod upokojenski stranki. Je bolj interesno združenje kot politična stranka, toda zagotovo bi predstavljala mamljivo volilno izbiro za apolitično mlado generacijo. Hkrati pa bi pomenila zelo resno dolgoročno osiromašenje politične udarnosti vseh drugih strank, kar bi bila velika škoda. Že sedaj so naše stranke bolj združene različnih "psihopatov", brez priliva mladih

idej pa bo samo še slabše. Rezultat okrog 10% sploh ne bi bil presenečenje. Če pa to pomeni tudi poslanski mandat, je težko reči. Osebnostno ocenjujem, da ne. Zagotovo pa pomeni, da bi brez mandata ostala SDS.

Še bolj zanimiva bi bila Bajukova NSi. Če bi se njene organizacije lotil resen krščanski demokrat, recimo Simon Zdolšek, bi zagotovo pomenila konec Malovrhove poslanske in županske vladavine. Če...

Druge stranke

Zelenih, Demokratov, DeSUSovcev, jelinčičevcev in še katerih v Šentjurju ni organiziranih, kar pa seveda ne pomeni, da ne bodo postavili svojih list in pobrali nekaj odstotkov glasov. Praga ne bodo dosegli in njihovi glasovi bodo šli v nič oziroma si jih bodo po volitvah razdelila četverica ali peterica velikih strank.

Koliko poslancev bomo imeli?

Tega še najboljša kofetarica ne bi upala napovedati. Glede na to, da imamo v volilnem okraju vsega 4 resne stranke, je realna možnost, da dobimo dva ali celo tri poslance. Pri tem pa možnosti Goloba (ZLSD), Justina (SDS), kandidata LDS, ali morebitnih kandidatov SMS in NSi sploh niso bistveno manjše od dozdevno favoriziranega Malovrha (SLS + SKD). Zdi se, da so celo večje. Po drugi strani pa velika relativna izenačenost kandidatov prav tako lahko pomeni, da bomo ostali brez poslanca. Proporcionalni volilni sistem je pač čudna in nepredvidljiva zadeva. Vendar poreklo poslanca tako ali tako ni pomembno, saj v resnici volimo stranke, ki so nosilke nacionalnih in državnih interesov, in ne zastopnika naših interesov. Vsak izrazito "naš" poslanec, seveda iz katerekoli volilne enote ali stranke, pomeni prej zameetek politične koruptivnosti, kot strateško dobroto za državo kot celoto. Prav slednje pa je tudi edina resnejša "zamera" med sedanjo politično elito tako osovraženemu večinskemu volilnemu sistemu.

F.K.

Mestni svet Krajevne skupnosti Šentjur mesto na podlagi 2. člena Statuta Krajevne skupnosti Šentjur mesto ter Pravilnika o priznanjih Krajevne skupnosti Šentjur mesto

objavlja

RAZPIS

ZA PODELITEV PRIZNANJ KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJUR mesto

I.

Priznanja mesta Šentjur so:

1. Častni meščan mesta Šentjur
2. Kipec sv. Jurija
3. Listina mesta Šentjur

II.

Priznanja mesta Šentjur se podeljujejo posameznikom, skupinam ljudi, podjetjem, zavodom, organizacijam, skupnostim in društvom. Priznanja mesta Šentjur se podeljujejo za izjemen prispevek posameznika v času življenja in dela ter na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, športa in humanitarnih ali drugih dejavnosti, ki imajo trajen pomen za razvoj, ugled in promocijo mesta Šentjur.

III.

Naziv Častni meščan mesta Šentjur (v nadaljevanju: Častni meščan) podeli Mestni svet posamezniku za njegov izjemen uspeh in dosežek v času življenja in dela kakor tudi za njegov izjemen prispevek na področju znanosti, umetnosti, kulture, športa, gospodarstva ter humanitarnih ali drugih dejavnosti, ki imajo trajen pomen za razvoj, ugled in promocijo mesta.

IV.

Kipec sv. Jurija se podeljuje za izredno življenjsko delo ali za izjemne uspehe in dosežke, ki so pomembni za razvoj in ugled mesta Šentjur.

V.

Listina mesta Šentjur (v nadaljevanju: listina) se podeljuje za izjemne uspehe in dosežke, dosežene v zadnjem obdobju, na gospodarskem, znanstvenem, tehničnem, kulturnem, športnem in drugih področjih ustvarjalnosti dela, ki imajo poseben pomen za razvoj in napredek mesta ter za izkazano požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubnost.

VI.

Listine se podeljujejo posameznikom, skupinam ljudi, podjetjem, zavodom, organizacijam, skupnostim in društvom na območju Krajevne skupnosti Šentjur mesto.

Vsi naštetih iz prejšnjega odstavka lahko dajejo tudi pobude za podeljevanje priznanj. Pravico dajati pobude imajo tudi politične stranke ter organi lokalne in državne uprave.

VII.

V predlogu za podelitev morajo biti navedeni naslednji podatki:

- naziv predlagatelja,
- naziv priznanja, ki se predlaga in
- osnovni podatki o predlaganem:
 - a) ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče in sredina, kjer je zaposlen, če se predlaga posameznika za podelitev priznanj;
 - b) naziv podjetja, zavoda, organizacije, skupnosti ali društva, število zaposlenih ali članov ter drugi osnovni podatki za podelitev priznanja – obrazložitev oz. utemeljitev, ki mora vsebovati podatke o uspehih in priznanjih, ki jih je dosegel kandidat za dobitnika priznanja.

VIII.

Rok za oddajo predlogov za podelitev priznanj Krajevne skupnosti Šentjur mesto traja

do 17. septembra 2000.

Neutemeljenih ali prepozno vloženi predlogov ne bo možno obravnavati.

IX.

Priznanja Krajevne skupnosti Šentjur mesto se podeljujejo na svečani prireditvi ob praznovanju krajevnega praznika.

X.

Predloge s priloženo utemeljitvijo pošljejo predlagatelji na naslov: "Mestni svet Krajevne skupnosti Šentjur mesto, Mestni trg 5, 3230 Šentjur".

Številka: 078/00 – MS
Šentjur, avgust 2000

Mestni svet Krajevne skupnosti Šentjur mesto
Florjan Cveto Erjavec
predsednik

Prejeli smo

Prosjačenje že dolgo neučinkovito

Že leta spremljam izjave naših vodilnih občinskih funkcionarjev o njihovih romanjih v Ljubljano po razna sredstva za te ali one potrebe. Pri tem je več kot očitno zaznati njihovo taktiko prosjačenja državnih funkcionarjev za sredstva, s katerimi bi podprli ta ali oni projekt. Žargon v katerem se uporabljajo besede nerazvitost, revščina, pomoč ljudem Kozjanskega in kar jih še premore slovensko izrazoslovje so, po moje, pri ljudeh, ki odločajo o razvojnih projektih države, že zdavnaj le še spomin na čas, ko je bilo govoriti z navedenimi besedami moderno in koristno. Zato bi bilo potrebno besedni zaklad naših občinskih predstavnikov, ki se hodijo v imenu nas občanov pogovarjat v prestolnico, temeljito spremeniti, če želimo bistveno povečati uspeh.

Cepprav me navedeno že dalj časa pošteno vznemirja, sem si o tem prvič odločil spregovoriti javno. Osebo seveda ne mislim, da je problem le v izrazoslovju, ampak je bistvenega pomena, kaj ti ljudje res čutijo v sebi ter kaj nosijo v glavi in v torbi. Moji občutki sicer niso dobri, zato ker vem, da zunanje predstavljane naše občine ni odvisno od leporečenja pred predstavniki države, ampak od vsebine stvari, ki se jih predstavlja. Prepričljivost pa je v tesni povezanosti s samozavestjo. Le te pa nam vedno manjka, ko smo v zadregi, kadar nimamo pravih rešitev in strategij.

Tu smo pri bistvu problema. Našim vodilnim občinskim ljudem manjka vizije, strategije in programov, s katerimi bi lahko samozavestno nastopali. Posamezni projekti so nepovezani in se ne vključujejo v globalne strategije občine, kaj šele države. Zato je njihovo predstavljanje v Ljubljani eno samo jamranje in stokanje (beri prosjačenje za milost). Posledica pa je, da dobimo drobtinice z gospodove mize. Dandanes resni poslovneži, predsedniki vlad, ministri in državni sekretarji pač ne nasedajo več pravljicam o "Kalimeru s Kozjanskega". Če pa že, gre le za milost. Toliko, da je za nekaj časa mir. Veliko prej in učinkoviteje bi jih pritegnili k sodelovanju z resnimi projekti, ki bi se vklapljali v državno strategijo. Vsi vemo, da so prošnje, npr. za subvencioniranje ohranjanja delovnih mest, še zmeraj samo prošnje, drugo pa je, če bi državi ponudili resen projekt možnosti, ki bi jih občina nudila investitorjem na področju gospodarstva, s pomočjo česar se ohranjajo in odpirajo nova delovna mesta. Nerganje, da bi potrebovali šentjurski nadvoz je veliko premalo za uresničitev vseh številnih cestnih problemov z državnimi cestami v občini, kot so Dramlje - Žiče, Planina - Sevnica, pločniki skozi Novo vas, Vrbovo, Dole, Stopče in še kje, da sploh ne omenjam zelo perečega problema šentjurske obvoznice iz avtoceste v Dramljah, ki šentjursko mesto središče dobesedno ugonablja. Navedeno bi imelo neprimerno drugačen učinek, če bi problem predstavili kot projekt, ki bo sestavni del bodoče slovenske cestne povezave sever - jug (Dravograd - Novo Mesto). Nagovarjanje k investiciji za knjižnico v Šentjurju bi imelo drugačen pomen, če bi projekt reševal tudi stisko glasbene šole, neprimernost kulturne dvorane, reševanje prostorske problematike za mlade in drugo v okviru novega kulturnega centra skladateljcev Ipavcev. Podobno velja na področju šolstva, športa itd.

Zanimivo bi se slišalo, če bi Šentjur kandidiral za kako izmed pomembnejših državnih institucij, npr. Sklada stavbnih zemljišč. Ali si predstavljate, da bi se ljubljanski uradniki vozili k nam v službo? Iz lastnih izkušenj (sodeloval sem pri postavitvi Pošte Slovenije v Mariboru) vem, da se to ne bi zgodilo. Zato bi zagotovo dobili priložnost kadri vseh izobrazbenih nivojev in poklicev; tudi nezaposleni, iz našega okolja.

Vse to so vprašanja, ki me že dolgo vznemirjajo in so tudi izziv. Bojim se, da je navedena sprememba načina razmišljanja in dela za obstoječe vodilne občinske ljudi prevelika. Zato je tudi to priložnost, ki jo imamo v rokah volilci.

Borislav Zupanc

Nekaj statistike

Kako smo gospodarili

Šentjurske firme držijo nad vodo nizke plače.

V lanskem letu je na območju UE Šentjur delovalo 193 gospodarskih družb (ena manj kot leto prej), ki so zaposlovale 2176 delavcev (2,3% manj kot leto prej). 58 družb ni imelo zaposlenih delavcev. Gospodarske družbe so ustvarile 32,5 milijarde SIT prihodka (indeks je 100,4), 368 milijonov SIT čistega dobička (indeks 132) in 300 milijonov SIT čiste izgube (indeks 140).

Prihodek šentjurskih družb je znašal 5,7% dohodka cele regije (lani 6,2%). Naš čisti dobiček znaša 2,4% od dobička vse regije (lani 2,3%), šentjurske izgube pa 4% regijske izgube (lani 2,1%).

Največ gospodarskih družb se je ukvarjalo s trgovino in popravili motornih vozil in drugih izdelkov široke porabe. Le-te so za 200% povečale čisto izgubo. Trgovina je preteklo leto zaključila z negativnim finančnim učinkom.

Komentar: Glede na lansko rast cen (statistika pravi, da gre za 8%), pomenijo prikazane številke, da se je realno zmanjšal obseg poslovanja. Zmanjšal se je tudi delež našega gospodarstva v regiji.

Prihodki in finančni uspeh po posameznih pomembnejših področjih:

- **kmetijstvo:** 2,6% delež v prihodkih, indeks 98/99 znaša 89,9, neto finančni efekt 1,3 milijona SIT,
- **predelovalne dejavnosti:** delež 46,9%, indeks (98/99) znaša 99, neto finančni efekt pa 66 milijonov SIT,
- **trgovina:** 43% delež, indeks 101,9, izguba 22 milijonov SIT,
- **poslovne storitve:** 2,6% delež, indeks 94,7, izguba 237 000 SIT,
- **zdravstvo:** delež 1,7%, indeks 111,6%, neto finančni efekt 16 milijonov SIT.

K pozitivnemu finančnemu rezultatu so največ prispevale velike gospodarske družbe. Male gospodarske družbe so prispevale le 3,4 milijona SIT (predlani so imele izgubo).

Neto finančni učinek vseh šentjurskih gospodarskih družb skupaj znaša le 69,2 milijonov SIT, vendar je višji od učinka iz leta 1998.

Plače

Povprečna plača v šentjurskih družbah je lani znašala 127.000 SIT in je bila za 7,7% nižja od povprečne plače v regiji in kar za 17,6% nižja od povprečne plače v državi. Le dejavnost oskrbe s plinom in elektriko je presegla državno povprečno plačo (za 11,8%).

Struktura kapitala

Je neugodna. Naše gospodarske družbe so s kapitalom uspele pokriti le 72% stalnih sredstev (regije 85%, država 78,5%). Z najkvalitetnejšimi viri je financiranih le 71,6% vseh dolgoročnih sredstev, kar kaže na šibko finančno strukturo in slabi plačilno sposobnost.

Komentar: Poslovni rezultati naših gospodarskih družb že na oko ne kažejo najbolje. Toda še bolj klavrna slika naše gospodarske moči, ali bolj rečeno - bede, se pokaže, če izračunamo, kaj bi se pri nas dogajalo, če bi naši delavci imeli na primer povprečne slovenske plače. Zazijala bi dodatna luknja v velikosti okrog 600 milijonov tolarjev. To pa bi pomenilo grožnjo stečaja za prenekatero firmo. Ali drugače povedano: mnoge naše firme se držijo nad vodo le na račun nizkih plač delavcev.

Vir: poročilo APP F.K.

Jurmes gre naprej

V Uradnem listu sem zasledil obvestilo o skupščini delničarjev ljubljanske Grude, na njenem dnevnem redu pa je tudi odločanje o pripojitvi te nekdanje renomirane firme k šentjurskemu Jurmesu. Novo podjetje se bo imenovalo Gruda - Jurmes in bo imelo svoj sedež v Šentjurju. O vsebini te pripojitve sem se pogovarjal z direktorjem Jurmesa Radom Tržanom:

"Gre za pripravo za Evropo, za okrepitev tržnih pozicij in pripravo na boj za preživetje. V Sloveniji je ta hip 34 podobnih firm, kot je naša. Ocenjujem, da jih bo čez eno leto ostala samo še polovica. Na pripojitev Grude smo pripravljali že dalj časa, ker smo ocenili, da nam skupen nastop daje dobre možnosti. Pripravili smo koalicijo partnerjev, ki ima 51% delnic. Zdaj gremo korak naprej. Gruda je kapitalsko močnejša zlasti po vrednosti nepremičnin. Njen osnovni kapital znaša 314 milijonov SIT, vendar je poslovno paralizirana. 23 zaposlenih v Grudi je lani ustvarilo nekaj preko 200 milijonov prihodkov, še največ od najemnin za poslovne prostore in prodaje nepremičnin. Jurmes je kapitalsko skromnejši (139 milijonov SIT osnovnega kapitala), ima pa večjo dinamiko in je lani ustvaril skoraj milijardo in pol prihodkov. Za Jurmes so zanimive predvsem Grudine nepremičnine. V Globokem pri Brežicah imajo govejo farmo, nekaj podobnega kot je naš Slom, ki jo bomo aktivirali in si tako zagotovili kvaliteten in stalen dotok živine, v Ljubljani poslovne prostore (del smo jih že prej odkupili), v Dobovi hlev za konje... Še pomembnejše za Jurmes pa so njene izvozne poti v Italijo. Načrtujemo, da bo novi Jurmes preko partnerjev podvojil svoj izvoz in izvozil okrog 10% svoje proizvodnje. Skratka, gre za pričakovanje sinergijskih učinkov, ki dajejo obema partnerjema dobre možnosti."

Je možno, da se zadeve na skupščini še zapletejo?

"Seveda je možno. Skupaj s partnerji imamo 51% glasov, za statusno spremembo pa jih potrebujemo 75%. S programi bo potrebno prepričati male delničarje, da gre za dobro poslovno potezo."

Kaj pomeni nastanek nove firme za mesto Jurmesa v slovenskem prostoru in kaj za Mesarstvo?

Naša pozicija v slovenskem merilu se ne bo bistveno spremenila, po strukturi kapitala pa bomo postali podobni konkurenčnim štajerskim firmam. Tudi preseljevanja kadrov iz Ljubljane v Šentjur ne predvidevamo. Za Mesarstvo združevanje prinaša povečanje prometa in stalno zagotavljanje surovine. Ker se z domačo Kmetijsko zadrugo nikakor ne moremo prav dogovoriti, si bomo pač pomagali na takšen način."

Še vprašanje z drugega področja: kaj je z izgradnjo čistilne naprave?

"Bili smo na Bavarskem, kjer smo si ogledali sodobno čistilno napravo, kakršno potrebujemo v Šentjurju. Našli smo partnerja, ki jo je pripravljen financirati in zgraditi, zdaj pa so na vrsti drugi. Občina mora sprejeti prostorski načrt in se odločiti. Mi čistilno napravo seveda potrebujemo in če ne bo prišlo do sodelovanja, bomo o njej razmišljali tudi kako drugače."

F.K.

Suša obrala skoraj pol Mejine letine

V Meji pravijo, da so po temeljitih in tehtnih analizah ugotovili, da jim je letos suša vzela okrog 40% zgodnjih sort in 25 - 30% jesenskih sort jabolk. V številkah to pomeni okrog 550 ton pridelka oziroma okrog 27 milijonov tolarjev.

Direktor Fidler: "Ne vemo, kako je našo škodo ocenila občinska komisija, vendar bistveno drugače, kot smo to naredili mi, skoraj ni mogoče. Škoda, ki smo jo utrpeli, je obsežna. Veliko plodov je zaradi vročine in prekinjene fotosinteze odpadlo, tista jabolka, ki so ostala, pa so bolj drobna in kot vse kaže tudi manj kvalitetna. Strokovnjaki se bojijo, da bo sadje tudi slabše skladiščne sposobnosti, kar bi pomenilo, da ga bomo morali prodati predčasno in pod neugodnimi cenovnimi pogoji. Običajno smo okrog 70% jabolk prodali pozno spomladi, ko so cene najugodnejše."

Kakšno pomoč države pričakujete? Kaj pa zavarovanje?

"Zavarovano imamo le proti toči. Glede pomoči države pa vem le toliko kot piše v

časopisih. Pravijo, da naj bi šlo za 10 do 30% od škode."

Pa škoda na drugih poljščinah, travnikih?

Na travnikih je izpad največji. Na približno 100 hektarih smo ocenili škodo na 5 milijonov SIT. Škoda na koruzi je le okrog 10 odstotna, kar za nas pomeni 3 milijone SIT. Večja bo posredna škoda, ki nastaja zaradi večjega odkupa živine in padca cen. Trenutno so cene mesu vsaj za 100 tolarjev pod proizvodnimi cenami, kar znaša okrog 10 milijonov SIT."

Mar vse to pomeni, da je Meja finančno ogrožena?

"Upam, da ne. Nekoliko nad pričakovanji nam gre pri nesnicah, verjetno pa bo potrebno tudi stisniti pri plačah. F.K.

Od Emo - Energetike ni ostalo ničesar

Pri Petelinčku na Trznici sem se slučajno srečal z nekdanjim sindikalistom v Emo - Energetiki Danilom Matušem, ki je bil eden največjih zagovornikov te svoj čas najmoderneje šentjurske tovarne. Kako danes, iz zgodovinske razdalje nekaj let, vidi "svojo" nekdanjo tovarno?

"Od Ema ni ostalo ničesar, vse so razgrabili. Bivši zaposleni še vedno terjamo dve zadnji neizplačani plači in letni regres, a nič ne kaže, da bomo kdaj uspeli. V stečajni masi je menda ostala čista ničla. Mislim, da so v Mariboru, kjer se je postopek vodil, več ali manj tako namerno namestili."

Kdo je po vašem mnenju kriv za Emov fiasko?

"Težko je reči. Vsekakor domnevam, da so tu bile prvotno navzoče različne lastninske mahinacije. Lastninjenje je najprej načrtoval Vodeb, potem je prišel Varga, nazadnje sta Občina in Alpos izzigrala Montavar. Vsak je nekaj vzel.

Razočaran sem nad Alposom, ki je obljubljal, da bo v prvi fazi zaposlil okrog 30 od nekdanjih 75 zaposlenih v Emu, kasneje pa vse. A to so bile le obljube. V Alposu sta menda zaposlena le dva ali trije, še to le za določen čas. Od Ema je ostala le lupina.

Je šlo po vašem mnenju tudi za kriminal?

"V sindikatu smo bili prepričani, da je šlo tudi za kazniva dejanja. Napravili smo dve prijavi, a nam do sedaj še nihče ni odgovoril. Dejstvo je, da se stroji, ki so očitno bili za Emo in Alpos neuporabni, sedaj z dobičkom vrtijo na Vranskem. Le kdo bi razumel to našo "tranzicijo"?! F.K.

Občina podarila 100.000 tolarjev

Bil je poletni petek, koledar je kazal na 11. avgust, ob dvanajstih pa se je termometer nahajal blizu številke 30. To so osnovni podatki o dnevu, ko se je zgodil žreb nagradne ankete, ki jo je na temo energetske oskrbe občine Šentjur pripravil Oddelek za okolje in prostor, pod vodstvom Marije Rataj.

Anketne lističe so razposlali uporabnikom hišnih stanovanj z individualnim ogrevanjem. Stanovalci blokov, ki imajo organizirano ogrevanje, v to anketo torej niso bili zajeti. Na žrebanju, ki je potekalo v veliki občinski dvorani, sta bila poleg treh uslužbencev prisotna tudi špijona na Občini očitno ne najbolj priljubljenih ŠN. Žreb je izvedla simpatična tri ali štiri letna punčka, ki je bila ravno tistega dne na obisku v občinski zgradbi. Za svoje delo si je prisluzila čokolado.

Veliki zmagovalci ankete, katere rezultati bodo znani čez kakšen mesec, so tako postali: 50.000 tolarjev bo prejel Franc Štante iz Marija Dobja, 30.000 enot iste valute bo oplemenitilo denarnico Marjane Zupanc z Goričice, dvajset tisočakov pa bo razveselilo Jelko Klemenčič iz Dol.

L.H.

Meja d.d. – prostora le za en sindikat?

Sporočilo, ki je prišlo iz Celja, je bilo kar alarmantno. Delavci v Meji d.d. so se hoteli organizirati v sindikatu KNSS Neodvisnost, pa za ustanovni zbor niso uspeli dobiti prostora v jedilnici podjetja. Vodja farme nesnic v Slivnici Jožica Slatinšek naj bi jih "vrgla ven". Pomagali so si s posebno sobo v Lesjakovi gostilni v Slivnici in se tam konstituirali.

Kaj se je v resnici zgodilo v Meji?

Jožica Slatinšek, vodja farme: "Kot vedno, bom tudi sedaj direktna. V Meji imamo organizirane Svobodne sindikate, in če mene vprašate, je to čisto dovolj. Glede tega, da sem "Neodvisnost" vrgla ven, je resnica takšna, da z organiziranjem tega sindikata nisem bila seznanjena. Ko je v torek, 1. avgusta, po koncu delovnega časa prišel k meni g. Tanšek, da naj jim odklenem jedilnico, sem jim le rekla, naj počakajo, ker pač tisti hip nisem imela časa. Pa so rekli, da ne bodo čakali in so užaljeno odšli. To je vse. Sicer pa vprašajte delavce ali pa našega predsednika ZSSS, Vinka Cvetka."

Previdno sem vprašal, kje bi lahko dobil Ivana Tanška, ki je menda organizator in predsednik novega sindikata; seveda v upanju, da ga bo gospa Jožica poklicala, a mi je vljudno postregla z njegovo domačo telefonsko številko. Na farmi so montirali novo linijo, zato je bil zaseden.

Z Vinkom Cvetkom, predsednikom ZSSS Meja d.d., sicer tudi delovodjo na sadjarskem obratu na Ponikvi, sem se pogovarjal po telefonu: "Pravzaprav ne vem veliko. Slišal sem za težave v Slivnici. Tamkajšnji naši člani so se odločili, da bodo pristopili h KNSS Neodvisnost. Vem, da so tam ženske nezadovoljne zaradi težav z

dopusti in izkoriščanjem nadur. Glede tega se je tudi naš sindikat pogovarjal z direktorjem in ta je že večkrat obljubil, da bo zadeve uredil. Kot mi je znano, sedaj te težave odpravljajo s študentskim dopustniškim delom."

Direktor Fidler je povedal:

"Bil sem na dopustu in o zadevi vem le toliko, kot mi je naknadno povedala gospa Slatinškova. Glede prostora je očitno šlo za nesporazum, morda tudi za nerodnost. Organiziranje drugega sindikata ne sme biti sporno. Drugo vprašanje pa je, zakaj ljudje čutijo potrebo pa drugačni organiziranosti. Vem za težave s prerazporejanjem delovnega časa in z izkoriščanjem prostih ur. Glede višine plač pa ne bi smelo biti težav. Vsekakor bomo do konca leta težave z nadurami in dopusti uredili."

Ivan Tanšek, sindikalni zaupnik KNSS Neodvisnost: "Na farmi imamo že več let težave z nadurnim delom in izkoriščanjem dopusta. Eno in drugo se vleče iz leta v leto. Tako so nam prejšnji mesec izplačali lanski dopust. Jaz sem ga imel na primer 156 ur, toda te ure so mi odšteli od rednih ur, isto število rednih ur pa so mi spet pisali v dobro. En mesec sem imel celo 280 ur, izplačali so mi jih 240, toda razliko od 182 do 240 spet ne kot nadure. Podobno je več

ali manj pri vseh delavcih. Zahtevali smo že razgovor z računovodjem in direktorjem, pa ni bilo odziva. Pri Svobodnem sindikatu pa je tako, da se za naše probleme nikoli niso zanimali, ker ga običajno vodi kdo od vodilnih.

Glede težav z ustanavljanjem Neodvisnosti je bilo res nekaj težav. V torek, 1. avgusta, po končanem delovniku, sem prosil vodjo farme Jožico Slatinšek, da bi nam odprla jedilnico, da bomo imeli ustanovni zbor. Kljub temu, da imam tudi sam ključ, sem hotel, da gre vse po pravilih. Rekla je, da bo odprla, ko bo gotova. Ker pa so morali naložiti še 4 kamione in je to pomenilo vsaj uro in pol čakanja, smo takoj vedeli, za kaj gre. Razumljivo, da smo se odločili za posebno sobo Lesjakove gostilne. Tam smo ustanovili sindikat Neodvisnost za Mejo. Trenutno imamo 18 članov, nekateri pa bodo še pristopili. Tri dni po tem dogodku je prišel na farmo direktor, ki mu naše ravnanje ni bilo nabolj všeč. Imeli smo daljši sestanek. Obljubil je, da bodo zadeve do konca leta urejene. Naslednji teden bova šla s sindikalno aktivistko Medvedovo na upravo Meje, da se še natančneje pogovorimo. To bi bilo za enkrat vse." F.K.

Marinka Vovk: Šentjur mora nujno in čim hitreje posodobiti svoj odnos do odpadkov

Direktorica d.o.o. Alpos - Ekološka peč Marinka Vovk, magistra bioloških znanosti, me je presenetila s trditvijo iz naslova. Šentjurski občinarji so me, kljub temu, da so naši gozdovi polni divjih smetišč, nekako prepričali, da je naše ravnanje z odpadki še kar znosno. Nova direktorica alpoškega "krematorija" pa je udarila naravnost: Šentjurčani se obnašamo primitivno in neekonomsko. Ne le, da je možno okrog 40% odpadkov koristno uporabiti, z ločenim zbiranjem in recikliranjem je možno občutno zmanjšati količino odpadkov in s tem tudi veliko prihraniti. Mi pa nič od tega.

Marinka Vovk: "Strategija države je znana, zakonodaja je sprejeta. Že v treh letih se bo položaj bistveno spremenil. Od onesnaževalcev oziroma od tistih, ki odpadke ustvarjajo se bo vse dosledneje zahtevalo, da za seboj tudi ustrezno počistijo. Kmalu bo vzpostavljena sledljivost odpadkov. Ugotavljala se bo njihova istovetnost, izločali se bodo nevarni odpadki, cene neškodljivega odstranjevanja odpadkov pa se bodo višale. Za nekatere odpadke tudi desetkratno. Sedanja šentjurska raven ravnanja z odpadki, to je kopičenje ogromnih količin vseh vrst odpadkov na komunalnih odlagališčih, je z ekološkega vidika nizka, draga in absolutno neperspektivna. Potrebno je ukrepati pravočasno in ne šele takrat, ko bo prepozno. Mnoge občine so se zadeve že lotile, na primer Žalec, Vrhnika, Murska Sobota... Šentjurčane pa ta preskok še čaka. Vendar, če ljudi nihče ne opozarja in jim ne ponudi pravih rešitev, zadeva lahko kmalu doseže kritično raven. Zaradi količine, onesnaženja in tudi cene odstranjevanja odpadkov. Vsi tudi vemo, da je okolje potrebno razbremeniti, vendar vsak zase

še naprej živi ekološko potratno. Organizirano ravnanje z odpadki je prvenstvena naloga države in občine."

Šentjur je šele pred kratkim z odlokom uredil svoj sistem ravnanja z odpadki, verjetno kar blizu polovica naših gospodinjstev nima urejenega niti tega, kot vi pravite, primitivnega odvoza odpadkov. Kako štartati na tej osnovi? Kaj predlagate?

"Nikakor ne gre samo za občane, veliko odpadkov naredijo podjetja. In ta bodo prva na udaru. Če zadeve ne bo reševala Občina, bodo morala ukrepati podjetja sama.

Mi predlagamo postopno približevanje modernejšim standardom. Alpos - Ekološka peč ima vse predispozicije, da postane gonilo tega razvoja, jaz osebno pa se čutim dolžna nekaj spremeniti. V prvi fazi predlagamo izgradnjo okrog 1500 m² velikega reciklažnega dvorišča, kjer bi izločali odpadke, ki jih je mogoče koristno uporabiti. Nadaljnje poti so v svetu znane in tu smodnika ne odkrivamo. Treba jih je stisniti in dati v nadaljnjo predelavo. Na tak način se lahko količina odpadkov bistveno

zmanjša, pridobljena korist pa včasih pokrije tudi vse stroške. V začetku bi jih sem vozili občani sami, kasneje bo obvezno treba iti v ločeno zbiranje.

Seveda se zavedam, da ni enostavno, toda to je nujno. Ko bodo občani vedeli zakaj gre in bodo tudi zavestno sprejeli nalogo varovanja okolja, bo zadeva stekla.

Seveda brez Občine ne bo šlo. V začetku septembra se grem pogovarjat z njimi. Do takrat pa mi ne preostane drugega kot da poskušam ljudi informirati. Tudi preko Šentjurskih novic. Prav rada bi v vašem časopisu vodila ekološki kotiček ali nekaj podobnega."

Seveda, ni problema, v naslednji številki Vas pričakujemo. Hvala za pogovor.

F.K.

Anketa: Tajne plače javnih uslužbencev

Pisanje Šentjurskih novic o plačah naših javnih uslužbencev je spodbudilo kar veliko komentarjev, tako odobravajočih kot kritičnih. Poskušali smo izvedeti, kaj menijo o tej temi naši občani. Spraševali smo jih, če se jim zdi prav, da Zakon o varstvu osebnih podatkov ščiti tudi plače javnih uslužbencev? Ali menijo, da so se vprašani upravičeno uprli odgovoru? Se jim zdijo zbrani podatki realni? Imajo sami drugačne informacije? So plače državnih in občinskih uslužbencev previsoke ali prenizke? Komu bi prisodili več in komu manj?

Martin Cmok, upokojenec iz Slivnice:

To, da zakon ščiti tajnost plač javnih uslužbencev, se mi ne zdi prav. Kot občan pa odkrito povem, da bi raje videl, da te plače ne bi bile objavljene. Poglejte, le zakaj bi se ob njih po nepotrebnem razburjal, ko tako nič ne pomaga. Zakaj se javni uslužbenci branijo dati podatke o svojih plačah? Ker mislijo, da dobijo preveč za svoje delo. Ali pa, da vsaj drugi ne bi izvedeli, da dobijo preveč.

Boris Zupanc, uslužbenec iz Lutnja:

V načelu ocenjujem članek kot korekten in koristen. Po mojem mnenju bi morale biti plače, ki gredo iz občinskega ali državnega proračuna absolutno javne. Prav zato ne odobravam takšna in drugačna izmikavanja na sicer morda res neprijetno neposredno vprašanje glede višine plače. Prav pa bi bilo, da bi bili objavljeni bruto zneski. Sicer pa menim, da je bil izračun Šentjurskih novic dokaj realen. Plače javnih delavcev so v primerjavi s plačami v šentjurskem gospodarstvu previsoke. Tistim, ki se pritožujejo, da so prenizke, bi svetoval, da se zaposlijo v gospodarstvu in tam na trgu prodajo svoje delo.

Jože Artnak, predsednik šentjurske LDS in občinski svetnik iz Javorja:

Količniki plač javnih funkcionarjev so znani, zato Zakon o varstvu osebnih podatkov, po moje, ščiti le neto plače, iz katerih so razvidne davčne olajšave. Tudi nivo kulture funkcionarjev bi moral biti tak, da bi bile njihove plače pregledne davkoplačevalcem. Zavzemam se, da javni

funkcionarji pred in po nastopu mandata javnosti razgrnejo vso svoje premoženje.

Čudim se, da bi se naša občinska uprava upirala javnemu posredovanju plač funkcionarjev. Če je denar zaslužen z dobrim in poštenim delom, ni razlogov za slab občutek. Objavljenim podatkom relativno verjamem, saj drugih ni. Sicer pa je to izziv, da jih prizadeti z dokazi demantirajo. Mislim, da so plače javnih funkcionarjev odšle v nebo, še posebej v taki občini kot je Šentjur. Vsekakor je plača za nepoklicnega župana in morda še koga blizu njega previsoka. Nižji uradniki so precej slabše plačani in bi jim plače dvignil, tako da bi jih funkcionarjem malo znižal. Verjemite, da zato skoraj nihče ne bi zamenjal službe. Presenečen pa sem bil nad nizko plačo na Skladu RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti.

Robert Maruša, občinski svetnik SLS + SKD iz Šentjurja:

Menim, da je prav, da so ŠN to temo obdelale. Ni pa prav, da zakon ščiti plače javnih delavcev. Plače, ki gredo iz javnih financ, bi morale biti javne. Vprašani bi se tega lahko zavedali. Govoriti o svoji plači gotovo ne pomeni kršitve zakona. Mislim, da je bil izračun kar realen in nanj nimam pripomb. Glede višine plač bi rekel, da so za to, kar delajo, kar dobro plačani. O ja, bi kaj odzvel, ali kaj dodal. Ampak o tem kdaj drugič.

Marko Dlač iz Vrbnega:

Kolikor vem, so koeficienti plač javnih uslužbencev javno znani, medtem ko za dodatke na uspešnost to ne velja. Delavci javne uprave se po mojem mnenju dodatkov na uspešnost ne bi sramovali, če bi bili dovolj produktivni. Če se jim zdi, da so za svoje delo slabo plačani, naj to javno povejo. Mogoče pa je tudi, da ti ljudje ocenjujejo, da so glede na

svojo uspešnost predobro plačani in to seveda neradi obešajo na veliki zvon. Glede na objavljene podatke menim, da so javni delavci preslabo plačani v pedagoški sferi, kar se bo na dolgi rok Sloveniji zelo poznalo. Sicer pa je prav, da so bili podatki objavljeni v ŠN.

Jure Bračun, študent farmacije iz Šentjurja:

Plače javnih uslužbencev morajo vedno biti javne! To so zame osnovni principi demokracije, katere so vseh polna usta. Za vsak davkoplačevalski tolar se mora vedeti, za kaj se porabi.

Kar se tiče dodatkov na uspešnost se čudim, da se izplačujejo v neprofitnih ustanovah kot je občina. Takšne vzpodbude niso v skladu z družbenimi etičnimi nazori.

Pri državnih inšpektorjih, ki pišejo kazni pa je dodatno nagrajevanje potrebno, da ne pride do korupcije in da je sistem učinkovitejši.

Edi Peperko, vodja občinskega oddelka za družbene dejavnosti iz Zlateč, ki je bil edini dosegljivi malo višji občinski uslužbenec, pa še njega smo uspeli stakniti le na domačem telefonu:

Jasno je, da so plače funkcionarjev javne, plače nas delavcev pa so upravičeno varovane osebni podatek. Meni osebno je sicer res čisto vseeno. Toda, če je tako, je pač tako za vse. Predstavljeni podatki sicer niso povsem točni, gre tudi za razlike do 15%, večje škode pa tudi niso naredili. Res pa je, da nas nekateri gledajo po strani, ker primerjajo neprimerljivo. Osebno sem prepričan, da za delo, ki ga opravljam, ne dobim dovolj plačano. Zakaj se ljudje nekako sramujejo svojih plač, pa res ne vem.

br, L.H., F.K.

Anketa Društva za razvoj šentjurske občine

Potipali šentjursko gospodarstvo in organizacije

Namen ankete je bil ugotoviti oziroma seznaniti širšo javnost z mišljenjem ljudi, ki delujejo v neprofitnih organizacijah, gospodarskih družbah in ostalih subjektih združevanja o perspektivah ter o povezanosti med njimi in širšim okoljem njihove organizacije. Anketo smo poslali vsem organizacijam v naši lokalni skupnosti, katerih naslove smo pridobili. Poskušali smo zajeti čim širši spekter dejavnosti, kjer se naši občani aktivirajo. Odziv je bil zaenkrat zadovoljiv, poleg tega pa še vedno pričakujemo odgovore na anketo.

Groba analiza je pokazala, da imajo določene organizacije (izpostavili bi Turistično društvo Dobrina), ki imajo pripravljeno strategijo razvoja svoje dejavnosti. Prav tako večina ne pozna strategije razvoja občine Šentjur kot celote, imajo pa ideje, kaj bi naj le-ta vsebovala. Na vprašanje, ali okolje spodbuja njihovo dejavnost, je večina odgovorila negativno. Vsi pogrešajo komunikacijo na relaciji občina - organizacije v obliki planov in koordiniranega sodelovanja. Zanimivo pa je, da pozitivno ocenjujejo perspektivo z vidika geografskega položaja in infrastrukturne urejenosti (možnost razvoja različnih dejavnosti s primernim spodbujanjem).

V pripravi je tudi podrobnejša analiza, ki bo posredovana medijem in organom občine ter dostopna na našem spletnem naslovu www.myfreeshost.com/drustvo. Zato še enkrat pozivamo vse, ki na anketo še niso odgovorili, da v smislu čim kvalitetnejše informacije, ki jo bomo z analizo pridobili, posredujejo svoje poglede. Vsem se zahvaljujemo za sodelovanje in pomoč, odgovorne in zainteresirane za razvoj občine pa pozivamo, da upoštevajo tudi ta mnenja.

Društvo za razvoj šentjurske občine, zanj Marko Diaci

Žejne rožice

Gasilci so letos razvozili že okrog 4000 m³ vode

Tudi nekaj tisoč rožic, ki dajejo Šentjurju bolj praznični in cvetlični videz, v tej poletni vročini ne more brez gasilcev. Petek, 11. avgusta, se je pisalo, ko smo "zalotili" gasilca Danila Matoša in delavca javnih del (ki je pobegnil preden sem uspel zvedeti, kako mu je ime) pri zalivanju rož. Gasilsko cisterno sta ustavila kar na križišču in pridno "špricala." Nihče se ni razburjal zaradi oviranja prometa.

Kako vama gre? Kje zalivata in koliko zalivata?

"Imava obe križišči, rondo pred železniško postajo, šentjurski rožnati grb pri tržnici, pa gredo pri hotelu Žonta. Lahko bi rekel, da vsak teden zalivamo dvakrat, porabimo pa po 5 m³ vode. To traja letos že vse tam od sredine maja. Ja, kar kakšni dve uri se zamudiva pri zalivanju rož."

Koliko to stane? Ali gasilci kaj zaslužite?

"Koliko stane, ne vem. Naročnik je Krajevna skupnost in ona poravnava račun za vodo oziroma z GD Šentjur kompenzira stroške. Gasilci pa delamo brezplačno."

Kaj pa druga oskrba z vodo? Letos je suša in vam dela gotovo na manjka?

"To pa res ne. Včeraj sem naredil 8 voženj. To pomeni 40 m³ vode, kar

pomeni, da sem vozil ves dan. Vozimo po vsej občini. Največji porabniki so na primer: turistična kmetija Zgonec v Razborju, Artnak v Hrustju, Mastnak na Straži na gori, tudi Kolarju v Pletovarje smo že peljali... Te vožnje plačajo naročniki in sicer 250 SIT za prevoženi kilometer in 2000 SIT kot štartnino. Kubični meter same vode pa stane nekaj manj kot 200 tolarjev. Ni drago, toda dvakrat na teden in čez vse poletje se nabere. Ocenjujem, da smo gasilci letos razvozili že okrog 4000 m³ vode."

Tudi to brez plačila za Vas osebno?

"Ne, voziva izmenično z Oblakom in imava 10% od inkasa. Nekaj je."

Hvala za pogovor!

F.K.

Da ne pozabimo

Lesna industrija Bohor

V sedemdesetih letih, po sprejetju Zakona o pospešenem razvoju manj razvitih občin (med desetimi tovrstnimi je bila tudi šentjurska) se je odprla možnost kreditiranja razvojnih programov ob od države subvencionirani obrestni meri. To je omogočilo, da so v Bohorju zgradili novo furnirnico in sušilnico. Prvo fazo obnove so delavci in podjetje opravili udarniško oziroma v lastni režiji. Sledila je izgradnja takrat modernega žagarskega obrata, ki je pričel obratovati 26. novembra 1976. Dotedanji gater sta upravljala Vrtovšek iz Anderburga in za njim Franc Ocvirk.

Vzporedno se je moderniziral obrat v Mestinju. Izdelovali so opaž, posebno dimenzioniran les za avtomobilске kesone za TAM, vrtno opremo in stole za ameriško tržišče.

Kot zadnje so obnovili tudi žago v Kozjem, kjer je bilo zaposlenih do 20 delavcev. Vsi obrati so se v času

ustavnih sprememb organizirali kot TOZDi, ki so imeli skupno upravo. To je najprej vodil ing. Najžer, za njim pa ing. Franc Urbajs in ing. Anton Komel. Pomembno delo je v podjetju opravil vodja razvoja ing. Dušan Hus iz Celja, ki je svoje delo v podjetju zaključil kot vodja nove furnirnice. Obrat v Mestinju so vodili Otorepec, Tine Cerjak in daljše obdobje ekonomist Metod Černoša. V Šentjurju je bilo zaposlenih 230 delavcev, v Mestinju pa okrog 300.

Ves čas je podjetje imelo probleme z nabavo lesa. Letno so potrebovali okrog 50.000 m³ hlodovine, od tega so okrog 10.000 m³ pripeljali iz drugih republik in iz uvoza. Pri oskrbi s hlodovino iz okolice je prihajalo do težav zaradi administrativnih posegov gozdnih gospodarstev.

Kot dohodkovno uspešno podjetje je Bohor vlagal znatna sredstva v delavski standard. Tako v Mestinju kot v Šentjurju so imeli solidno opremljena obrata družbene

prehrane, skupaj z Občino, Resevno in Kmetijsko šolo so pridobili počitniško naselje lesenih hišk v Biogradu na morju. Kasneje so kupili večstanovanjsko hišo v Filip Jakovu, pa 10 apartmajev v Medveji in dva na Rogli. Podjetje je s svojimi sredstvi in delom sodelovalo v občinskih programih, pri gradnji OŠ v Slivnici, obnovi cestnega omrežja, njihov delavec Jože Frankovič pa je tudi gradil planinski dom na Resevni.

Danes je ostal le šentjurski Bohor kot samostojno podjetje, obrat v Mestinju z žago v Kozjem pa je šel v stečaj. Odkupila ga je Steklarna Rogaška Slatina, kjer je sedaj direktor bivši Bohorjev finančnik Davorin Škrinjarič (zamenjal je upokojenega Vlada Cerarja). Obrat v Kozjem je privatiziran.

To je okviren opis petdesetih let poslovanja Bohorja. Mnogim ostaja v prijetnem spominu, mnogim pa tudi zagotavlja osnovo za preživetje v jeseni življenja. **Vinko Jagodič**

Kdo si upa ustaviti črno gradnjo na Planinci?

Mediji so že pohiteli z informacijo, da je pristojno ministrstvo zavrnilo pritožbo Alojzije Erjavca oziroma Sai družine, ali pa ekološke kmetije na Planinci (kakor pač kdo hoče in razume), na odločbo glede zavrnitve izdaje lokacijskega dovoljenja za nadomestno gradnjo na Planinci. Vendar v resnici zadeva še ni tako daleč. Vodja oddelka za okolje in urbanizem na šentjurski UE, g. Brežan, ki je odločbo izdal, o zavrnitvi še nič ne ve. Sicer pa je prepričan, da pritožbeni organ nima nobenega razloga za razveljavitev njegove odločbe. Ne glede na obvezno razlago člena odloka, ki govori, kaj je to enodružinska hiša, ki jo je junija sprejel šentjurski Občinski svet, je v drugih predpisih vse dovolj jasno povedano. Povsem nesporno je, da objekt, ki bi ga želela graditi Sai družina nima karakteristik enodružinske hiše, pa tudi po svoji arhitekturi nikakor ne spada v tisto okolje.

Ampak, zakoni so eno, življenje pa drugo. Sai družina, ki upravičeno trdi, da v razpadajoči bajti ne more preživeti še ene zime, neutrudno gradi svoj novi dom. Zabetonirali so že trdne temelje, začeli so postavljati zidove, v bližini gradbišča je že pripravljeno ostrešje. Tako na oko bi rekel, da ne gre za tisto stavbo, ki je bila pred meseci predstavljena v časopisih, je pa nekaj podobnega. Kakšnih 25 metrov dolgi zgradbi v loku, simpatično prisloneji k bregu in zazrti v jakobško dolino, bi res težko rekli, da je enodružinska hiša.

Ne glede na to dovoljenj ni, gradi pa se. Kaj zdaj? Verjetno je gradbena inšpektorica izdala

odločbo o ustavitvi del in verjetno tudi o odstranitvi zgrajenega. Pravim verjetno, kajti urbanistična inšpektorica Alenka Jež me je odslovila po najkrajšem možnem postopku, češ da nimam pravice do informacij, ker nisem stranka v postopku. Toda kdo jo bo poslušal. Vsaj do sedaj se v Šentjuru še ni zgodilo, da bi na črno gradbišče prišli rušilni stroji. Karkoli bo oblast storila, bo hudo. Kot prvo, v občini zrušiti ekološko kmetijo, ali pa nadvse potrebno streho nad glavami desetih stanovalcev, ki vsekakor imajo ustavno pravico biti člani Sai družine, bo širša javnost sprejela z negotovanjem. Pustiti črno gradnjo ašrama, templja indijskega

preroku Sai Babi, kot so prepričani krajani Kalobja, pa bi izzvalo revolt na Kalobju.

Uf, ali se obeta zelo vroča predvolilna zgodba? Ali pa tudi ne. Še najbolj verjetno je, da bo čas naredil svoje in nazadnje bosta volk sit in koza cela. Le pravna država bo še enkrat umrla. **F.K.**

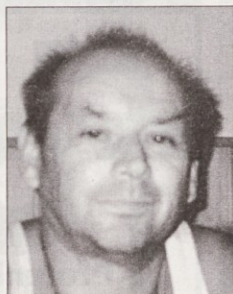
Mati Alojzija zida

Kaj pravijo Kalobčani?

V zraku viseče mnenje Kalobčanov je, da niti pod razno nočijo v svoji okolici kakšnega templja. Naravovarstvena kmetija bi mogoče še šla, a kaj ko izgubljeni s tujimi registracijami še vedno iščejo Sai center in mamo Alojzijo. Komu verjeti? Občina pravi, da se ne sme graditi, a mama Alojzija dela po svoje in megalomanska zgradba kar raste, vsem prepovedim navkljub.

Marjan Sedminek:

Vesel sem, da so z višje inštanice gradnjo prepovedali. Omejitve pač veljajo za vse. Tudi drugače se z gradnjo ne strinjam in ne verjamem v zgodbo o naravovarstveni kmetiji. Menim, da gre le za krinko. Kmetija je zdaj res lepo urejena in v kraju se je mnogo spremenilo, ampak še vedno sem proti takšnemu masovnemu zbiranju ljudi, ki nimajo nobenih krvnih vezi, pa družina gor ali dol. Ne glede, kaj ti ljudje govorijo, menim, da gre v ozadju za golo izkoriščanje. Konec koncev nihče ne dobi denarja iz zraka in prej ko slej bo država morala nekaj reči. V osnovi pa sem s tem zadnjim razpletom o prepovedi gradnje zadovoljen. Še je pravica na svetu in kar se tiče črnih gradenj največkrat miži na obe oči, kar ni prav. Sicer pa so novo stavbo že postavili. Ne vem če z dovoljenjem, saj tega nihče nikoli ne omenja. Ves čas se vse vrti samo okrog stare hiše, ki naj bi se jim podirala na glavo.

Silvo in Anton Belak (najbližja soseda):

Absolutno smo proti gradnji tega objekta. Povedati moram, da smo v zelo slabih odnosih in če bi se dalo, bi bil najbolj vesel, če bi se kar odselili. Ne dovolijo nam obdelovati naše zemlje, saj ob vsakem posegu z modernimi

sredstvi takoj pokličejo kmetijskega inšpektorja. Vendar tako ne gre več. Odločil sem se, da bom naslednje leto njivo normalno obdeloval, saj drugače na njej nič ne zraste. Njihov pes je mamo celo ugriznil in tudi drugače ne morem o njih reči nič dobrega.

STANOVANJSKA ZADRUGA ATRIJ z.o.o.

Lava 7, 3000 CELJE

http: www.sz-atrij.si

e-mail: sz-atrij@siol.net

tel.: 03/ 42 63 122

fax: 03/ 42 63 136

- Kupimo manjše stanovanje
- Prodamo 3SS
- Prodamo 2SS
- Menjamo hišo za manjše stanovanje
- Prodamo nedokončan vikend s 3000 m² zemljišča
- Prodamo več poslovnih prostorov v Žalcu

Nudimo storitve sodnega cenilca, za pogodbe skrbi diplomirani pravnik, posrednik z licenco, smo podpisniki kodeksa dobrih poslovnih običajev in nosilci certifikata kakovosti ISO 9001.

Predstavljamo vam nekatere uspešne šentjurske maturante

Nekoč je bila matura

Tudi to poletje smo za nekaj besed poprosili nekaj maturantov s šentjurskega. Z zbiranjem podatkov o najboljših smo imeli kar nekaj težav. Že vnaprej se oprostamo, če smo koga tudi spregledali. Šesterica fantov in deklet nam je zaupala, kaj bodo študirali in kakšno perspektivo vidijo v lastnem okolju.

Benjamin Golež, Dramlje, 25 točk, I. gimnazija v Celju:

Mislim, da se na maturi ne pokaže samo znanje, ampak je uspeh odvisen od mnogih drugih okoliščin in sreče. Slednja je še posebej aktualna v novem sistemu mature, ki se je letos izvedla v devetih dneh. Izpitov iz izbirnih predmetov nismo vsi opravljali ob istem času, tako da so obstajale različne verzije testov. To ni dobro, saj če se sestavljali še tako potrudiš, ne morejo sestaviti enakovrednih vprašanj. Sam sem morda pričakoval nekoliko boljši rezultat, a sem kljub vsemu zadovoljen. Za vpogled v svoje izdelke je treba plačati, kar se mi zdi nezaslišano. Mislim tudi, da bi morali v srednjem izobraževanju več časa nameniti Sloveniji kot državi, saj veliko maturantov recimo sploh ne ve osnovnih podatkov o delovanju naše države, kar je katastrofa.

Študiral bom ekonomijo v Ljubljani. Verjetno se bom odločil za smer bančništvo in finance. Morda bom svoje znanje izpopolnjeval v tujini, saj se mi zdi, da lahko tako razširiš svoje miselno obzorje. Del srednje šole sem opravljal na Havajih in osebno ocenjujem izmenjave dijakov in študentov za zelo pozitivne. Po študiju se vsekakor nameravam vrniti in delati v Sloveniji. Glede zaposlitve v domači občini na mojem področju vsaj trenutno ne kaže najbolje. Borza je recimo samo v Ljubljani, čeprav so nekatera zanimiva področja tudi v našem okolju. Treba jih je le poiskati in izkoristiti, čeprav so ljudje v majhnih okoljih kot sta Dramlje in Šentjur kaj hitro ljubosumni in konkurenčni, če se domisliš česa novega. Če bo le možnost, bi rad po končanem študiju, ki ga ne mislim končati le z diplomom, ostal v šentjurski občini."

Petra Krč z Botričnice, 20 točk, I. gimnazija v Celju:

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani bom študirala zgodovino in filozofijo. Do konca študija je še precej časa, tako da še ne vem kaj bo potem. Najraje bi delala v kakšnem muzeju, torej bom morala zaposlitev iskati izven domačega kraja; verjetno v kakšnem večjem mestu, npr. v Ljubljani. Že sedaj nisem veliko v Šentjurju, ker imam

fanta iz Celja, kjer je tudi večina moje družbe, zato tudi več zahajam tja. Šentjur se mi zdi za mlade mrtvo mesto, saj ni normalnih lokalov, kaj šele kakšne diskoteke. Največ zabave je na raznih domačih žurkah, pa še te niso tako pogoste.

Urška Centrih z Grobelnega, 21 točk, Gimnazija Lava:

Matura se mi ni zdel pretežka. Bil je primeren test. Presenetila me je samo matematika na višjem nivoju, ki se mi je zdel pretežka, drugače pa nimam pripomb. Tudi pritisk profesorjev se mi ni zdel pretiran in nisem bila preveč obremenjena. Jeseni grem v Maribor, kjer bom študirala računalništvo in matematiko na pedagoški fakulteti.

Živa Voga iz Šentjurja, 20 točk, I. gimnazija v Celju

Odločila sem se za študij prevajalstva nemškega in angleškega jezika, v avstrijskem Gradcu. O načrtih po koncu šolanja še ne bi govorila, ker bom šele potem videla, kako bo. Šentjur je majhno mesto, kjer se praktično nič ne dogaja in jaz nimam tu nič početi. Edino, kjer se kaj dogaja, so igrišča v športnem parku in študentski žuri, pa še teh ni veliko.

Andrej Jazbec iz Šentjurja, 21 točk, I. Gimnazija v Celju:

S svojim rezultatom na maturi sem zadovoljen. Pravzaprav je 21 točk morda celo več kot sem pričakoval. Pri sami izvedbi mature je nekajdnevni premor med pisnim in ustnim delom odvečen. Meni se ne zdi, da bi bil po opravljeni maturi bolj zrel. To je pač odvisno od človeka do človeka. Študiral bom bibliotekarstvo na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Moja prva želja je bila sicer krajinska arhitektura, kjer pa več kot uspeh na maturi pomenijo sprejemni izpiti. Na žalost nisem uspel, a tudi knjižničarstvo ni slabo. Če bom ostal v Šentjurju je težko reči. Mislim, da je na mojem področju pri nas dovolj možnosti za zaposlitev. Tudi v samem poklicu je vse več moških. Seveda imam tudi svoj pogled na svet in politiko, a bom to raje obdržal zase.

Saša Jagodič iz Turnega pri Slivnici, 24 točk, Ekonomska gimnazija

Na maturi sem zbrala 24 točk. Sploh se mi ni zdelo težka, glede na to, kako so že od prvega letnika strašili z njo. Že med letom smo s ponavljanjem lahko ogromno pridobili. Med maturo se mi je zdelo slabo to, da je bilo premalo časa za individualno delo. Ker sem že 20. aprila zvedela, da na moji fakulteti ni omejitev, sem vse opravljala z lažjim srcem, čeprav malo "cvikaš", ker je vse tako poostreno. Ker nisem bila tako obremenjena z dosego čim boljšega rezultata, sem lahko s svojim fantom in kolegi tudi mirno spremljala evropsko prvenstvo v nogometu.

Študirala bom ekonomijo v Mariboru. Najbolj me zanima bančništvo in revizija, vendar se bom o tem odločala po 3. letniku. Ekonomija me zanima že iz osnovne šole, zato sem se tudi vpisala na ekonomsko

gimnazijo. Rada delam z ljudmi, v tej smeri pa je tudi dovolj velika možnost zaposlitve. Ne vem, če je to dobro ali ne, ampak nič se še ne obremenjujem s študijem in s pripravami nanj. Mogoče tudi zato, ker prihajam iz te šole, ki mi je neke osnove gotovo dala. Predvsem po zaslugi izredno dobre učiteljice Dragice Zabukovšek.

Ker imam Zoisovo štipendijo, lahko računam nanjo tudi pri magistrskem študiju, in to je dobra motivacija, da bi se zanj odločila. Nimam velike želje, da bi zaposlitev iskala drugje. Če bi bila možnost (vidim jo predvsem v razvoju turizma v šentjurski občini, tudi Slivniško jezero ponuja možnosti), bi se poizkusila v domačem kraju. Do tega pa je še daleč, najprej so ideje...

Kaj počnem v prostem času? Obožujem nogomet, rada igram tenis, tekam. Razmišljala sem, da bi se vpisala na Fakulteto za šport, a ker v največji meri ponuja možnost zaposlitve v pedagoškem delu, kar me ne veseli tako, je pretehtala ekonomija.

M. K., L.H., N. G.

LANGUS TONČKA, s.p.

foto

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

POPUSTI ZA ŠTUDENTE

OD 1. 8. 2000
DO 30. 9. 2000

DELOVNI ČAS: 8-18, sobota: 8-12

Zadnji par volov?

Če je kraj, kjer se zbirajo voli, volišče, potem je še pred tremi desetletji bil ves južni del naše občine eno samo veliko volišče. Samo Planina jih je imela menda okrog 600 parov.

Potem pa je prišel traktor in voli so izumrli. Enega od zadnjih parov sem srečal 2. avgusta v Trnem. Blatjekov Tina je pravkar pripeljal voz otave, potem pa jih je še enkrat vpregel, postavil na voz kalobškega Ivana in nastal je zgodovinski posnetek.

"Imam tudi traktor, ampak voli so le voli. Šek in Miško imata tri leta in okrog 1200 kilogramov. Krav pa ne maram, ker jih je treba molzti."

Kaj pa mesarji, se še vedno ženejo za voli?

"Niti ne. Celo slabše jih plačujejo kot biki. Da imajo boljše meso kot biki, vam pa jaz povem. Zato jih tudi pojemo kar doma."

Blatjekov Tina s svojima voloma; krav ne mara, ker jih je treba molzti

Popili smo še kozarec ali dva izabele in Tina je krenil z vprego naprej po svoji poti. Malo kasneje se je iz njegove smeri zaslišal vik in krik, vendar ni bilo nič hudega. Menda sta voliča zaradi vročine in obadov le malo odrekla poslušnost. Tudi takšni "incidenti" spadajo v volovsko romantiko.

F.K.

Urbanskemu zvoniku vrnjena prvotna podoba

Slaba štiri stoletja star zvonik cerkve Sv. Urbana v Gorici pri Slivnici je v dobrem mesecu dni dobil novo podobo. Takšno je imel že pred letom 1966, vendar so tega leta zaradi varnostnih razlogov ostreje podrli in zaradi pomanjkanja denarnih sredstev le poustvarili njegovo podobo.

V slivniški župniji je pet cerkva in vsako leto bi bilo treba na kateri od njih kaj obnoviti. V skladu z razmišljanjem župnika Marka Šramla, da je treba popraviti cerkve glede na nujnost obnove in ne na njihovo velikost, je letos prišla na vrsto "goriška" cerkev. Že lani so cerkev prekrili z novo kritino, letos pa so župljani s pomočjo Občine nabrali potrebne 3 milijone tolarjev, da so zvoniku vrnilo pravo podobo. Ker je bil zvonik tudi dotrajan, je dobil novo ostreje, pokrili pa so ga s trajnejšim skrilom. Da je bil projekt cenejši, so po župnikovih besedah ogromno pripomogli domačini, eni so dali les, drugi hrano in pijačo za delavce, nekateri so pomagali s svojimi rokami. Vodebova družina je del umetniških sposobnosti podarila cerkvi, tako da je Lojze zvonik prebelil, nečak Rok na vse štiri strani naslikal uro, stari oče Jožko pa obljubil, da bo tudi to podobo cerkve, kot je to nemalo krat storil s prejšnjo, prenesel na platno. Krovsko dela je vodil mojster Podgrajšek, ki je stalni vodja takšnih del v mariborski škofiji. Zgodila se je tudi zanimiva "storija": da ne bi bila fasada cerkve zopet prehitro umazana, so podrli drevesa ob njej (padla je tudi stara lipa), zaradi tega pa skoraj izgubili delavca – pa ni drevo padlo po njem ali kaj podobnega, ampak je ta mladi delavec na "greenpeaceovski" način, češ da se uničujejo tako zdrava drevesa, protestno zapustil prizorišče. "Gotovo ne gre uničevati dreves kar tako, ampak če je to zaradi dolgoročnih ciljev potrebno in strokovno mnenje je bilo takšno, se je treba s tem sprijazniti. Me je pa ta reakcija na nek način pozitivno presenetila. Ni namreč običajno, da bi mlad človek tako iskreno in čustveno globoko reagiral," je to dejanje komentiral župnik Marko Šramel.

Samo na prednji strani kaže ura 9 – da bodo obiskovalci devete nedeljske maše malo pohiteli, ker bodo mislili, da že zamujajo.

Kakšen je recept za tako složno in zgledno sodelovanje krajanov ter župljanov in njihov, navsezadnje izdatni denarni prispevek? Ne gre namreč pozabiti, da je pod prejšnjim župnikom le-to bilo vir sporov in negotovanj. Slivniški župnik je povedal: "Zavedati se je treba, da so vsa ta materialna sredstva neke vrste nujno zlo, ki sem ga jaz kot duhovnik, usposobljen za neko dejavnost, prisiljen opravljati. Vendar pri tem maša ne sme postati sredstvo, da nabereš denar, ampak je denar potreben, da se v normalnih razmerah mašuje. Vedno je glavni cilj druženje znotraj teh, če je potrebno, obnovljenih prostorov. Delo ne sme razdvajati faranov. Čutiti morajo, da so pri tem sodelovali, kolikor so bili zmožni, ne pa da so že vnaprej določeni zneski, katerih plačila farane vključujejo ali izključujejo iz župniškega življenja."

Skril je zelo trajen material in cerkva Sv. Urbana na gričku nad šolo bo zdaj v svoji ličnosti in dodelanosti gotovo dolgo kljubovala času. Naslednje leto pa bo na vrsti obnova župnišča, cerkev Sv. Miklavža... Dela še dolgo ne bo zmanjkalo. **Nina Gradič**

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija
Šentjur, GSM: 041/745-601,
doma 063/482-842

**Ob sklenitvi KASKO
zavarovanja vam podarjamo**

35%

**komercialni popust in
BREZPLAČNO
ČLANSTVO V AMZS**

**Brezplačno vam bomo izračunali premijo za
vaš avto in vam jo po pošti poslali domov.
Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)**

Na obisku pri bikorejcu Janezu Jazbecu

Naravno je vsekakor boljše

50 let osemenjevanja krav je naredilo svoje. Šale na račun živinozdravnikov kot motoriziranih bikov so že zdavnaj zamrle. Vrsta generacij krav ne pozna več naravne oploditve, torej tudi pravega naravnega seksa ne, pa se zato ni svet podrl. Celo nasprotno, bolj zdrav in bolj urejen je. Vsaj goveji. Spolnih bolezni ni več. Ali so zato nastali drugi problemi?

Gospod Jazbec, skoraj tri desetletja imate pri hiši plemenske bike, vaši biki so pod vašim nadzorstvom "naredili" blizu 1000 govejih potomcev. Ali mislite, da je naravni pripust le nekaj posebnega, no, recimo prijetnega za krave? Bi lahko rekli, da imajo vaše krave le nekaj več od življenja kot tiste osemenjene?

"Seveda jim paše. Kateremu pa ne?" se je hudomušno od srca nasmejal, pa čeprav ga je še od prejšnjega dne, ko je spil dva litra novega jabolčnika, črvičilo po črevih. "Ampak, po pravici povedano, kako se pri tem počutijo, bi težko rekel. Moral bi paziti na njihov izraz na "licu", pri glavi, moja funkcija pa je vedno zadaj, tako da res ne vem, kako je s kravjimi užitki. Zagotovo pa lahko trdim, da so skoraj vse breje od enega pripusta, kar je pri osemenitvi prej izjema kot pravilo. Le morda ena ali dve na leto se "prelovita". Mi pa priženejo kar veliko krav, vsako leto gotovo kakšnih 15, ki jih z osemenjevanjem ni in ni mogoče obrežiti. Pri nas pa z njimi ni problemov. Zato pravim, da je naravni pripust le nekaj boljšega."

In vendar ga je vse manj?

"Ja, res je. Včasih sem imel na leto tudi po 60 in več pripustov, zdaj pa le še okrog 30. Veliko bolj preprosto je poklicati osemenjevalca, ki se z avtom pripelje do vsakega hleva, kot pa kravo, ki največkrat hoje sploh več ni vajena, gnati uro ali dve daleč. Ampak jaz bom, dokler bom lahko stopil v štalno in pripel "foržl", bika še imel. Ne vem, kaj bi rekel, vendar se mi zdi, da brez bika ne bi mogel biti. V pravo veselje mi je in rad ga vidim v svojem hlevu."

Bo tudi sin bikorejec?

"To pa zagotovo ne. Ne vem, če je bika sploh že kdaj spustil. Sicer pa dela v Štorah in kdo bi vedel, kako še bo. V teh naših hribih, kar okrog 70% površin je strmih, življenje ni lahko. Zdaj, pri petinšestdesetih, sva z ženo sama na kmetiji."

Potem sva šla do hleva. Njegov Filo, okrog 1200 kilogramov težak

bik, ki je ravno na dan obiska "praznoval" svoj četrti rojstni dan, se je dokaj nerodno "privilil" skozi vrata.

"Zaradi teže ima težave s sklepi in parklji. Pravzaprav je konec z njim. Njegov čas je minil in čaka ga klavnica. Ampak za skok je še vedno odličen. Ni ovire, ki bi ga ustavila."

Janez Jazbec: zdl se mu, da brez bika ne bi mogel biti

Se pri bikih ne dogaja, da zaradi takšne ali drugačne antipatije nočejo zaskočiti krave?

"Ne, sploh ne. Lahko bi celo rekel, da so vse prej kot izbirični. Tudi nasilni so. Tudi če se krava ne goni, mu ne uide. Če ne gre zlepa, gre pa na silo. No, le pri mokrih kravah se zdi, da jim niso tako všeč. Res pa je, da ima moj Filo včasih kar veliko problemov, da zadene. Zlasti, če kdo gleda zraven. Kot da bi imel tremo. Spomnim se, ko je Skaletova napeto škilila skozi okno, kako bo, mu v 14 poskusih ni uspelo. Čez tri tedne, ko je spet prignala kravo, sem žensko poslal za hišo in hitro spustil bika. Uspelo je že v prvem."

Filo se je postavil pred nič kaj prijazno "klado" - tako Janez pravi dvema v obliki črke "v" v beton zabetoniranimi traverzama, kamor vpne kravo - in niti ni bil preveč razočaran, ker v "kladi" ni bilo ničesar zanj. Kar razmeroma krotko je poziral, skupaj s triletnim vnukom

Matjažem, ki do bika ni kazal nobenega strahospoštovanja. Šele ko se je spet znašel v hlevu, je začel grozeče mukati. Vendar je bilo za učinkovit protest že prepozno.

Je pripuščanje bika nevarno delo?

"Moje izkušnje so dobre. V 25 letih nisem imel nobene nezgode. Bika je potrebno naučiti predvsem umirjene hoje. Nevarna je ihta. Pa

pobrala še veterinarska postaja, zdaj pa te "davščine" ni več. Na splošno sem imel veliko težav z veterinarji, preden sem uspel dobiti prvega bika. Potem, ko je nastalo jezero, sem ga zaradi prometne odrezanosti Tratne le dobil.

Bik vam brez dvoma veliko pomeni. Toda o njegovem koncu v klavnici se pogovarjate brez čustvenih zavor. Ali ni to malo čudno?

"Ne vem, tako pač je. Takšna je bikova usoda in naravna pot od vsega začetka in takšno jo vzamem kot samoumevno. Doslej sem še vsakega bika sam peljal v klavnico, tudi zato, da niso bili izpostavljeni nepotrebnemu mučenju. Toda, če sem iskren, predvsem zato, da sem bil zraven pri tehtanju. Mesarjem nikoli ne moreš povsem zaupati."

Potem sva pogledala še Filovo dokumentacijo. Najprej rodovnik. Nič posebnega, bi rekel. Prihaja iz Bolehnečicev, njegova mati pa se je ponašala s 5700 litri mleka. Za bikovsko mater pravzaprav zelo malo. Povprečna mlečnost v najboljših šentjurskih hlevih je za tisoč ali dva tisoč litrov višja. Tudi zato so ga verjetno v vzrejnem centru izločili iz osemenjevalnega sistema. Pa še potrdilo, da je prost vrste različnih bolezni, virusnih in bakterijskih, s katerimi bi utegnil okužiti bodisi krave ali svoje potomce. Vsako leto opravijo vse preglede, ki jih plača država, Janez pa je zatrdil, da so bili doslej še vsi njegovi izvidi odlični.

Ali takšen plemenjak, zlasti v primerjavi z biki iz osemenjevanja, vendarle ne pomeni genetske cokle?

Janez zatrjuje, da ima čudovita teleta. Če pa je to dovolj, se bodo odločili rejci sami: svoje kravice bodo zapeljali - največkrat kar v nakladalki, k Janezu in njegovemu biku, ali pa bodo po telefonu poklicali "bika z avtomobilom".

F.K.

Peš od Šentjurja do Sv. Jurija ob Ščavnici

Svet je bil še ovit v temo in putke so se prvič obrnile v spanju, ko je cestohodna sekcija ŠKMŠ spet udarila. Ob štirih zjutraj, za tri dni, do Prlekije, do Sv. Jurija ob Ščavnici. Letošnji tridnevni pohod, ki se je odvijal ob prisotnosti rekordnega števila udeležencev (Luka Hvalc, Andrej Jazbec, Matija Jazbec, Maša Kladnik, Sandi Potočnik, Bogdan Rahten, Peter Rožanc, Tjaša Vengušt in Luka Žerjav), je tako postal že kar mala tradicija. Po Sevnici, Mariboru in Ljubljani je Sv. Jurij postal že četrta trofeja. Letošnji pohodniki so bili še vedno žal le iz vrst ŠKMŠ, upamo pa, da bodo naslednji pohodi postali zanimivi tudi za druge. Za cilj smo izbirali kraj, ki bi bil za razliko od prejšnjih, vsaj po imenu nekako bolj povezan z našim mestecem in bi bil oddaljen vsaj dva dni ježe oziroma tri dni hoda. Sv. Jurij ob Ščavnici je zadovoljil vse kriterije. Gremo!

Jutranja rosa zadnjega julijskega ponedeljka nas je pospremila na pot, ki nas je prvi dan vodila preko Ponikve, Poljčan in Makol do Majšperka. Omotično utrujenost je premagala kačja slin'ca, ki nas je pričakala pri Galufih na Ponikvi, za kar se jim iz srca zahvaljujemo. V bližnjem gozdu smo skoraj doživeli karambol s srnjakom, ki je očitno prešprical učne ure o varnosti in previdnosti na cestah. Zahtevna pot prvega dne je narekovala visok tempo, ki smo ga lajšali z nepregledno količino raznih umskih iger za zvišanje morale in občasnimi počitki v senčnih dolinicah okoli Boča. Majšperk smo dosegli po dobrih 10 urah hoda in po dogovoru z lokalnimi občinskimi strukturami smo si postavili tabor kar na centralnem križišču za spomenikom NOB. Resnici na ljubo, bi lahko na tem mestu postavili spomenik majhen tudi nam, ker smo bili videti kot majhna, preresetana, ranjena in izmučena vojska. Simbolično, ni kaj. Lokalni Mercator se je strašno razveselil naših lačnih želodcev in po odhodu naše spremljevalne ekipe (g. Jazbec in Luka Žerjav) smo bili sposobni le še krajšega ogleda Majšperka (pet blokov, trgovina, občinska zgradba z gasilskim domom, bife, na vzpetini

Poskušali so izpuliti tablo; ni jim uspelo...

nad naseljem pa so premgli tudi nekakšen mondeni predel) in okupacije šotorov z namenom glasnega spanca.

Naslednje jutro nam je popestrila pokvarjena (preuranjena) budilka našega glavnega navigatorja, tako da so naši petelini zakikirikali že ob nečloveških 3:30. Vrh Ptujске gore nam je razodel našo usodo tistega dne, saj smo skozi meglice zaslitili Ptujsko polje v vsej svoji dolžini in širini. Ravnina zna biti za pohodnike velika preizkušnja, saj ravna cesta z nepregledno količino koruze na vsaki strani ne ponuja ravno veliko vzpodbude. Kmalu smo ugotovili, da se nekateri zavestno trudijo, da bi nam ta pohod ostal v spominu (nek stric nas je zvalil na kriva pota, kasneje pa priznal, da je grešil in nam pokazal pravo smer). Naše najstarejše mesto smo zagledali ob deveti uri in naš brunch (pol zajtrk, pol kosilo) nam je pokvarila očitno nenaspana lastnica lokala, ki je od nas zahtevala, da smo naj, po skupaj 60 km hoje, videti malo bolj sveže, dišeče, nasmejano, neutrujeno, neodbijajoče-za-goste ipd. Torej, če nisi mona, izogibaj se Slona!

Cilj tistega lepega dne je bil kraj - stalno prebivališče zagnanega izpraševalca v DZ, g. Pukšiča - Destrnik. Majhen kraj, ki pa je ostal našim pohodnikom v spominu kot izredno lično urejen, z vsem kar človek potrebuje, da preživi (vredno ogleda). Šotorišče smo zakoličili za vaško gostilnico. Prijazna lastnica nam je poleg zanimivih in necenzuriranih lokalnih zgodbic postregla tudi z nekaterimi domačimi dobrotami. Hoje še sposoben del odprave je formiral delegacijo za obisk "Elanove nočne more", vendar nas je poleg šumov znotraj hiše in parkiranega avtomobila pred njo pričakal le gluhi hišni zvonec. Tako nismo uspeli preveriti besed človeka, "...ki bi za študente naredil vse" (povzeto iz njegovega nastopa na Študentski tržnici 2000 v Ljubljani).

Tretjega dne smo zakoračili v Srednje slovenske gorice. Pot nas je vodila preko Svetincev, Ločiča, Drbetincev, Vitomarcev in podobnih -cev do Cerkvénjaka in končno do Sv. Jurija ob Ščavnici. Ta dan je bil poleg prihoda na cilj zaznamovan tudi z dvema nevsakdanjima dogodkoma. Pred našimi očmi je v neko drugo

dimenzijo poletela ena mucka (beri: en drveči jugec jo je zbil), ustavil pa nas je tudi nek novinar Slovenske tiskovne agencije, ki ga je celotna zadeva okoli našega pohoda vidno šokirala, zato smo se zmenili za intervju. Idilična cesta mimo Blagoškega jezera (po besedah domačinov se za vlaganje v omenjeno akumulacijo zelo zanima znani smučar Marc Girardelli) je nekaj kilometrov pred ciljem napore najutrujenjših cestohodnikov olajšala kot materina roka hlipajočega dojenčka. V Svetem Juriju ob Ščavnici, ki je bil še pred petimi leti Videm ob Ščavnici, smo najprej stopili do njihove občinske stavbe, da jim predamo vrečko z šentjurskimi dobrotami (ambasadorji dobre volje?), pa je bila ta nekam opustošena in redko poseljena. Sprejem pri odsotnem županu smo zamenjali s turistično-zgodovinskim ogledom tega kraja, pri katerem je pomagal lokalni profesor zgodovine. Končno se je pripeljal bel kombi, ki je nas je pobasal v hladno notranjost in v tričetrt ure smo bili doma... Ironično...

Povzetek? Pohod je uspel. Skoraj vsi, ki so prišli na cilj, so bili vidno ganjeni. Več o tem in preteklih pohodih pa si lahko preberete na spletni strani našega kluba (www.myfreehost.com/skms/), kjer boste poleg začinjene verzije opisa našli tudi številne fotografije, statistiko in vmesne čase naše male avanture. Zahvalil bi se naslednjim, brez katerih bi bil naš pohod zelo otežkočen: g. Jožef Jazbec, g. Albin Rožanc, Jure Godler (vaši prevozi so nam veliko pomagali), Janja Galuf, Grega Zdolšek, g. Kovačec, ga. Marinič, Hansaplast in Franci, lokalni zgodovinar z ljutomerske gimnazije. In ostali? Pridite drugo leto, na Dolenjskem še nismo bili!

za ŠKMŠ, Sandi Potočnik

Občina Sv. Jurij ob Ščavnici

Nekdaj se je občina imenovala Videm ob Ščavnici, pred petimi leti pa se je poimenovala po Svetem Juriju. V občini živi na 51km² 3000 prebivalcev, ki se na delo vozijo v druge kraje, saj v tretji najbolj kmetijski občini pri nas ne premorejo niti enega industrijskega obrata. V Sv. Juriju so prvo luč sveta uzrli tudi politika Anton Korošec in Bratko Kreft ter pisatelj Edvard Kocbek, v bližnjih vaseh občine pa sta rojena humanist Anton Trstenjak in naslovni škof Vekoslav Grmič.

Poročilo z "Bazenjenja"

Zastonjkarji na bazenu

Klub ŠKMŠ dejansko misli resno. Kljub dokajšnjemu ignoriranju Občinskega sveta, še posebej, kadar se svetniki kepajo z milijoni tolarjev ob sprejemanju proračuna. A časi se svetlijo in letošnje poletje je za naše razmere naravnost naphano z raznimi aktivnostmi in prireditvami ŠKMŠ. Ena izmed večjih, zdaj že tradicionalni pool party, se je zgodila v soboto 12.8. leta Gospodovega 2000 in to, jasno kot voda naših rek, na šentjurskem bazenu.

Letošnji dogodek je bil že drugi po vrsti, kar pomeni, da bi ga lahko organizatorji obdali s kakšnimi zvonečnimi in dobro slišnimi pridevniki, kot sta npr. "tradicionalni" ali "jubilejni", vendar bi v tem primeru vse skupaj izzvenelo kot kakšen sejem ali pa veselica penzionistov. Kar ni nič narobe, da se ne bo kdo hudoval, le da tovrstni slog nekako ne spada v pojem "bazenjenje", ki so si ga vrli šentjurski študentje izmislili ravno za to priložnost. Slovenščina je torej bogatejša za eno besedo. Slava jim.

Namen dogodka? Počitnice so, razna društva "prijatelj" mladine pa so očitno na dopustu in se lepo sončijo na plaži, medtem ko mladina nima kaj početi. Podobne zadeve bi se ravno tako lahko spomnil najemnik bazena, a pustimo to. Vreme je bilo lepo, reklamna kampanja pa še lepša in predvsem obsežna (150 plakatov), kar pa se se je poznalo v znatnem povečanju obiska glede na lansko leto, čeprav so obiskovalci bili večinoma le iz centra Šentjurja in nekaj iz Hruševca. Očitno so se ljudje v dolgih letih neobratovanja bazena slednjega tako odvadili, da jih ne gane niti prost vstop. Je pa zato bilo toliko lepše opaziti osebek iz Maribora, ki je prišel v Šentjur zgolj zaradi Bazenjenja.

Tekmovanje je bilo pet: vlečenje vrvi, blažja oblika vaterpola, hitrostno prenašanje jajc z žlico, odnašanje jabolka iz bazena z zobmi ter nekaj, kar je kronistu trenutno pobegnilo iz spomina, je pa bilo sigurno na moč zabavno. Imena prijavljenih skupin so bila karseda zanimiva: Weltrekorderji v postavi Matjaž Mravlak, Dušan Sebič, Aleš Slemenšek in Peter Žmahar (upravičili so svoje ime in zmagali), Fy2 (fakjutu), Loleki&Boleki ter Drim tim 1. Nekateri so tekmovalje vzeli resno, drugi spet ne, kar se je najbolj pokazalo pri vlečenju vrvi, ko je ena skupina drugo dobesedno razmazala po tleh kot marmelado, da je poražena skupina samo utripala z očmi kot pevski zbor semaforjev in se pri tem spraševala: "Kaj to b'lo?". Nagrade sta prispevali piceriji Črni Baron in Kamra, ostali potencialni sponzorji pa niso hoteli sodelovati, naj jih skurijo strele in gromovi. Aja, Jurij je še spustil cene. ŠKMŠ se klanja.

Ko so spekli vse čevapčiče, je bil zaradi večernih bliskov in mračnih oblakov napovedan rap koncert prestavljen v Prostor. Rap veselica dua B.D.M. je obiskovalcem postregla z rajanjem, ki si ga na prostem ne bi mogli privoščili. Mnogi gostje so na povabilo nastopajočih tudi sami poprijeli za mikrofona in v impro maniri odpredavali nekaj stihov.

Zaključek? Zanimiva prireditev, ki prijetno osvežuje sicer zatohlo dogodkovno ponudbo v Šentjurju, še ni čisto prav zaživela, vsaj kar se obiska tiče, ima pa lepe obete za prihodnost.

mf

Ob 90 letnici Kmetijske šole

35 let učiteljica na Kmetijski šoli

Mag. Nevenka Cmok

Letos šentjurska Kmetijska šola praznuje 90. jubilej, ti pa so vedno vzrok za obujanje spominov, ki jih je bilo veliko. Lepih, ki jih rada obujam, grdi, ki jih skušam pozabiti. Veliko dogodkov je vezanih na nekdanje učence. Mnogi so v kasnejših letih prihajali k meni, tudi kot starši novih generacij učencev. Vesela sem, če vidim, da so v življenju postali uspešni in srečni.

Prvi dogodek, ki mi je ostal v trajnem spominu, se je zgodil nekega dne, zgodaj zjutraj, prvi teden po mojem prihodu na šolo. Učenca, ki sta bila zadolžena za nastiljanje, sta mi v naročju prinesla tisto noč rojeno tele, ki med neprivezanimi kravami na globokem nastilju ni našlo svoje mame. Žalostno se je oglašalo, ker je bilo lačno. Med 45 kravami in 20 telicami, ki so veselo hodile po temačnem hlevu, mu je bilo treba poiskati mamo. Detektivska akcija je bila živahna, zabavna in uspešna.

Kmetijska šola je živela s Šentjurjem in Šentjurčani. Šentjur je postal mesto, vedno več je pozidanih površin, v mojem spominu pa so ostale podobe kraja, kakršen je bil ob mojem prihodu: tam, kjer so danes tovarne, hiše, ceste, so bili travniki, njive. Tudi cesta ob šoli, proti Rogaški, je bila makadamska. Asfaltirali so je šele leta 1962.

Življenje teče hitro. Zdi se mi, da še ni dolgo od tistega avgustovskega dne leta 1957, ko sem prišla na razgovor za službo učiteljice živinoreje. Sprejela sta me direktor Tone Jenštrle in vodja učencev Izidor Horvat. Razkazala sta mi šolo, dijaški dom in šolsko posestvo. Seveda ne vsega, saj je takrat obsegalo 110 hektarov. Sprejela sem službo in nikoli nisem obžalovala svoje odločitve.

Poučevala sem živinorejo, kemijo in praktični pouk živinoreje, zadolžena pa sem bila tudi za vodenje živinorejske proizvodnje. En dan v tednu sem bila

vzgojiteljica v dijaškem domu. Šolo smo imeli tudi ob sobotah, živali pa smo seveda oskrbovali tudi ob praznikih in nedeljah. Pri delu z učenci sva se menjavala z živinorejskim delovodjem Francem Knezom, imeli pa smo tudi stalne oskrbovalce živine. Za čredo, ki je obsegala 45 krav, preko 30 telet, 40 bikcev, 24 plemenskih svinj, 2 merjasca, 2 konja in 20 panjev čebel, smo imeli tri stalne delavce: kravarico, svinjarico in konjarja.

Delovni dan sem skupaj z učenci začela ob 4,30 uri zjutraj pri molznicah, delo pa je bilo končano do pričetka pouka. Sledil je teoretični pouk od 8. do 12. ure, popoldne je bila praksa za vse učence. Učenci so bili po skupinah, za poljedelstvo, sadjarstvo... Živinorejci smo imeli skupine za oskrbo govedi, prašičev, konj..., ki so se tedensko menjavale. Živinorejska praksa je bila, poleg redne oskrbe živali, vsak dan med 14. in 18. uro. V stalni pripravljenosti, tudi ponoči, je bila skupina za pomoč pri telitvah in prasiatvah. Delo je trajalo ves teden, učitelj pa smo imeli tedensko po en prost dan, ki je bil za vsakega učitelja določen že ob začetku šolskega leta. Meni so določili ponedeljek. Učitelji strokovnih predmetov smo bili obvezno vključeni še v predavanja na kmetijsko - gospodarskih šolah, ki so potekale med zimskimi počitnicami v različnih krajih v občini.

Šola je v mojem času doživljala mnoge spremembe. Združevali smo se, izgubili posestvo, spreminjali učni program... in doživljali vzpone in padce.

(se nadaljuje)

Vi sprašujete, mi odgovarjamo

Zakaj so fantje drugačni?

Lep pozdrav. Že leto dni berem vaše članke o seksu in odločila sem se, da vam pišem, ker mi druge revije niso odgovorile. Zdi se mi tudi, da bi vi vsaj približno vedeli za kaj se gre. Še posebej, kar se tiče odnosov med spoloma. Stara sem 13 let, začela sem se razvijati. Tudi menstruacijo že imam. Ne zanimajo me več otroške stvari, za katere bi še pred pol leta umrla, ampak vedno bolj mislim na fante. Opazila sem, da so fantje mojih let (pa tudi starejši) zelo otročji. To se mi zdi zelo čudno. Mi lahko poveste kaj več o tem?

A.J.

Seveda. Najprej naj ti čestitamo zaradi tvoje pronicljivosti, saj le redkokatera ženska moške naštudira takorekoč že na pragu svoje ženskosti. Nekatere se poročijo in jim šele po tridesetih letih zakona vnuki pokažejo, da se je poročila z odraslim otrokom. Regresija (vračanje v preteklost in bivanje v njej) je za moške zelo značilna, takorekoč temeljni kamen njihove spolne biti. Ni znano, zakaj je to tako; to je pač še ena izmed nerešenih ugank vesolja. Najnovejše znanstvene teorije kažejo v smeri tega, da gre pri vsem skupaj za preprosto zanikanje. Zanikanje dejstva, da se starajo, zanikanje smrti (bodisi svoje ali koga od bližnjih), najbolj verjetno pa, da si za merilo svoje moškosti vzamejo sposobnost zapeljevanja mladoletnic. Nekako v stilu "dokler me na ulici še pogleda kakšna osemnajstletnica, sem še vedno kerlc, da mi ni enakega na tem svetu". To velja za moške vseh starosti, tudi šestdesetletnikov in več. Za dosego tega cilja pa je pootročenje nujno. Tovrstna enovrstična filozofija bolj ali manj pove vse. Tudi to, kako enodimenzionalna bitja so moški. V dokaz trditvi, da so moški veliko bolj primalni oz. prvinski (manj civilizirani, če hočeš) od žensk, prikažimo preprost test oz. kar dejstvo. Recimo, da skupini treh moških daš pet zabojev piva in skupini treh žensk takisto pet zabojev piva. Reakcija na to darilo bo med spoloma jako različna. Ženske bodo spile vsaka po eno pivo, morda dve, izjemoma tri, in pričele čekati ter se nasplošno fino imeti. Moški pa bodo do teh pet zabojev piva razvili nekakšen tekmovalen odnos: kdo bo boljši, kdo bo preživel: oni ali pivo? Še sami ne vedo zakaj in od kod ta tekmovalnost. Toda brez razmišljanja bodo planili na pivo z vsemi svojimi močmi in ga cuzali, vse dokler ga ne bo zmanjkalo. Enostavno zato, ker je pivo. Kot vidiš, moški ne poznajo oz. sploh ne razmišljajo o tem, kako bi iz nastale situacije potegnili najbolje (tako kot ženske), ampak gredo v ekstrem. Tudi za ceno bruhanja, slabosti in trpljenja za hudim mačkom, kar je pri ženskah sila sila redko. In ne samo to, tudi če bi tisti trije moški omagali preden bi popili vso pivo in zaspali v lastnih izbljuvkah, bi s popivanjem nadaljevali takoj, ko bi se zbudili. Vse dokler piva ne bi zmanjkalo. Šele takrat bi se njihov ego napolnil z občutkom dobro in smiselno opravljenega dela, na katerega bi bili sila ponosni.

Ta odgovor je seveda samo kapljica v morje, vendar srčno upamo, da ti je dal vsaj majhen vpogled v komplicirane razlike med spoloma. mf

Malo za šalo, malo zares...

Nagradni razpis

Urad župana razpisuje nagradni natečaj, na katerem lahko sodelujete vsi polnoletni občani Šentjura. Pravilno morate odgovoriti na dve vprašanji: kdo je lastnik jogija, ki se že več dni "kopa" pod mostom Pešnice pred Občino in ali bo zdržal tam do prve povodnji? Odgovore pošljite najkasneje do 30. avgusta na Urad župana. Med pravnimi odgovori bodo izžrebane tri nagrade v skupni vrednosti 100.000 SIT, rezultati žrebanja pa bodo objavljeni v ŠN.

RENAULT

Cene pri nas so med najugodnejšimi v Sloveniji!

Premagajte strah pred letenjem z **Meganom** in **Laguno** "Concorde"

Nekatera salonska vozila so lahko **cenejša** tudi do

- 600.000 SIT

kredit na položnice za vsakogar (kmetje, študentje, dijaki...)
kredit od TOM + 0%
leasing

Prodaja testnih vozil!

ŽGAJNER

Rogaška Slatina -
na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, 041 218 413, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektronika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

TRGOVINA
TRAUNER
Trauner Betka s.p.

v tržnici Šentjur

NUDIMO VAM
VELIKO IZBIRO
ŽENSKEGA
SPODNJEGA PERILA

- tango
- nedrčke
- sp. majčke
- dekliške hlače
- ž. hlače do št. 48

ZELO UGODNO
bombažne majice

Drofenikova 16 ŠENTJUR
Telefon: 03 574 01 42

del. čas
pon-pet
9h-18h
sob
8h-12h

Fotoreportaža s prve šentjurske ženske nogometne tekme

Tratna : Grobelno 1 : 1

Tratna: Polona, Saška, Nada, Vida, Branka, Marica, Andreja, Mateja, Silva, Polčka, Marica

Grobelno: Ivica, Silva, Blanka, Marica, Andreja, Suzana, Silva, Tonika, Katja, Darja, Milena, Vida

Kapetanki: Milena Kukovič (Tratna) in Ivica Mešiček (Grobelno)

Pri žogi Koritnik, Pišek Mateja (Tratna) na levi gleda od zadaj

Tkalec Jože (bobnar) in Simon Križnik

Čmuk Polčka, Nada Jager in Pišek Marica: "Tega pa ne damo!"

Kapetanki Mešiček Ivica in Kukovič Milena s torto

Mešiček Ivica in Podrekar Blanka (Grobelno)

Na Ravnah še vedno "ogljje kuhajo"

Pred dvema desetletjema se je v soteski Kozarice in v okolici Osredka često kadilo iz črnih kop: oba Videca, Ojstršek, Sivka, Šuster, Hercog, Ocvir, Kocman in še kdo so na leto zažgali vsak tudi do pet in več kop. Kdo bi vedel, koliko klatfer bukovine in ton črnega oglja je šlo v svet iz japonske okolice. Danes pa oglarstvo ni več zanimiva pridobitna dejavnost. Iz rudniških in drugih kovaških delavnic ga je izrinil plin, iz samopostrežb pa hrvaško in avstrijsko oglje. Naše kope so večinoma ugasnile in le še Ojstršek menda zakuri dvakrat ali trikrat letno, vsi drugi pa morda vsako drugo leto enkrat, ali pa še to ne. Ni kupcev, ni cene.

V začetku avgusta je svojo kopo prižgal Karel Jurkošek iz Raven in to je bila priložnost, da bralcem ŠN približamo to dejavnost. G. Jurkošek, ki sta ga s svojimi pripombami dobrohotno popravljala žena Lojzka in šestletni vnuk Urban, mi je podrobno opisal svojo oglarsko umetnost.

"Kuhanje oglja, kot pravimo mi, pri naši hiši ni bila tradicija. Z njim sem začel tam nekeje okrog leta 1970. Že kmalu potem ko sem prišel od vojakov, mi je umrl oče, denarja ni bilo pri hiši, z živinorejo si nismo mogli kaj posebnega pomagati, videli pa smo, da gre sosedom kupčija z ogljem kar uspešno od rok. Pa smo poskusili. Pokojni Jože Vidic in svak Simon Sivka sta nam bila prava učitelja. Pa je kar šlo. V začetku, ko smo vse še delali ročno, smo tudi po ves mesec pripravljali drva za eno kopo, kasneje pa je šlo vse hitreje. Tam okrog leta 1980, po velikem snegolomu, smo zažgali letno tudi po 6 ali še več kop. Samo z ogljem smo zgradili hišo in "cimpri". Iz ene kope smo dobili tudi do štiri tone oglja in zanj iztržili več kot za dva pitana bika. Strojna tovarna iz Trbovelj in velenjski rudnik sta bila najboljša kupca, pa tudi manjših kupcev ni manjkalo. Resda je tudi pri tem poslu veljal izrek, da kdor maže, ta vozi. Tako je bilo že kar pravilo, da so veliki kupci redno dobivali po vrhu celega prašiča. Seveda ne le pri nas, vendar se je še vedno plačalo. No, zdaj je z oglarstvom konec. Lani smo imeli le eno kopo, pa imamo še sedaj nekaj sto kilogramov oglja v drvarnici. Letos kuhamo kar tako,

brez znanega kupca, na zalogo. Kilogram oglja sicer še vedno stane okrog 90 tolarjev, kar je sicer skoraj še enkrat manj kot včasih, toda z ogljem bi se še vedno dalo zaslužiti več kot s prodajo drv. Klatfra bukovih drv stane 20 do 25 tisočakov, za oglje pa bi lahko dobili vsaj še enkrat toliko. Toda velikih kupcev ni več, če pa se že pojavi kateri, moramo prodajati preko posrednikov, ki seveda spet hočejo zaslužiti. Včasih je bil to GG, danes pa si nekaj pomagamo s šentjurskim Robotradom. Seveda radi prodamo tudi na drobno, toda za čevapčice ne gre veliko oglja."

Zlaganje kope

Kopa se vedno zлага na enem in istem mestu. Včasih je to moralo biti ob vodi, ker se pri "kuhanju oglja" porabi kar precej vode, danes pa si pomagamo s traktorji in cisternami. Najprej se v sredino zabije špica, okrog katere se odmeri okrogla površina. Na tla najprej radialno položimo do 20 cm debele bukovne lege, nanje pa naredimo "poden" iz desk ali tankih drv. Na "podn" se prične zlagati prvi "štos" metrskih bukovih drv, ki so lahko tudi povsem "frišne". Na tla pride drugi "štos", na tega pa "kapa" iz krajših polen. Na vrhu v sredini "kape" pustimo okrog 80 centimetrov globoko "luknjo", v kateri potem zakurimo. Polena morajo biti seveda zelo natančno zložena, tako da ni špranj in lahko brez težav hodimo po njih. Nato je na vrsti "grasanje": vso kopo, razen luknje, pokrijemo s 15 cm debelo plastjo trave, slame ali sena. Sledi "črnanje" z oglarsko zemljo. Gre za

Karel Jurkošek na kopi

posebno mešanico zemlje in ostankov oglja, brez katere ne gre. Kako so prvi prišli do te črne oglarske zemlje, ne vem, mi smo jo dobili pri naših prednikih, ob kopi pa se potem ohranja in ustvarja naprej. Kopo skrbno pokrijemo s 15 do 20 cm debelo plastjo ogljarske zemlje.

Zažiganje in kuhanje

V "luknjo" nadevamo suhih drv in zakurimo. Ko nadevamo v drugo, pokrijemo tudi luknjo s travo in oglarsko zemljo, približno 30 cm pod vrhom pa napravimo prve luknje za dovod zraka. Ko zgori prva plast drv, je potrebno "zbijanje". Oglar se po lestvi povzpne na vrh kope in z oglarskim kolom v roki, na katerega se opira in s pomočjo katerega se bi tudi rešil, če bi se slučajno kopa pod njim podrla in bi grozil padec v ogenj, stepta zemljo nad izgoreno plastjo ter poskrbi za zapiranje lukenj, skozi katere je pregorel ogenj. Temu opravi pravimo "bukaje". Nove luknje je treba narediti 30 cm nižje. To delo ga čaka najmanj vsake tri ure, ponoči in podnevi, 7 do 10 dni, kolikor kopa gori. Če zapiranja lukenj ne opravi pravočasno in ne zbija prav zemlje, v kopi namesto oglja nastaja pepel.

"Šteranje"

Zadnje in najtežje dejanje. Potem ko kopo, ki je zgorela do dna, polijemo z vodo, pride čez dva do tri dni na vrsto podiranje kope, "šteranje". Dela se mora lotiti vsaj 6 "šteračev", kajti zelo pomembno je, da je delo opravljeno zelo hitro, največ v štirih urah. Najprej potegnem oglarsko zemljo s polovico

kope, s "krogom" kopljemo žareče oglje iz kope in ga nalagamo v koše, te pa nato čim hitreje potopimo v kad z vodo. Iz vode gre oglje naravnost na voz in v drvarnico. Likof z bogatim kosilom je seveda obvezna sestavina "šteranja". Posebne "žurke" ni, včasih pa tudi katero zapojemo.

Je "kuhanje oglja" nevarno? Ste imeli že morda kakšne zastrupitve, nesreče?

Ne, mi ne. Vem pa, da se je pod Kocmanom iz Jazbin podrla kopa in se je hudo opekel. Pri Golovršku z Rifnika pa so z ogljem zažgali kozolec in vso mehanizacijo. Ko je oglje v drvarnici, ga je namreč še vedno treba skrbno nadzorovati, ker se rado samo ponovno vžge. Enkrat smo tako tudi mi skoraj pogoreli.

Ste se včasih, ko so bili kupci, sosedje med seboj dogovorili, kakšno ceno boste zahtevali?

Ne, do tega ni nikoli prišlo. Vedno je bilo tako, da so ceno določali kupci, mi pa smo ljubosumno pazili drug na drugega in tekmovali na druge načine, kajpada z "mitenjem". Tudi do velih sporov, celo znotraj družin, je prihajalo zaradi prevzemanja kupcev. Meso, prašič, morda celo tele - vse to je moralo biti, če si hotel prodati vso kopo skupaj. Zadnje čase, ko smo preko šentjurskega posrednika Robotradea prodajali Premogovniku Velenje, je mitenje zamenjala 10 do 20 odstotna provizija.

Ja, težko je bilo to naše delo, ampak denar je le bil."

Hvala za prijeten pogovor! F.K.

Oglje se kuha

PREVOZI - TRGOVINA

Peter Jeršič s.p., Ul. Leona Dobrotniška, 3230 Šentjur (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

POZOR

KAJ?

Otvoritev
novega
skladišča

KDAJ?

9. septembra,
ob 10. uri

KJE?

V Šentjurju
(med klavnico
in bivšim Emom)

NUDIMO VAM

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schiedel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor,
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

AKCIJA

od 11. do 30.
septembra
ZNIŽANJE
vseh vrst artiklov
od 3 - 15%
za gotovinski
nakup nad
10.000,00 SIT

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

DELOVNI ČAS od ponedeljka do petka 7.00 - 18.00, ob sobotah 7.00 - 13.00
TELEFON 03/749-18-77 FAKS 03/749-18-78 MOBILTEL 0609/624-091

Prejeli smo

Ob rob "28." Pokaži kaj znaš"

Tisto nedeljsko jutro je pokazalo svojo slabo voljo z nekaj kapljicami dežja, tako da smo (nekateri nastopajoči) potihem upali, da bodo prireditve preložili. Vendar se na Dobju ne dajo. Preplaha ni bilo niti toliko, da bi prireditve prestavili v kulturni dom.

Ker so izkušnje pokazale, da so ljudje bolj dobre volje, če organizator začetek prireditve prestavi za pol ure, so to storili tudi letos, tako da se je "28. Pokaži kaj znaš" začel ob pol štirih, namesto ob treh popoldne.

Prihod na oder je zahteval posebno psihično in fizično pripravljenost. Zakaj psihično? Stopil si pred ljudi, ki so bili željni zabave in odrecital svojo točko brez napake, istočasno pa brezupno pričakoval na dobre ocene. Zakaj fizično? Za vzpon na oder moraš imeti za sabo vsaj pohod na Svetino. Ampak pozor! Stopnice se majejo! Če ti uspe premagati prvi dve oviri, te čaka še večje presenečenje. Ko spustiš prvi glas v mikrofona, ugotoviš, da so pri ansamblu očitno zamenjali tonskega mojstra s kakšnim mehanikom, ki mu je potovanje z roko po gumbih mešalne mize povsem tuje. Po zaključku nastopa vdano čakaš na ocene. Najprej to delo opravi komisija občinstva, ki po dolgem prigovarjanju voditelja dvigne ocene. Mogoče bi lahko več pričakovali od ocen, vendar kaj hočemo. Potem pa pride na vrsto strokovna komisija, ki je imela res težko delo, vsaj tako sem domneval po ocenah, ki so jih dvigovali.

Sredi tekmovanja se je seveda popolnoma nepričakovano vilo z neba. Ko je dež prenehal, smo vsi polni pričakovanja upali, da se bo prireditve takoj nadaljevala. Vendar pa je treba po takem "neurju" vse skupaj lepo počasi premisliti in premleti ter počakati vsaj toliko časa, da se vlije nova ploha. Ko se je muzikantom posrečilo v rekordno kratkem času (okoli 35 min.) zopet priklopiti ozvočenje, je prireditve stekla naprej, dokler nas ljubi Bog zopet ni spomnil, da neke trpijo sušo. Tako smo vsi spet iskali vsak svoj suhi kotiček. Dež je prenehal. Vendar pa, ker so se organizatorji zbal, da bo še deževalo, so se odločili, da sedaj ansambl nastopijo samo z eno skladbo. Tekmovanje je bilo končano, komisija je sešela točke, razglasili so pet prvih mest. Po končanem podeljevanju so na oder prišli Mesečniki, ki so poskrbeli za veselo razpoloženje po prireditvi.

Moja ocena? Mislim, da med prvo prireditvijo na Dobju in med zadnjo ni posebne razlike. Še vedno imajo preveč nastopajočih, o razvrstitvi po kategorijah očitno noče nihče nič slišati, saj se osemletni otrok ne more primerjati s petčlanskim ansamblom.

Da pa ne bom samo grajal, moram zapisati tudi nekaj dobrih stvari. Organizatorjem gre za 28-letno vztrajanje s prireditvijo vsekakor priznati vse pohvale. Kljub temu bi se morali zavedati, da mora iti prireditve v korak s časom. Razmišljati je treba o malo selekcije, uvesti kategorije in najti ustrezno rešitev v primeru slabšega vremena. Prireditve ne bi bilo slabo prestaviti pred novo OŠ, kjer je dovolj prostora za nastopajoče, za poslušalce in za avtomobile.

Gašper Jelen

"Saj stari tabor ziba se, ker mi smo zdaj v njem..."

Tudi letos se je osem planincev iz slivniškega planinskega društva pridružilo mladim planincem iz Ljubnega, Luč in Mozirja na planinskem taboru v Završnici na Gorenjskem.

Že stalni postavi Silvije, Polonce, Urške, Gašperja in Naceta so se pridružili še Katja, Denis in Metod. S sabo so vzeli še mentorico Danico Romih ter vodnike Vinka Tomšeta, Mirka Žagarja, Mateja Planko, Matica Iskra in Nino Gradič in jih seveda posodili tudi drugim planinskim prijateljem. Že 17. je planinski tabor organiziral Savinjski meddruštveni odbor, 5. izmeno slivniških in zgornjesavinjskih planincev pa je vodila Lijana Blagovič.

Letos je mladim planincem vreme zelo nagajalo, a so kljub temu osvojili Ajdno, Stol, Roblekov dom pod Begunjšico, Blejski Vintgar in celo tržiški bazen. V vremenu, ki ni kazalo pravih znakov življenja, so spoznavali osnove plezanja in

Vsak večer so zaključili ob tabornem ognju s himno "Saj stari tabor ziba se, ker mi smo zdaj v njem, Završnica je drugi dom, lepo je, kamor grem...", najmlajši so zaspali ob pravljici, starejši pa so še dolgo v noč, tako da vodniki niso vedeli, igrali karte, pripovedovali šale in se zabavali. Zjutraj je bilo vstajanje ob sedmi uri sicer za marsikoga prava mora, a takšen je režim v planinskem taboru, Matičeva telovadba pa je zbudila še takšnega ponočnjaka.

Vsak udeleženec tabora je prvi večer izžrebal svojega skritega prijatelja, ki ga je moral čez teden neopazno razvajati z drobnimi pozornostmi. Nekega deževnega večera so izbrali tudi mis in mistra tabora in ta čast je pripadla Tjaši in Roku.

Nad Roblekovim domom so se zgrinjali temni oblaki, a niso pregnali nasmeška z obrazov planincev.

tekmovali v orientaciji. V torek jih je obiskal šentjurski alpinist Aco Pepevnik in jih z diapozitivi za dobro uro preselil v najvišje nadmorske višine, pri tem pa jih s svojimi priljudnimi komentarji nemalokrat spravil v čudenje, prevzetost... Ni jim šlo v glavo, kako je alpinist po takšni odpravi, kot je bila na primer na Mount Everest ali Lhotse, utrujen še tretjino leta. Žužki in Ščinkavci, ki jedo Žužke, kot so se poimenovali, so izkoristili vsako priložnost, da so se pomerili v odbojki, košarki, badmintonu in nogometu. Kdo bi se jezil, če so bile luže in blato, saj ni bilo v šotorih nič bolje – hodnik šotora so morali nastlati s smrekovimi vejami, da ni bil prvi korak iz spalne vreče v lužo.

Da so bili dobro podloženi in na turah niso omagali, sta skrbeli kuharici Vida in Andreja, tako so bile že tradicionalne palačinke (ki so jih pomagali peči otroci sami), postrvi in hrenovke, pečene (ali bolj osmojene) na žerjavici tabornega ognja. Tudi jota ni manjkala zadnji dan, a je bila bolj grenkega okusa – pa tega niso zakrivila kuharice, ampak tisti zoprni občutek, da mora biti vsega lepega enkrat konec. Otroci so si obljubili, da se v septembru gotovo vidijo na srečanju vseh udeležencev ali še bolje prej na flosarskem balu na Ljubnem, lučkih dnevih v Lučah, morda v Mozirskem gaju ali pa ob Slivniškem jezeru.

N.G.

Najboljše počitnice - s šolo!

Od vročine se ji kisajo možgani, bi verjetno pomislil vsak šolar, ki kaj da nase!

Razen seveda tistih osnovnošolcev iz Dobja in Slivnice, ki so sredi julija s svojimi mentorji preživel teden aktivnih počitnic.

Na osnovni šoli Dobje to počitniško aktivnost organizirajo že drugo leto. Vodja projekta Suzana Centrih je tudi letos pripravila zanimiv program, ki bi pritegnil čim več otrok. V Slivnici pa je niti držala v rokah Silva Jazbinšek. Tako so se vsak dan odpeljali na izlet. Enkrat na morje, drugič na ogled glavnega mesta, pa na kopanje v Čateške in Atomske toplice in seveda v hribe na Veliko planino. Z dotacijo, ki so jo dobili od ministrstva, in finančnim prispevkom občin Dobje in Šentjur, jim je uspelo stroške precej znižati. In kako so se imeli?

Z eno besedo krasno. Pridružila sem se jim na hribolazniški dan. Gospa Suzana me je sicer opozorila, da hribov in hoje a priori ne marajo, ampak dan je bil prekrasen, razgled čudovit in Velika planina je bila videti skoraj rajsko. Pripomb pa skoraj ni bilo slišati, saj smo se prav na vrh pripeljali z žičnico in kaj drugega kot osuplih vzdihov nad višino in krasnim razgledom ni bilo zaznati. V družbi s kravami in planšarji so bili odveč samo kravjaki. Vsak trenutek nepazljivosti te je lahko pripeljal do bližnjega srečanja z njim in vse skupaj ni bilo prav nič simpatično. Ohladili smo se še ob izviru Kamniške bistrice in zaključili, da smo se imeli lepo.

Vesela družina zbrana na Veliki planini

In kje je bilo najbolj d' best?

V Čateških jasno. Ampak naslednjega dne so jih čakale še Atomske, kar tudi ni bilo čisto za odmet. Polni energije, smeha in dobre volje so prepevali z Ano in Natalijo. Pa tudi učiteljice Mirjana, Silva in Suzana so bile videti zadovoljne. Med počitnicami očitno niti v šoli ni tako slabo. Lepo je, če se učitelji zavedajo tega tudi takrat, ko jim ni treba in še lepše, da znajo v to prepričati tudi otroke.

Saška

Ljudsko slavlje na Slivniškem

Prva desetletka gospoda Šramla

Na magdalensko nedeljo, 23. julija, se je na Slivnici pred farno cerkvijo zbralo okrog 600 ljudi. Gospod Marko Šraml je praznoval 10-letnico mašniškega posvečenja. Cerkev je bila slavnostno okrašena, pred cerkvijo pa so stali ljudje, ki so čakali na procesijo. V spremstvu godbe na pihala, ki je igrala med procesijo, so se ljudje v dolgi kači začeli pomikati po poti, kjer je procesija potekala. Maša se je začela okoli enajste ure. Po pozdravnem govoru, je župnik blagoslovil plašče in kelih, ki jih je dobil v dar od svojih faranov.

S prostovoljnimi prispevki faranov in sponzorjev, so bili v dar kupljeni štirje mašni plašči in kelih. Maša je trajala dobri dve uri. Urbanski pevci so se združili s slivniškim pevskim zborom, kar je župnika še posebej razveselilo.

Ljudi se je v cerkvi kar trlo, še več pa jih ostalo zunaj. Gospod Marko Šraml se je tudi tokrat dokazal z odlično pridigo, ki so jih vajeni vsi, ki obiskujejo njegove nedeljske maše. V njej je poudaril, da je najbolj vesel tega, da je prišlo toliko njegovih faranov, ki se med seboj razumejo in so strpni drug do drugega. Med farani prevladuje mnenje, da je to predvsem njegova zasluga, saj ima za vsakega čas, da se z njim pogovori in pošali.

Po maši so stopile v akcijo slivniške kmečke ženske, ki so v zadnjem času nepogrešljive na vsaki prireditvi v kraju. Imele so težko nalogo, saj so morale nahraniti in odžejati mnogo ljudi. Medtem je župnik preizkusil še posebno darilo, ki ga je čakalo pred župniščem. V

dar je dobil kosilnico. V šaljivem tonu, ki smo ga vajeni pri njem že vsi je dejal: "Drugo leto si bom morda kupil molzni stroj, kasneje pa celo kakšno krav'co!".

Sledilo je pravo ljudsko rajanje. Največ je bilo petja in igranja, ko pa je zmanjkalo pijače in jedače, so kmečke ženske zamenjale pladnje in litre s kmečkimi orodji, na katere že odlično "špilajo". Predstavile so se s pesmijo "Kmečke ženske špilajo, špilajo,..." za katero so same napisale besedilo.

To je bil resnično dan, ki ga je naredil Gospod. Vsi, ki smo se tega praznovanja udeležili, smo videli, kako lahko dobra volja in veselo ter prijateljsko razpoloženje združita ljudi in jih med seboj trajno povežeta.

Gasper Jelen

Taborniški etnostep v Dobju

Letošnji vseslovenski tabor na temo etnologije so taborniki organizirali v Dobju. V začetku avgusta so se tako utaborili pred osnovno šolo in ob velikem posluhu in prijaznosti tako domačinov kot šolnikov in občanarjev preživel lep in bogat teden.

Šola jim je odstopila prostor, jim "posodila" kuharico in kuhinjo, dala v uporabo telovadnico in jedilnico, kjer so ob koncu priredili zanimivo razstavo.

Kakih trideset mladih se je razdelilo v skupine in tako so Dobje raziskali in spoznali po dolgem in počez. Zanimala jih je gostinska ponudba, vodni viri, kulturno življenje, glasba in ples, kulinarika, upravna ureditev, arhitektura in še kaj. Na končni razstavi so domačini tako lahko našli sebe, svojo domačijo in delo v sliki in besedi. Pa tudi utrinki s tabora so bili zanimivi.

Na koncu so organizirali tudi srečanje z mladimi in zadnji dan še zabavo ob tabornem ognju. Uspela sem ujeti lepo število zloženih harmonik ob ognju in nasmejana občinsko delegacijo, ki se je ravno napotila ogledat razstavo. Hja, zabava gotovo bo!

Naslednjega dne so mladi pospravili šotore in podrli tabor. Dobovska šola spet deluje prazna in okolica je taka kot zmeraj. V kraju pa še vedno živijo anekdote o mladih popotnikih. Ti pa so v svet ponesli misel o prijaznih ljudeh iz kraja, ki ga drugače morda nikoli ne bi spoznali.

Saška

NOVO V BIVŠI NOTARSKI PISARNI

INGA

Krež Matjaž.p

Ulica Dušana Kvedra 6b
3230 Šentjur, tel.: (03) 57 43 203

- ◆ ODKUP IN PRODAJA DELNIC
- ◆ posredovanje pri oglaševanju
- ◆ priprava seminarskih, diplomskih nalog in pogodb
- ◆ druga tajniška opravila
- ◆ nepremičnine

delovni čas
pon-pet 7-12, 13-17
sob 8-12

Šentjurčanka na mednarodni gimnaziji v Mariboru

Nika Leskovšek: Učimo se, kar nas zanima

Vedno je bila nekaj posebnega. Vse se je hitro naučila in zanimalo jo je ogromno stvari. Osnovno šolo je obiskovala v Šentjurju in bila izbrana v športni razred. Bila je med najbolj blestečimi učenci na šoli in prejela je vrsto priznanj, nagrad in pohval za svoje delo in marljivost. Kar nekaj let je posvetila treniranju košarke, potem pa so postale druge obveznosti bolj obremenjujoče in odločila se je, da ji bo košarka le še razvedrilo na bližnjem igrišču. Po končani osemletki je šolanje nadaljevala na Gimnaziji Celje center, kjer je ponovno dokazovala svoje znanje in sposobnosti. To pa ji ni bilo dovolj. Želela je razširiti svoja obzorja in je nekega dne čisto po naključju oddala prijavnico za mednarodno gimnazijo v Mariboru. Bila je sprejeta...

Zakaj si se sploh odločila, da se boš vpisala na mednarodno gimnazijo?

Pravzaprav sploh nisem vedela, da to obstaja, a enkrat mi je neki prijatelj čisto po naključju omenil tak način šolanja in pripovedoval, kako je zanimivo ter me popolnoma navdušil. Všeč mi je bilo, ker imaš na voljo izbirne predmete. Tako je manj predmetov za učenje, ti pa so tisti, ki te zanimajo. Oklevala sem tako dolgo, da sem prijavnico morala poslati v priporočenem pismu, da le ne bi bilo prepozno. Vse skupaj je bil v bistvu hec in potem kar nisem mogla verjeti, da sem bila sprejeta.

Morda je problem v tem, ker te stvari niso dovolj objavljene, saj marsikdo sploh ne ve, da ta šola obstaja. Pa tudi programi niso dovolj natančno predstavljeni.

Kakšni so sploh pogoji, da se nekdo vpiše v ta program?

V srednji šoli moraš imeti vsaj prav dober uspeh in moraš kar dobro obvladati znanje angleškega jezika, saj tam ves pouk poteka v angleščini. Poleg tega imajo velik vpliv izvenšolske dejavnosti, saj je zelo pomembno, da si aktiven na raznovrstnih področjih, profesor pa ti mora napisati priporočilo. Opraviš tudi krajši razgovor, ki je v

bistvu najbolj odločilen del, kjer se izkažeš.

Kakšen je način dela?

Naša generacija je izjema, kajti običajno sprejmejo dvajset učencev, nas pa je trideset. Namen tega programa je namreč, da je manj učencev, katerim se lahko profesorji čim bolj posvetijo. Profesorji so Slovenci, vendar razlagajo v angleščini, če pa kaj ne razumeš, razložijo tudi v slovenščini.

Pouk je veliko bolj sproščen kot na običajnih šolah, saj imamo manj predmetov, vse po pet ur na teden. Tako lahko predelamo veliko več in se posvetimo stvarjem, ki nas bolj zanimajo.

Imamo tudi razne ekskurzije. V Ženevi določijo program, ki naj bi ga izpolnili. Tako smo bili na Lošnju, kjer smo opravljali razne poskuse, jeseni smo bili v okviru T.O.K. (kako pridobivaš znanje) na Javornškem rovtu. Na obisku so bili Američani, imamo pa tudi izmenjavo z dijaki iz Slovaške in na tak način izboljšujemo znanje angleščine ter navezujemo prijateljske stike.

Kako je z ocenjevanjem in maturo?

Znanje se ne preverja ustno, pač pa po vsaki večji temi pišemo test, ki je ocenjen samo v procentih. Skupen seštevek na koncu mora biti nad petdeset odstotkov, da lahko opravljaš maturo, sicer pa ti odstotki ne prinašajo nobenih dodatnih točk, kot npr. zaključne ocene v srednji šoli. Matura se piše iz vseh šestih predmetov, poleg tega je treba napisati esej na neko temo, ki mora vsebovati štiri tisoč besed in ga je potrebno potem še predstaviti. Preko celega leta pa moraš opraviti še petindvajset ur C.A.S. (kreativnost, aktivnost, služenje), ki so kot nekakšne obvezne vsebine.

Matura je mednarodno priznana, kar pomeni, da lahko

kasneje študiraš na katerikoli univerzi na svetu, seveda če si finančno sposoben.

Kateri so torej tvoji izbirni predmeti in kje želiš nadaljevati študij? Kaj te sploh zanima?

Poleg glavnih predmetov, matematike, slovenščine in angleščine, sem si izbrala še fiziko, psihologijo in filozofijo. Trenutno me najbolj zanima študij fizike. Kar pa se tiče tujine, je težko. Potrebno je ogromno finančnih sredstev, ki jih ni lahko dobiti. Nekaj ti sicer podari ministrstvo, vendar je to premalo, zato je najbrž boljša možnost, da najprej študiraš pri nas in greš kasneje v tujino.

Med šolskim letom si živila v dijaškem domu. Kako si se navadila? Imaš dovolj časa in prostora za učenje?

Sobe so zelo majhne. Imela sem še dve sestanovki in ena je celo moja sošolka. Prostorska stiska je kar velika in dosti lažje je, če imaš stanovanje. Sicer pa si je treba učenje razdeliti, saj gre v bistvu bolj za študijski način dela, zato se navadno učim pred testom in med vikendi, ko pridem domov.

Imaš poleg vsega tega še kaj prostega časa?

Skoraj nič, kajti imam štirideset ur pouka na teden, saj dodatno poslušam še tuj jezik, nemščino, s čimer imam osem ur pouka na dan. S poukom začnem ob osmih zjutraj in končam ob sedmih zvečer, ker imam še razne dodatne dejavnosti. Tako v okviru aktivnosti obiskujem sodobni ples. Vedno pa se najde tudi čas za zabavo.

Kaj počneš čez poletje, si že kaj pogrešala Šentjur?

Po pravici povedano Šentjurja ne pogrešam preveč, ker v Mariboru res uživamo, čez poletje pa skušam nadoknaditi, kar sem zamudila tukaj.

Maša Kladnik

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: (03) 5743-727

- * prodaja zlatega nakita
- * izdelava nakita po želji stranke z vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

- * krstna, obhajilna in birmanska darila

- * ekspres izdelava poročnih prstanov

- * prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur

- * prodaja japonskih in kitajskih bliserov

za vse kupljene
izdelke brezplačno
graviranje

VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA DARILA
(graviranje brezplačno)

Novi modeli ur OCEAN PACIFIK in STORN.

Izredna ponudba zlatega večernega nakita!

Pri štirinajstih vedo, da so zapisani narodnozabavni glasbi

Slivničani Davor Pušnik, Luka Polensek, Špela Žafran in Rogačan Uroš Tašner so člani ansambla Unikata. Resneje so začeli igrati skupaj pred dobrim letom, vsi pa so se kalili v glasbeni šoli. Da so se odločili za igranje narodnozabavne glasbe, pravijo, so krivi starši in stari starši, ki so jih za to zvrst navdušili. Davorju je na primer za prvo naučeno pesem na harmoniki stari oče obljubil "muzikantske" škornje...

Štirinajstletni harmonikar in pevec Davor, kitarist Luka, pevka Špela in šestnajstletni basist Uroš so prijatelji, ki o svoji glasbeni karieri razmišljajo povsem resno. Zaenkrat sicer igrajo samo glasbo drugih ansamblov in glasbenih skupin, zaradi vrste instrumentov pa igrajo predvsem pesmi Franca Miheliča in Braneta Klavžarja. Vadijo vsaj trikrat na teden, tudi ločeno; konce tednov imajo rezervirane za igranje na zabavah, a ne igrajo na dolgočasnih, malo obiskanih prireditvah, ne, včasih jih vabijo na tri kraje naenkrat, na poroke, abrahame, obletnice, zaključne zabave, praznične prireditve, veselice... So toliko zasedeni, da bodo njihove počitnice letos kar večinoma na "špilih", na vajah, za instrumenti. "Med počitnicami nam ni treba toliko razmišljati, kdaj bomo prišli domov. Med šolskim letom se je enkrat že zgodilo, da sva z Luko prišla v šolo skoraj direktno s špila", pripoveduje o ponočevanju Davor, njegova mama pa doda, da zdaj še ni problem, ko po njih hodijo starši sami. Zdaj vsaj vedo, kam in kdaj jih morajo iti iskat, ko pa bodo imeli svoje prevoze, bodo skrbni večje, a bodo takrat vsaj starejši. "Med počitnicami je tudi čas, da si kaj prislužimo, da bomo lahko kupili več opreme, da bomo morda izdali svoje plakate," pripovedujejo.

Ker so mladi, ker glasba, ki jo igrajo, obstaja le na kasetah in v njihovih glavah, jih usmerja in jim daje napotke Beno Pečar, mentor, čigar ansambel Štajer ekspres je tudi njihov vzor. Pohvalijo se, da je na poti že njihova prva pesem, za katero je besedilo napisal znani Virštančan Slavko Toplišček, uglasbil pa Brane Klavčar. Seveda je njihova največja želja, da bi kmalu izdali

samostojno kaseto, o sodelovanju pa so se pogovarjali že z velikim piscem besedil za narodnozabavno glasbo, Ivanom Sivcem.

Nagrade za njihovo predajanje takšni zvrsti glasbe so različne: v prvi vrsti je to užitek; tudi denarja je nekaj; osvojili so prvo mesto na glasbenem tekmovanju v Topolah pri Rogaški Slatini; na Celjski televiziji so jih izbrali, da bodo pet dni preživel na Malem Lošinju...

Prišli so daleč, zavzetost in pridnost jih bo pripeljala še dlje. Da le ne bi prehitro pozabili, zakaj se imenujejo Unikata, in da se ne bi prehitro stopili z vrsto podobnih ansamblov. Pa saj je nemogoče, Davor bo z izrednim darom govora in petja še vedno "zažgal", Špela mu bo pomagala z milim, visokim glasom, Luka z brenkanjem, Uroš pa s pom-pom, pom-pom... Nina Gradič

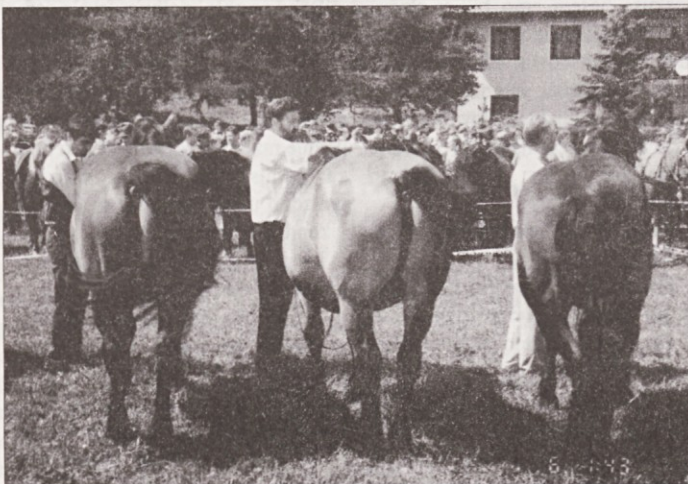
Davor in Luka sta za harmoniko in kitaro zaslužila izključno z igranjem.

S konjskega žegna v Gorici

Vsi radi jahamo

Da je bila Gorica pri Slivnici na Štefanovo nedeljo stisnjena med avtomobile, seveda ni bil kriv koncert znane prsatoglasne slovenske pevke Helene, ampak žegen konj. "Konje pa imamo tako radi," je med pridigo dejal župnik Marko, "da bomo danes enega celo pojedli."

O tem konjskem golažu, ki ga Čepprav je vsa pozornost veljala pripravi Lesjakova Ančka, pa pravijo, konjem, je bilo zelo poučno da je najboljši pred spanjem sredi pogledati veliko število vozov vseh

Vsaka ima svoj faktor

popoldneva, vendar pa mora zraven za dober tek pasti še par kozarcev vina. Konji, ki jih ni bilo 100, so na žegen čakali na travniku za kul. domom, kjer se da čez dan gojiti precej žogobrenih športov. Vse prisotne na dveh in štirih nogah sta pozdravila predsednik konjerejcev g. Žurej in župan Malovrh, ki je letos blestel v spremstvu svoje ljubke soproge.

možnih starosti; pa tudi garderoba konjerejcev je variirala od originalnih kozjanskih "klofet" na glavah in "lajblecev" do ameriško - avstralsko - kavbojskih pokrival. Torej vse skupaj se je začelo ob 14. uri, na gasilskem odru je zažigal ans. Tavžentroža vmes je pri žeganju ministriral starešina konjerejcev Lesjak Stanč. **L. Žafran**

PC
servis

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 749 0500, 749 0501
mobitel: 041 740 985
Tižnica Šentjur

NOVO V PC SERVISU

prodaja računalnikov na
kredit od 3 do 12 mesecev

---> kompletna ponudba **kartuš**
za tiskalnike **hp, Epson in Canon**

---> priklon na internet -
montaža **brezplačna**

---> akcijska ponudba
tiskalnikov hp 610c

že za **24.000 SIT**

prvih 20 ur zastonj!

Pred 25 leti je bila zgrajena osnovna šola na Ponikvi

Potres 20. junija 1974 je močno prizadel poslopje stare ponkovske šole, zgrajene še ob koncu prejšnjega stoletja. Republiški in šentjurski popotresni odbor, ki sta ju vodila minister za urbanizem Boris Mikuš in predsednik šentjurskega IS Jože Bučar, sta sklenila, da bo pomoč občinama Šentjur in Šmarje v razmerju 30 : 70 in ker je bil šentjurski delež enak deležu zadolžitve petih mestnih ljubljanskih občin, so medsebojne odnose urejale kar te občine neposredno. To je Šentjurju omogočilo, da v program popotresne sanacije vnese tudi izgradnjo nove šole na Ponikvi.

Republiški odbor se je zavzemal za montažno gradnjo, šentjurski pa je zagovarjal klasično šolo. Skupaj so si ogledali več šol in se končno odločili za šolo, kot je bila v Brezovici pri Ljubljani. Na tej osnovi je arhitekt Dolenc iz Ljubljane izdelal gradbeni načrt. Ponkovljani so mrzlično iskali primerno lokacijo, seveda izven urbanističnega načrta. Član IS Franc Senica je bil zadolžen, da zadevo uredi. Obrnil se je na svojega strica Alojza Ošanška, kmeta s Ponkvice. Ta je s svojo avtoriteto in kmečko logiko presekjal krajevne dileme in našel rešitev, da se šola gradi na ravnini pred trafo postajo. Kljub odporu Kombinata, lastnika večjega dela tistega zemljišča, je bil 4. maja 1974 vgrajen temeljni kamen. Slavnostni govornik, predsednik Mestne skupščine Ljubljana, je obljubil dograditev šole, skupaj s telovadnico in vrtcem, do začetka šolskega leta 1975/76.

Izgradnja se je vodila pod geslom "Solidarnost Ljubljana 1974". Temeljni kamen je položila delavka Dekorativne Marija Murn, ki je prva poklonila svoj zaslužek. Izgradnjo šole so vodili Ljubljančani (GIP Obnova, Ljubljana, Stane Bertonec, Joco Hajdinjak, Franc Sladič...) ob sodelovanju predsednika šentjurskega IS Jožeta Bučarja in ravnatelja šole Maksa Kovačiča. Šola je bila zgrajena v 260 dneh, otvoritev pa je bila ob občinskem prazniku, 24. avgusta 1975. Navzoče je bilo celotno vodstvo Mestne skupščine Ljubljana, govoril je član IS Franc Sladič. V kulturnem programu je zablestela učenka Marinka Ambrož, sedaj poročena Lepej, z recitalom Prešernovega Povodnega moža. Kasneje je z recitalom sodelovala tudi na dobrodelnih prireditvi za OŠ Ponikva, organizirani na jugoslovanskem nivoju v Ljubljani. Predsednik IS Ljubljana Dagmar Šuster je bil zelo navdušen nad njeno izjemno čisto slovenščino.

Po 25 letih je ta vez z Ljubljano povsem zbledela, vendar za nekatere ostaja vrednota, ki je ne kaže zanemarjati v medčloveških odnosih, ne glede na oblastvene, politične ali verske nazore.

Srebrni jubilej naj bi bil povod še za eno solidarnostno akcijo. Šoli bi bilo potrebno pomagati razrešiti prostorske in lastninske težave in ji omogočiti prehod na devetletko. S pomočjo Občine, UE, Države, vodstva šole in krajanov je treba šolo in njeno okolico narediti prijazno učencem in krajanom.

V. Jagodič

Avgustovski zapisi ŠN z današjega gledišča

Časovni stroj

1993

Po pisanju ŠN so v na redni seji občinski svetniki "...kar na lepe oči dali Izvršnemu svetu zeleno luč za sklepanje pogodb za telefonijo (4 mio DEM) in za pripravljanje gradnje šole v Hruševcu". Za oba projekta le-ti niso pokazali zanimanja.

Šentjurčani smo očitno zelo prijazni do Telekomu, saj smo mu za povprečen priključek plačali mnogo več kot drugod. S pravnimi zankami monopolist poskuša doseči, da bodo občani, ki so ga "prostovoljno" kreditirali, svoj vložek dobili čimbolj okleščen.

G. Franc Šet je v članku o znamenitih Šentjurčanih ugotovil, da iz naših krajev izvira skladatelj Hugo Wolf.

Do tega dejstva se pri nas še nismo dokopali, saj slavnj umetnik v "kulturnem" Šentjurju nima niti skromnega obeležja. Smiselno bi ga bilo upoštevati vsaj pri uličnem poimenovanju.

1994

LDS se v izjavi za javnost zavzema za zakonitost pri lastninjenju družbenega premoženja, za bolj prijazno obnašanje občanarjev in za boljši odnos do NOB (18. avgust).

Ne bi bilo odveč, če bi se kdo še sedaj zavzemal za kaj takega. V "nekih drugih časih" je bil

avgust v Šentjurju zelo živahen. Sedaj vse poletje uživamo v blaženem miru, septembra pa praznujemo kar dvakrat.

1996

Župan Malovrh se je na seji Občinskega sveta znašel v navzkrižnem ognju LDS in SLS, ki sta ga poskušali spraviti v kot s številnimi neprijetnimi vprašanji.

Do takšne "atake" danes ne more več priti, saj so eni postali na lepem prijazni, druge pa so na počasnem ognju spekli in pohrustali.

1997

Urednik je zaman poskusil objaviti višine plač na Občini.

Tokratni anketiranci ŠN so izrazili opredeljenost, da je transparentnost vladanja, v kar nedvomno sodi tudi nagrajevanje, eno od osnovnih vodil igre, ki jo igramo od leta 1991.

1999

Osrednja tema (6 strani) je bil zaplet v Planinski vasi, ki jo je obiskalo kar 38 mož postav, "uporniki" pa so jih pozdravili z napismi kot: "Nočemo fašistične policije!"...

Kakšen zunanji opazovalec bi se po mnogih ne ravno častnih pojavljanjih Šentjurja v nacionalnih medijih začel spraševati, če je vse skupaj res zgolj nenavadno naključje.

Študentska kronika

Vsem novepečenim študentkam in študentom čestitamo ob vpisu na fakultete. Upamo, da boste našli interes in voljo, da boste kot najbolj avantgarden družbeni sloj delovali tudi v prid pozitivnih sprememb v naši širši in ožji družbi.

Zeleno carstvo

Anali

Prelom julija in avgusta je cestohodna sekcija izkoristila za "skok" do Sv. Jurija ob Ščavnici. Slikovno gradivo je v vitrini na Mestnem trgu in na domači strani (masten (pot)opis).

Na študentskem taboru v belokranjskih Gribljah ob Kolpi smo bili številni in zelo opazni (RA in TVS). V čast si štejemo nogometno tekmo proti hrvaškim rockerjem Let 3, duška pa smo si dali tudi po osvojitvi prvega mesta na "Mejnih igrah". Tako smo prišli do prve trofeje v naši zgodovini.

Bazenjenje (12.8.). Slovar slovenskega knjižnega jezika je bogatejši za novo besedo,

zmikavti za nekaj artiklov, Šentjur pa je vsaj za eno poletno popoldne ušel epidemiji dolgčasa.

Z Okrepčevalnico pesmi (17.8.) je v legendarnem Prostoru svojo pesniško plat duše razgalila naša kolegica Eva Kovač, ki ji še naprej želimo lep razgled na Parnas.

Obeti

Mnogim študentom že diha za ovratnik izpiti, tako da v njihov mir ne bomo posegali vse do nedelje, 24. septembra, ko bomo v akciji Pobarvajmo sivine II, popenzlali betonske domine ob

Poziv študentom

Ker se želimo včlaniti v Zvezo študentskih klubov Slovenije - ŠKIS, naprošamo vse študentke in študente s stalnim prebivališčem na področju UE Šentjur, ki bodo vpisani v prihodnjem študijskem letu, da nam na naslov ŠKMŠ, pp 75, Šentjur pošljete POTRDILO O VPISU.

8pp75-3230Šentjur
skm-sentjur@kiss.uni-lj.si
www.myfreeshost.com/skms
aklubska-vitrina

najbolj vroči stavbi v mestu - tržnici. Zaradi organizacijskih potreb svoje prijave sporočite do 15. septembra!

Zadnji teden v septembru bo v Prostoru literarni večer Aleša Kopa. Za natančen datum spremljajte plakate in ostale uveljavljene komunikacijske kanale.

Piknik za člane in simpatizerje bo 30. septembra na lovski koči Blagovna od 17h naprej.

Malonogometna škvadra ŠKMŠ bo krčevito branila svoj prestolni položaj na lestvici.

Nove klubske majice s prodornim sloganom bodo dali v tisk, takoj ko bo na naš usahli žiro račun videl lepše čase.

kuharski kotiček

**Septembrsko kosilo -
polnjena paprika po češko**

Recept sem pred leti dobila pri sorodnici s Češke, zato tej tudi rečem polnjena paprika po češko.

Na osebo vzamemo po 2 papriki. Za 8 paprik potrebujemo približno 40 dag zmletega mesa, najbolje pol svinjine in pol govedine. Na maščobi prepražimo 3 žlice sesekljane čebule, ko porumeni, ji dodamo zmleto meso, ga posolimo in rahlo prepražimo. Posebej na maščobi prepražimo 3 velike žlice opranega riža in oboje zmešamo. Ko se masa malo ohladi, ji dodamo 1 jajce, sesekljan peteršilj in popoprano. Paprike operemo, očistimo, jih napolnimo z nadevom in spečemo.

Pekač s pokrovom dobro namažemo z maščobo, na dno položimo na tanjše (1 cm) rezine narezan krompir, jih posolimo in pokrijemo z rezinami slanine. Na vse to položimo paprike, jih pokapljamo z oljem in pečemo 1 uro pri 250 stopinjah. Med peko

jih po potrebi polivamo z maščobo, ki se je nabrala na dnu pekača.

Tako, kosilo je gotovo. Krompir kot priloga ima prijeten in drugačen okus.

Če je za kosilo polnjena paprika, marsikomu juha ne paše, kosilu pa vendarle nekaj manjka. Morda so to sadne rezine.

Sadne rezine

Recept sem pred leti dobila od učiteljice na šentjurski gospodinjski šoli. So enostavno, poceni in dolgo sveže pecivo.

Vzamemo 4 jajca, 25 dag sladkorja z vanilijem, 1 dcl olja, 1 dcl vode in 25 dag moke s pecilnim praškom. Pred dodatkom vsake sestavine maso dobro premešamo z mešalcem (1 minuto). Maso vlijemo v dobro namaščen in z moko posipan pekač, jo obložimo s sadjem (rdeči ribez, maline, borovnice, marelice, jabolka...). V začetku jo pečemo v dobro ogreti pečici pri 250 stopinjah, nato temperaturo znižamo. Ohlajeno potrosimo s sladkorjem in narežemo na primerne kose. Skupaj s kompotom so dober zaključek kosila. C.H.

zdravniški nasveti

**Do diagnoze tudi brez
gastroskopije**

Pri več kot 95 % primerov ulkusne bolezni dvanajstnika in pri 70 % čira na želodcu je vzrok okužba z bakterijo *Helicobacter pylori*. Ocenjujejo, da je več kot polovica človeštva okužena z njo. Bakterija se naseli v prebavilih v večini primerov že v otroštvu, do samoozdravitve pa praviloma ne pride. Večina okuženih je lahko dalj časa brez težav, po večkratnih vnetnih odzivih sluznice pa lahko pride do kroničnega vnetja želodca, rane na dvanajstniku ali želodcu, dispepsije in celo do raka. Zato je zelo pomembno vedeti, če gre za okužbo s *Helicobacter pylori*, da z ustrezno terapijo izkoreninimo bakterijo.

Novost pri diagnostiki je Pyloriset screen - imunokromatografski kvalitativni test za merjenje skupnih protiteles proti bakteriji *Helicobacter pylori*, ki je primeren za zaznavanje infekcij v splošni populaciji. Test lahko opravite tudi v naši ambulanti in traja 10 minut. Le vašo kri iz prsta potrebujemo.

**Nad bradavice z nizkimi
temperaturami**

Bradavice so infektivne tvorbe, ki so nekoliko trše od kožnega tkiva. Vrhnja plast kože hipertrofira, pojavi se omejen oroženel izrastek, ki je običajno barve kože. Pogostejše se pojavljajo pri otrocih in mlajših osebah. Zrastejo do velikosti graha, ali pa se med seboj zraščajo in tvorijo večja žarišča. Gladka površina sčasoma razpoka in postane zrnata. Zrasejo lahko kjerkoli na telesu: kjerkoli na koži, pod nohti, na sluznici ust, žrela, oči...

Rast bradavic povzroča virus, torej so bradavice prenosna (nalezljiva) bolezen. Pogosto nastanejo na mestih, ki so bolj izpostavljena: podplati, roke, na mestih močnejšega znojenja, po obrazu (britje), okolica že odstranjene bradavice, v ustih (grizenje tvorbe)...

Bradavice so v preteklosti zdravili na razne načine. Od, na primer, s tekanjem čez most v času zvonjenja, do bolj "medicinskih" metod z oblaganjem z raznimi praški in tekočinami, injekcijami... Danes se bradavice odstranjujejo z lokalnim kirurškim posegom, klasičnim ali s pomočjo "električnega noža", zamrzovanjem s tekočim dušikom ali plinske mešanice, kar se opravi ambulantno, tudi v naši ambulanti.

Postopek je enostaven. Kirurški nastavek doseže delovno temperaturo -55 stopinj, kar uničuje bradavičasto tkivo, ki je občutljivejše od kožnega. Le - to začne odmirati, pod njim pa v 14 dneh prične rasti zdravo tkivo. Postopek traja do 40 sekund. Zaradi zamrzovanja se lahko med posegom pojavi pekoč občutek. Po posegu pazimo na čistočo zdravljenega mesta, zato ga tudi zaščitimo z obližem. Kopanje in tuširanje je dovoljeno. Nekatere oblike zahtevajo več zaporednih zdravljenj v razmaku 2-3 tednov.

Draga Kovač - Škoberne, dr. med.

Slavko Golež - 70 let

"Jabolko ne pade daleč od drevesa", pravijo. Slavko se je rodil v ugledni ponkovski družini in je sledil očetu, predvojnemu in povojnemu poveljniku gasilcev ter prvemu povojnemu ponkovskemu županu. Oče je umrl mlad in pri 24 letih je bil Slavko postavljen pred dejstvo, da je skupaj z materjo prevzel gospodarstvo na domačiji. V povezavi z zadrugo in drugimi inštitucijami posodabljanja kmetijstva je v Podgaju uredil vzorno in sodobno kmetijo. Pri tem

mu je bila v veliko oporo pred kratkim preminula soproga Alojzija. Z njo sta ob napornem delu na kmetiji in veliki skrbi za družino še vedno našla dovolj volje in časa za udejstvovanje v zadrugi, gasilstvu in krajevni skupnosti. Slavko je bil večkrat izvoljen v organe zadruge, sledil pa je tudi družinski gasilski tradiciji kot dolgoletni član in soorganizator gasilskega društvenega napredka.

Prijatelji in krajani mu ob njegovem jubileju želimo

zdravja in prijazno življenjsko okolje v naslednjih desetletjih.

Vinko Jagodič

obvestila matične službe**Poročili so se**

Vojko Hribernik in Nataša Kalan iz Podlejšja, Darko Bobek in Katja Tovornik s Planine, Gustav Faisst iz Nemčije in Slavica Klemme iz Doropolja, Samo Vehovar in Helena Šuster iz Šentjurja.

Umrli so

Karel Debeljak (63) iz Trnovca, Alojz Kovačič (76) iz Loke, Matija Lavbič (74) iz Trnovca.

MALA OGLASA

Ugodno prodam 20 metrov nove betonske ograje, Plečnikov stil. Telefon: 03 580 13 51 in 041 754 801.

V središču Šentjurja oddam poslovni prostor, pisarno. Tel.: 041 759 816.

Prireditve v septembru

Petek, 1., in sobota, 2. september, na gradu na Planini ob 20. uri: **Domen, Igra na prestem.**

Nedelja, 3. septembra, ob 14. uri na Planini: **Turistična prireditve.**

Nedelja, 10. september, ob 12. uri pred cerkvijo na Kalobju: **Koncert pihalnega orkestra.**

Četrtek, 21. september, ob 19. uri v Ipavčevi hiši: **Predstavitve pesniške zbirke Rada Vučkova.**

Nedelja, 24. september ob 15. uri na Slomu: **Škofovska maša in kulturni program ob 200 letnici rojstva Slomška;**

Torek, 26. september ob 19.30 v KD Šentjur: **Večer črnskih duhovnih pesmi skupine "Revelation"**

Prireditve ob občinskem prazniku še niso napovedane.

Cvetke s policijske postaje

Preteklo obdobje je zaznamovalo relativno malo kršitev JRM (16), nekoliko več prometnih nezgod (21) in kar 256 izrečenih mandatnih kazni. Pihalo je kar 121 šoferjev, pozitivni izid pa je kar za 10 odstotnih točk nižji (23%) kot prejšnji mesec (33%). Tudi na listi alko - rekorderjev ni sprememb, vsaj na vrhu ne. Miha C. iz Tratne s svojimi 2,39 promila ni pravzaprav nič posebnega. Kljub veliki vročina pa Šentjurčani tudi na "hladno" niso pretirano rinili: le trije so prenočili v "hladilniku".

Tri hladilniške

Prvi je šel na hladno 59-letni Emil J. iz Šentjurja. Zadnji dan v juliju je s preizkušanjem svojih glasilk ob enih zjutraj vztrajno "zabaval" občane na ulici Na Lipico. Ko so se ti naveličali njegovega nastopa, so poklicali policijo. Policisti so zlahka ugotovili, da veseli Emil še sploh ni izčrpal svojega repertoarja, zato so ga vzeli s seboj. Program je nadaljeval med štirimi stenami.

Naslednji je bil 43 letni Martin Š. iz Srževice. Tako kot vse različne generacije, je tudi on imel težave s svojimi starši. Eno od resnejših razprav so imeli 15. avgusta zvečer. Ker do sporazuma ni prišlo, je šibkejša stran poklicala "modre celade". Toda Martin ni spoštoval njihovega

poslanstva, niti fizično in še manj verbalno, zaradi česar se je z ličnimi zapestnicami na rokah kmalu znašel na hladnem.

Zadnja trofeja je bil 27-letni Marko M. iz Šentjurja. V četrtek, 17. avgusta, je primerno v rožicah prišel do stanovanjskega bloka Na Lipico 4, kjer je ob dveh zjutraj poskušal po domofonu poklicati znanca, s katerim bi skupaj nekaj popila. Ker le ta nad vabilom menda ni bil preveč navdušen, je rahločutni in užaljeni Marko iztrgal domofon in ga zalučal znanцу na balkon. Policisti, ki so jih poslali v lov za njim, so ga izsledili šele sredi dopoldneva. Ker je odklonil vse alkoholne preizkuse, ni pa bilo nobenega dvoma, da je še vedno v sijajni tozaedevni formi, je končal v znamenitem prostorčku.

Smola pa taka

Doživel jo je 18-letni Branko R. iz Šentjurja. 4. avgusta ob 2. uri zjutraj, to je ob uri, ko naj bi vsi poštene državljani spali, mu je nekdo nesramno gledal pod roke, ko si je poskušal rahlo dvigniti standard v Romihovem bistroju

na bazenu. Še preden je uspel skaditi prvo cigareto iz plena, so že bili pri njem policisti. Sploh mu niso verjeli, da je res v takšni stiski.

Laško je zakon

Tako sta si dejala mladoletna G. D. in J.S., oba iz Šentjurja, in ročno vlomila v skladišče trgovine Golež na Selah. Z gajbico laškega na prtljažniku mopeda sta krenila proti Ponikvi, kjer sta srečala očitno še bolj žejno policijsko patroljo. Policisti so jima po kratkem posvetu gajbico preprosto vzeli.

RADAR

Laserski merilnik hitrosti bo gostoval v Šentjurju od 21. do 28. avgusta in od 11. do 18. septembra.

Stacionarni avtomobilski radar pa bo na delu 28. avgusta in v akciji "Hitrost ubija" od 29. do 31. avgusta.

Zlahka se boste znebili nekaj deset jurčkov, če si ne boste zapomnili teh dveh datumov.

POZOR, POČITNICE SE IZTEKAJO!

V prvih dneh šole, to je od 4. do 10. septembra, bodo na vas prežali v bližini vseh šol. Šoferji, previdno!

Potopis

V Indoneziji (2)

Nato je sledilo deseturno mučeniško potovanje s "public busom": na preozkih sedežih, skupaj s kurami, vrečami riža in domačini, ki slabo prenašajo ovinke, poleg vsega pa vlečejo kot Turki. Pa se je splašalo. Naši smo čudovite slapove in jih preplezali od tal do vrha, jedli pošast iz jezera (meni se je zdela čisto navadna jegulja) in se po dveh dnevih nadaljnega potovanja znašli na prečudovitih otokih, kjer smo si privoščili zaslužen teden počivanja. No ja, Mojca dvem potopom na dan in učenju teorije potapljanja vsak večer ne bi rekla počitnice. Mi pa smo se popolnoma prepustili toku počasnega življenja. Malo plavanja, malo odbojke na mivki, vmes kosilo na zvonček (kuharica Moni je znala pripraviti celo pomfrit, kar nam je dvajsetim dopustnikom na otočku polepšalo riževe dneve), za posladek pa kakšen kokos, banane ali papaje. Domačine smo učili slovensko ("Pridi sem!"), brali Agatho Christie, malo snorkljali med koralami in skoraj jokali ob odhodu (pa ne samo mi – tudi tistih par stalnih rezidentov našega otočka). Pa ne samo zaradi odhoda, ampak tudi zato, ker nas je čakalo šest ur vožnje z malim čolničkom, štiri s kombijem, za posladek pa še dvaindvajset dolgih ur z busom, da smo ujeli avion in se vrnili na Bali. Pa spet ne za dolgo (za kakšen žur ali dva).

Kmalu so nas zasrbele noge, Lonely Planet pa nas je usmeril še malo proti vzhodu, preko Lomboka (Balijevega sosedu) smo se namenili na Flores (ki je sosed Timorja). Pa smo se odločili (no ja, to je bila takrat edina možnost), da bomo malo križarili: ladja je bila res mala, križarjenju pa bi skoraj lahko odvzeli črke "rje". Če izvzamemo malo enolične hrane (beri riž, pa ne na tisoč in en način), guganje sem ter tja in zlivanje valov preko krova na naša skromna telesa, smo se vseeno imeli fino. Malo smo snorkljali, si ogledali rdečo plažo in kuščarje velikane, ob večerih pa s strehe naše ladje opazovali rdeče sončne zahode in poslušali domačina (imenovanega opica), kakšne so razlike med mednožnimi zakladi domačinov in Evropejcev, pa tudi glede njihove vzdržljivosti ponoči. Kljub temu smo vseeno komaj dočakali, da so se nam nehala zibati tla pod nogami. Na Flores smo prispeli vsi slani, naš novi prijatelj Rižek (Japonček, seveda) pa celo z bolj tekočimi problemi. Tipičen predstavnik svojega naroda je seveda s seboj tovoril celo vrsto vtičnih naprav, dva prenosna računalnička in mini disk. Vsa tehnika pa mu ni veliko pomagala, ker do sedaj še niso odkrili naprave, ki bi učinkovito pozdravila drisko. Skupaj smo najeli kombi z voznikom (za nagrado smo zraven dobili še

Obala v tem končku sveta je raj za deskarje

majhnega kondukerčka, ki nam je odžiral en dragocen sedež, a se je izkazal za izredno uporabnega, ko smo imeli "gumidefekt") in se odpravili preko otoka. Vmes smo se malo okopali v vročih izvirih, si ogledali čisto pravi semenj in majhno vasico Beno ob vznožju vulkanskih hribov, ki se je ženskim članicam odprave zdela še posebej simpatična – tam namreč ženske nosijo hlače v družini. Naš cilj so bila tri obarvana vulkanska jezera ob vulkanu Kelimutu, ki spreminjajo barvo kot kameleoni (no ja, tako hitro kot se topijo v njih raztopljeni minerali). Med vzpenjajočo se vožnjo smo prehiteli kolesarja in takoj v en glas ugotovili, da je to Silvo (joj, pa smo mislili, da je Slovenija majhna). Na vrhu smo si postregli z žveplanim čajem, nato pa spet odhiteli do morja, kjer smo lovili velikanski trajekt, ki je bil na našo žalost (spet) malo preveč obljuden. Tam smo srečali še pet naših in skupaj zakampirali čisto na vrhu (notri zaradi prisotnosti domačih živali, otroških vonjav in evkaliptusove masti ni bilo vzdržno). S kuhanjem "nudlov" na malem plinskem gorilniku smo si krajšali noč in dan, ki smo ga preživeli v domače govoreči družbi (še Japončku je uspelo pravilno izgovoriti besedo Bled, medtem ko se z rabarbaro ni več trudil).

(se nadaljuje)

M.O.

Zgodba neke nosečnosti

Čudež življenja (5)

No, približno polovica je že za menoj. Pravzaprav je kar zabavno biti noseč, nikoli nisi več sam. Tistih 540g v moji maternici me vsepovsod spremlja. In kar je najlepše – prvič sem ga začutila! Kot bi se v meni dvigali drobni mehurčki. Zato sem ga tudi imenovala Mehurček. On ali ona, saj je vseeno, to bo zdaj moj Mehurček. Zjutraj se skupaj zbudi in medtem, ko si umivam zobe mu tiho brundam pesmico. Potem ga vprašam, kaj bi imel za zajtrk, čeprav v moj želodec še vedno potuje le tisto, kar je vseč mojim očem in okušalnim brbončicam. Zvečer mu preberem pravljico ali pa kakšen odstavek iz svojih učbenikov. Še največkrat pa izmučena zaspiva pred prižganim televizorjem.

Blaž mi včasih ob večerih položi glavo na trebuh in trka: "Hej, ti tam notri!" Vendar mislim, da moje dvojine še ni čisto osvojil, saj se kruljenje po praznem želodcu nič kaj ne razlikuje od najinega Mehurčka. Najlepši pa so trenutki, ko njegova roka počiva na mojem trebuščku. Takrat smo trdno povezani z nevidno, zlato vrstico, zavito v ogromno mašnjo.

Grozno naju zanima ali bo fantek ali punčka. Veliko prijateljic mi je potožilo, da so novico izvedele od svojih zdravnikov nehoti in proti svoji volji. Želele so, da bi bilo to ob rojstvu presenečenje. Pa saj je vseeno kdaj si presenečen: v petem mesecu ali ob rojstvu. Kar umirala sem od radovednosti in kmalu mi je samo še to rojilo po glavi. Malce s strahom sem vprašala Blaža, če želi biti z menoj pri ultrazvočnem pregledu. Kar presenetil me je s svojim navdušenjem in ravno toliko naju je razočarala moja zdravnica, ki je odločno izjavila, da morava počakati do 24. tedna, ko bo preverila morfologijo otročka. Morda je tako tudi bolje, saj je kljub zagotovitvi popolne varnosti, tudi ultrazvok poseg v telo tako matere kot otroka. Dnevi mi še nikoli niso šli tako počasi in kar tresla sem se od razburjenja, ko je končno prišel tisti trenutek. Zdravnica je Blažu kazala drobno hrbtenico, pa majcene ročice in nemirno utripajočo lučko – mali srček. Opazovala sem njegov obraz, da bi razbrala kakšna so njegova čustva zdaj, ko je nekako prvič videl svojega otročka. Kakršnakoli so že bila, prevladal je izraz globoke zamišljenosti, saj opazovanje premikajočih se senc na ekranu in iz njih sestaviti podobo najine bebe ni bila lahka naloga. Človek se najbrž počuti podobno kot takrat, ko ti psiholog porine v roko sliko s črno pakco in te z budnim očesom sprašuje: "No, kaj vidite?"

Isto vprašanje mi je zastavil kasneje tudi zdravnik, ki je iz teh senc že očitno razbral ali bova kupovala kislce ali samo hlačke. Previdno sem zmoljela, da sploh ne vem ali gledam ritko ali glavo. Zdravnik se je nasmehnil: "Ritka je, ritka!" Zdaj sem še bolj skesano izdavila, da mi tudi ta podatek nič ne pomaga. "Ja, sramne ustnice so. Punčka bo." Spet sem bila v transu. "Blaž, punčko imava!" Smeje sva se objela in kar solze so mi stopile v oči.

Vendar, če mislite, da sem s tem razpletla vse probleme, se motite: "Ja, kako ji bo pa ime?" He, he, to je šele naloga. Za punčko sva se odločila, da bo ime izbral on in kar malce me je jezilo, da sva se tako dogovorila. Me, častitljive pripadnice ženskega spola, smo namreč že od rojstva naprej nekako nagnjene k temu, da izbiramo popolno ime za svojega otroka. Najbrž kakšen ekstra zapis na dodatnem X kromosomu. Zdaj sem se pa sama oropala tega zadovoljstva. Pa ne čisto. Svet debelih knjig s tisoči imeni in neskončnih strani na internetu z imeni urejenimi geografsko, po abecedi, priljubljenosti, pomenu in seveda po spolu, je bil Blažu tako tuj, da sem z veseljem brskala in listala namesto njega. "Kaj praviš na Gaia?" "Nak, tako je ime polovici psov v Šentjurju." Seveda so bili tu še vsi sorodniki s svojimi predlogi: Tamara, Francka, Pia, Patricija, Karmen. Vsako je bilo preveč to ali preveč ono. Tako je začasno obveljal predlog mojega brata in moj mali Mehurček je postal Porcijunkula. Trdi, da ga je našel v koledarju, pa saj je vseeno. Medtem ko mami veselo surfa po netu in ati naveličano zmajuje z glavo ter trdi, da je vendar še dovolj časa, mala Porci udobno počiva in brca v vedno bolj obilnem trebuščku (pravzaprav bo treba tole pomanjševalnico kaj kmalu opustiti).

Miša

Razmišljanje

Marija – slovenska boginja

Petnajstega tega meseca so Slovenci povzročili prave invazije na svetišča, posvečena Devici Mariji in njen praznik se lahko čisto mirno kosa z ostalimi največjimi krščanskimi prazniki; božičem in veliko nočjo. Le kako je religiji, ki stoletja v ospredje postavlja in malikuje moškega (še posebej samskega, a seksualnega božjega ženina), nekako zavladata ravno ženska? Ženska, ki je bila vsa ta stoletja zapostavljena, vnaprej obtožena in sojena zavoljo vseh možnih grehov in nečistosti tega sveta (seveda je bila le ona kriva grešnega spolnega vzbujenja, porodne in poporodne nečistosti, zaradi katere npr. ni bila vredna vstopa v božji hram,...) Bila je poniževana, zatirana, mučena, bila je čarovnica, grešnica, o njenem telesu pa je odločalo presvetlo občestvo frustriranih samcev, ki so žensko telo poznali le toliko, kolikor so se iz njega rodili (vsaj v principu). Pa vendar je mesto kraljice krščanskih src zasedla ravno Ona, ki niti ni zastopana v Sveti trojici.

Če želimo najti odgovor o tej navezanosti Slovencev (posebej še Slovenk), ki v svetu še zdaleč ni specifična (kar veste že iz raznih latinoameriških limonad), si moramo na kratko ogledati njeno biografijo, ki je skopo zapisana v treh evangelijih. Očitno je, da ni bilo ravno preprosto biti Božja mati. Ko je spočela od Svetega duha, je bila brez moža, kar je bil v takratni strogi judovski skupnosti hud prekršek-tako hud, da so morali posredovati angeli, ki so njenega moža in njo prepričali o njenem poslanstvu in ju obvarovali pred kaznijo. Mit o Jezusovem rojstvu seveda poznate; ključne besede bi lahko bile: jasli, pastirji, zvezda, trije kralji, kralj Herod, Egipt. Sicer je celotni splet zgodbe malce problematičen, če se ga preverja v svetem pismu, vendar bomo to temo še prihranili. Uboga Marija je morala torej pretrpeti marsikaj; obsodbe skupnosti, beg z dojenčkom pred morilskim kraljem in podobno. Lahko bi rekli, da je bil Jezus precej problematičen najstnik in sin: uhajal je staršem, ki so ga obupano iskali, družil se je z "izmečki" družbe (pocestnicami, gobavci, berači), ni se poročil, kot je to moral storiti vsak dober Jud, zanemarjal je družino in se prepiral z oblastmi. Na koncu so ga križali in v neznosnih bolečinah je visel pribit na križ z zarjavelimi žebli.

Predstavljajte si, drage matere, kako bi ve same doživljale kaj podobnega. To pa je že nekako bistvo današnje razprave: primerjava tradicionalne trpeče slovenske ženske in trpeče Marije. Tisti, ki so proučevali slovenski nacionalni karakter, bi vam verjetno pripovedovali o trpeči ženi, ki vzgaja in prehranjuje trop otrok in odsotnosti avtoritete moškega, ki je bil pijanec, surovež ali slabič, ki se je vse življenje podrejal gospodovalnim materi. Lahko je bilo vse trije združeno v eni osebi. Ženska ni podpirala le treh, ampak pogosto kar vse štiri vogale hiše. Revščina, znoj, delo in trpljenje. Se vam zdi, da pretiravam? Že mogoče, vendar lahko za primerjavo vzamete še zgodovino slovenske književnosti. Gotovo ste brali o Cankarjevi materi (Na klancu), pa o ubogi Hudabivnikovi Meti (Samorastniki),... Tovrstni ženski lik prevladuje v pripovedih o slovenskem podeželju in življenju pred kakšnim stoletjem.

Kakšna je torej zveza z Marijo? Nesrečne slovenske kmečke žene seveda niso mogle razmišljati o filozofiji religije ali o bistvu vsemogočnega Boga. Ob praznem želodcu in desetih lačnih otrocih je bolj težko razmišljati o nebesih, še posebej če ti gospod župnik (ki ni lačen ali reven) obljublja pekel zavoljo nezakonske dece. Težko je trpljenje deliti z oddaljenim, ljubosumnim in jeznim Bogom. Tako nekako so po mojem skromnem mnenju Slovenci odkrili Marijo. Bila je mati, žena, ženska, ki je v domišljiji preprostega človeka lahko predstavljala nekaj otipljivega, človeškega. Bila je nekdo, ki razume trpljenje, bolečino. Človek si jo je izbral za posrednico med seboj in Vsemogočnim in jo kot takšno časti še sedaj.

A.polonija

Šah

Šentjur gostil šahovske kvalifikacije

V dveh vikendih (3. - 6. in 11. - 13. t.m.) je ŠD Lipa Šentjur v svojih prostorih organiziralo kvalifikacije vzhodne poloble naše države za absolutno državno prvenstvo v šahu. Udeležba je bila za tekmovanje na taki ravni skromna - prišlo je komaj 21 šahistov -, pri čemer so razočarali tudi domačini. Lahko bi celo rekli, da se turnirja praktično niso udeležili. Naj živi čas kislih kumaric!

Največ spretnosti, živcev, znanja in sreče je imel Novak iz Krškega, ki je z 8 točkami v devetih krogih osvojil prvo mesto. Na 2. in 3. mesto sta se uvrstila Kukovec (MB, 7) in Grilc (Sevnica, 6,5). Od najboljših domačinov je nastopil samo Gazvoda, ki pa se ni preveč izkazal. Osvojil je 5 točk in zasedel 10. mesto. Lepo je presenetil Zorič, ki se je v zadnjem času ponovno podal v šahovske vode. Očitno mu je dolgotrajnejši premor dobro del, saj je tokrat pokazal izjemno čvrsto igro, ki bi mu z malo sreče prinesla še kakšno točko več. Sicer je z osvojenih 4,5 točk pristal na kljub temu dobrem 13. mestu. Od domačinov so igrali še mladi Četina ter Urška in Grega Srdič, ki pa so se odrezali slabše.

Na državno prvenstvo iz vzhoda tako potujeta prvouvrščena Novak in Kukovec. Šentjur navlic slabšemu rezultatu na kvalifikacijah ne bo ostal brez svojega predstavnika na prvenstvu, saj je Jazbinšek zahvaljujoč ratingu, višjem od 2150, tja uvrščen neposredno.

Omeniti velja malce neposrečen sistem turnirja. Igralo se je po švicarskem sistemu, kjer se pari določajo glede na stanje na lestvici. Verodostojnost rezultatov je tako pogojena z razmerjem med številom udeležencev in številom krogov (partij). Zaradi pričakovanega večjega števila udeležencev so se organizatorji odločili za devetkrožni turnir, kar je bilo kasneje, ko je bila udeležba nižja od pričakovane, prepozno spreminjati. Za dober rezultat je bilo tako treba imeti tudi nekaj sreče pri določanju parov. Sicer pa, saj poznate rek: "Sreča se drži hrabrih."

[sg]

Ženska košarka pred novo sezono

Letos brez kadetske ekipe

Košarkarice ŽKK Šentjur se to poletje niso mučile na pripravah, ker teh sploh ni bilo. Kljub vsemu pa so sredi tega meseca začele s treningi. Po dogovoru z ravnateljem Jancičem, bodo do konca poletja treningi potekali v Dramljah, kjer bosta vadili obe ekipi, pionirska in mladinska.

Uprava sicer še ni opravila odločilnih dogovorov s trenerjema, vendar bosta svoja stolčka najverjetneje še naprej obdržala Jani Čede in Bojan Mackošek. Nova sezona se bo pričela septembra, do takrat pa bodo poskušali odigrati čim več prijateljskih tekem in sodelovati na turnirjih.

Obeta se ponovna bo oživitev nekoč tradicionalnega sodelovanja in povezovanja ženske košarke v Šentjurju in Rogaški Slatini. Tako bo trener Čede strokovno pomagal Šmarčankam in Slatinčakam.

V klubu so z obstoječim igralskim kadrom uspeli obdržati dve ekipi. Zaradi pomanjkanja igralcev kadetska ekipa letos ne bo nastopala. Tudi velika večina igralcev iz lanskoletne mladinske selekcije je že prestopila zgornjo starostno mejo in bi lahko zaigrale kvečjemu za člansko ekipo, za katero pa šentjurski klub nima dovolj finančnih sredstev. Nekaj igralcev je iz takšnih in drugačnih razlogov pustilo košarko, tako da bo letošnja mladinska ekipa zelo pomlajena, zato v klubu tudi ne pričakujejo vrhunskih rezultatov. Prav tako ne načrtujejo nobenih okrepitev od drugod.

Proti koncu leta sedanjí predsednici Andreji Stopar poteče dveletni mandat, ko bodo znane tudi morebitne spremembe v upravnem odboru. Klubu z izredno nizkim proračunom največ pomaga Hrib, nekaj pa je prispeval tudi Studio trg.

M. K.

pon-petek
9. - 18. ure
sobota
9. - 12. ure

Brigita LUBEJ s.p.
Drobnikova 16, 32330 Šentjur
(tržnoprodajni center)
telefon in fax: (03) 5741-381
GSM: (041) 452-436

Brigita

papirnica darilni butik

V TRŽNOPRODAJNEM CENTRU

NUDIMO VAM:

- fotokopiranje
- pisarniški material
- vse za šolo
- darilni program (darila tudi aranžiramo)
- bogato izbiro ženskih torbic, modnih barv in oblik
- bogato izbiro moških in ženskih denarnic

**NA ZALOGI PA ŽE IMAMO
VSE ZA NOVO ŠOLSKO LETO:**
šolske torbe že od 1666,00 SIT dalje

**ZA ZDRAVO IN PRAVILNO
DRŽO VAŠIH ŠOLARJEV**

šolske torbe z anatomsko oblikovanim
hrbtenim delom in motivi pravilčnih junakov

**Pridite in se prepričajte o pestrosti
ponudbe ter ugodnih cenah!**

S PONUDBO: VSE ZA ŠOLO!

VAM ŽELIMO USPEŠEN

ZAČETEK NOVEGA

ŠOLSKEGA LETA

IN UGODNE NAKUPE

V PRODAJALNAH-

trgovinah
užmah

na Planini
tel.: (03) 579 11 42

v Šentvidu
tel.: (03) 579 11 13

v Dramljah
tel.: (03) 579 84 40

e-mail:
tobis.uzmah@siol.net

Začetek šeste šentjurske sezone drugoligaškega nogometa

Novo ime za nove uspehe

Šentjurski nogometaši so prejšnjo nedeljo z domačim remijem proti Elanu iz Novega mesta solidno začeli drugoligaške boje. Minuli vikend so gostovali pri ekipi Brd, kjer so po golih Pevnika, Postraka in Baumana zmagali 3:1. Jutri bodo ob 17.00 gostili Pohorje. Po katastrofalnem lanskem tekmovalnem letu, ko je klub tako finančno kot tekmovalno komajda preživel, so letošnji obeti boljši. Dragu Mackošku je skupaj z direktorjem Emeršičem in ostalimi očitno uspelo postaviti temelje za zdravo nogometno okolje. Za začetek so že pred časom preimenovali klub, ki se bo kmalu uradno imenoval NK Rifnik Šentjur. Motiv za ta poseg je bila blokada žiro računa, zdaj že bivšega in do vratu zadolženega NK Šentjur, kar je onemogočalo normalno delovanje. V prehodnem obdobju je svoj ŽR "posodila" Športna zveza.

Nova uprava kluba je uspela pridobiti tudi dovolj denarja za nemoteno delovanje. Sponzorji zaenkrat še niso javno oznanjeni, vendar naj bi se ob igrišču kmalu pojavili novi panoji. Poleg finančne renesanse so v Šentjurju močno okrepili strokovni štab. Spodbudno je bolj sistematično delo z mladimi nogometaši, kjer so angažirali Bogdana Jurkovnika in Kasima Kokota. Slednji bo vodil kadetsko in mladinsko ekipo, hkrati pa bo pomočnik prvemu trenerju članov Igorju Saviču. Kokota se starejši ljubitelji nogometa spomnijo kot sijajnega nogometaša v nekdanji prvi jugoslovanski ligi, ko je nastopal za Sarajevo. Ko se je začela vojna na Balkanu, je prišel v Celje, kjer je bil do letos trener različnih selekcij Publikuma.

Začetne nastope šentjurskih nogometašev lahko, glede na okoliščine, ocenimo za solidne. Morda je bilo pričakovati kaj več v pokalnem tekmovanju, kjer so izpadli proti Jadranu iz Hrpelj. Domači remi z Elanom v prvem krogu prvenstva je zadovoljiv, še posebej, ker so gostje vodili že z 0 : 2. Toda Šentjurčani se niso predali. Najprej je zadel Robert Pevnik, tik pred koncem tekme pa še Dejan Bauman, nekdanji veliki up slovenskega nogometa, ki je tako že opravičil svoj prihod v Šentjur. Nov obraz v Športnem parku pa je od prejšnjega tedna tudi Igor Vorih, ki je nazadnje igral pri ruškem Pohorju. Trener Savič ima tako na voljo zelo solidno ekipo, ki bi se morala uvrstiti nekje v sredino lestvice, nikakor pa ne bi smela imeti težav z obstankom.

V spomladanskem delu lanske sezone je bil ogled tekem brezplačen, letos pa bodo zopet pobirali vstopnino. Trenutno je za ogled tekme treba odšteti 500 SIT, vendar bodo ceno kmalu zvišali na 800 SIT, kar je nekako na nivoju ostalih drugoligašev. Uprava pripravlja tudi sezonske vstopnice po 3000 SIT. Z njihovim nakupom bodo gledalci postali tudi člani NK Rifnik Šentjur.

L. H.

NK Šentjur pričel s šolo nogometa

Dober odziv mladih nogometašev

V začetku avgusta se je na šentjurskem stadionu zbralo okrog 60 otrok iz vse občine, ki so se odzvali vabilu NK Šentjur, ki z letošnjo sezono začenja šolo nogometa. Fantje se pod strokovnim vodstvom Bogdana Jurkovnika dobivajo štirikrat tedensko, prvi vtisi pa so dobri.

Projekt je začel nastajati aprila, ko je v klub prišel Bogdan Jurkovnik iz Celja, nekoč odličen nogometaš Kladivarja, ki je v zadnjih šestih letih zasnoval delo z mladimi v Publikumu. Po osnovnih šolah je zbral podatke o potencialnih mladih nogometaših in jih povabil na prvi trening. Odziv je bil dober. Od 120 vabljenih šolarjev od drugega do osmega razreda jih je prišlo okrog 60, veliko pa se jih je opravičilo, ker so bili še na počitnicah. Na uvodnem treningu je bilo opaziti veliko zavzetost mladih, še posebej pa so bili navdušeni, ko so ob koncu vadbe lahko streljali enajstmetrovke članskemu vratarju.

Treninge, ki potekajo štirikrat na teden, vodijo članski trener Goran Savič,

Milašin Milovanović, Mitja Pirc in Robert Pevnik. Projekt je takoj podprla tudi upava kluba, na čelu z Dragom Mackoškom. Do septembra bodo fantje skušali osvojiti osnove nogometa, potem pa se bodo predstavili staršem, katerih je bilo veliko že na uvodnem treningu. Igrali bodo interno ligo, pomerili pa se bodo tudi z okoliškimi klubi. Vodstvo šole bo skušalo na trening pripeljati tudi kakšno znano nogometno ime, ki bo na voljo za vprašanja mladim nogometašem. Lani je v Šentjurju tako gostoval Simon Sešlar, letos pa se bodo za obisk skušali dogovoriti z Marjanom Pušnikom, trenerjem Publikuma.

L.H.

Dogajanje v Teniškem klubu Šentjur

Reflektorji, nov zagon za tenis

Teniški klub Šentjur je, odkar so zgradili kompleks igrišč v šentjurskem športnem parku vseskozi aktiven. Poleg rekreacije se posvečajo tudi izobraževanju novih generacij tenisačev, nekateri člani tekmujejo v regionalnih ligah, zelo vidna pa je tudi skrb za urejenost objekta in njegove okolice.

V letošnji sezoni so izvedli že tri turnirje. Junija so s tradicionalnim turnirjem (pobudnik je bil bivši predsednik kluba Žare Sotlar) med klubi iz Velenja, Polzele in Šentjurja krstili reflektorje, ki so dogajanju na pesku dali nov zagon.

Prve teniške korake je v juliju in avgustu pod mentorstvom Aleša Šporna naredilo 35 novincev, ki so vadili v šestih skupinah.

Turnirsko sezono bodo zaključili septembra, s turnirjem ob občinskem prazniku. Način tekmovanja bodo izbrali tekmovalci sami in sicer s predlogi, ki jih vpišejo na anketni list na obvestilni tabli.

Po besedah oskrbnika igrišč Karlija Majcna je izkoriščenost večernih terminov pod umetno svetlobo zadovoljiva, kljub temu pa se zaenkrat še ne kažejo potrebe za aktivacijo še preostalih dveh igrišč, za katera pa je vsa potrebna infrastruktura že dograjena. Nečlani lahko pod reflektorji igrajo za 750, člani pa za 250 SIT.

Največja hiba šentjurskih tenisačev so še vedno neobstoječe garderobe. V klubu čakajo na razplet problematike v športnem parku, ki se vleče že nekaj let. Zahvaljujejo se NK Šentjur, ki jim prijazno odstopi svoje kapacitete, kadar priredijo turnir.

Rezultati turnirja dvojic 4. avgusta, ki se ga je udeležilo 21 parov.

1. Maks Mulej, Dejan Leskovšek
2. Aleš Šporn, Dušan Šporn
3. Žiga Jenšterle, Tomaž Oset

Ekipa TK Šentjur že nekaj let sodeluje v medobčinski teniški ligi. Letos igrajo v postavi Janko Esih, Tadej Kincl, Sebastijan Leber in Tomaž Oset v drugem kakovostnem razredu. V konkurenci osmih ekip so po rednem delu osvojili drugo mesto, Ponikva pa je bila četrta. Septembra obe ekipi čaka play off in morda tudi napredovanje.

br

KK Kemoplast Alpos uspešno končal prvi del priprav

Alpos in Husein Kahvedžić sta novi okrepitevi

Šentjurski košarkarji so se minulo soboto vrnil s priprav v Kozjem, kjer so pet dni trdo trenirali. Prvi vtisi so optimistični, saj so igralci brez težav prenašali hude napore, v prvi prijateljski tekmi pa zlahka premagali konjiški Banex. Šentjurčanom bo v boju za obstanek med elito pomagal tudi stari znanec Husein Kahvedžić, ki je pred dnevi podpisal enoletno pogodbo. Po skoraj desetih letih je zelo pomembna tudi vrnitev Alposa, kot glavnega sponzorja. Že na začetku sezone pa bomo v Šentjurju verjetno gledali spektakel, saj se bosta v tekmi super pokala pomerili Krka in Olimpija.

Košarkarji so z vadbo pričeli že konec julija, sredi avgusta pa so se odpravili v Kozje. Stanovali so v Motelu Ribnik, ki je last predsednika kluba Petra Lapornika. V osrčju Kozjanskega so se "spoznavali" s številnimi hribčki in dolinami, uporabljali atletsko stezo stadiona, košarkarsko tehniko pa so pilili v bližnjem Lesičnem. Na dan so vadili tudi po osem ur. Glavnega "mučitelja" Igorja Pučka smo za ŠN predzadnji dan priprav pobarali, kako ocenjuje dosedanje priprave: "Skoraj vsi igralci so se držali dogovorjene samostojne vadbe med dopustom, tako da so prišli na zbor dobro pripravljeni. Tako kot delamo letos, še nismo nikoli. Vseh 14 igralcev je zelo motiviranih. Odlično delata mlada Palčnik in Sebič, izredno pa je za razliko od lani pripravljen Novakovič. Neverjetno je motiviran povratnik Kahvedžić, ki s svojim pristopom vleče za sabo druge igralce. Moram reči, da sem zaenkrat zadovoljen. Na srečo pa nam tudi poškodbe, z izjemo Črešnika, prizanašajo. Glede prijateljskih tekem še nismo kaj prida dogovorjeni. Imam občutek, da se nas prvoligaški nasprotniki izogibajo, a nič ne de. Dogovarjam se z nekaterimi hrvaškimi in avstrijskimi klubi, ki so ali bodo na pripravah v Sloveniji. Tekem bo brez dvoma dovolj".

Vstopnice

Prvoligaško košarko si bo moč ogledati za 600 SIT, osnovnošolci pa bodo odšteli pol manj. Na voljo bodo tudi sezone vstopnice, katerih cena in način pridobitve še nista določena.

Kot smo že omenili, je nova-stara okrepitev Kemoplast - Alposa Husein Kahvedžić. 38-letni košarkar s Hrvaške, ki sicer izhaja iz Bosne, je tako še tretjič v 12 letih postal član šentjurskega kluba. Prvič je za Šentjur zaigral na nekaj tekmah (prijateljska srečanja s poljskim Ruda Slaskom) že leta 1988, drugič je bil član moštva leta 1997, ko je postal najboljši strelec takratne A-2 SKL. Zdaj se

Nov semafor

V prihajajoči sezoni bodo začela veljati nova pravila. Dosedanje semaforje je treba prilagoditi na nove časovne omejitve. V Hruševcu je tako od prejšnjega četrtka že montiran novi Elanov semafor, ki ga je plačala Občina Šentjur. Uradno nismo izvedeli koliko stane nova pridobitev, poznavalci pa pravijo, da se cene semaforjev gibljejo od milijona tolarjev navzgor. Drugih večjih posegov v dvorani naj ne bi bilo. Omogočili bodo nemoteno delo novinarjem in Televiziji Celje, ki bo prenašala vse domače tekme. Občasno bo s svojim kamerami prisotna tudi VTV, radijski prenosi pa so običaj že kar nekaj sezon.

košarkar, ki že kar nekaj let živi v Celju, vrača na šentjurski parket. O njegovem prihodu se je govorilo že od uvrstitve v prvo ligo. Nekateri opazovalci se nad njim niso preveč navduševali, saj naj bi se težko ujel s "kalibri" kot so Petrovič, Čovič in predvsem Novakovič. Toda popularni Kafo je že večkrat dokazal, da ne vidi samo koša, kot mu mnogi očitajo. Njegova fanatična borbenost in brezkompromisnost pa bosta nedvomno zelo dobrodošli. Svoj prihod je Kahvedžić opravičil že na prvi prijateljski tekmi proti Banexu, kjer je bil zagotovo najboljši posameznik ob visoki šentjurski zmagi za 30 točk.

Seznam igralcev naj bi bil zdaj zaključen. Omeniti kaže, da sta v Celje posojena Košak in Martinovič, statusa Dejana Lapornika in Krivca pa še nista jasna. Okrepitev zaenkrat naj ne bi več iskali, čeprav je zapleten položaj okrog Mateja Črešnika. Mladi reprezentant Slovenije je imel počeno ledveno vretence, zaenkrat pa ne okreva tako kot je bilo pričakovati. Če ne bo sposoben za igranje, bo na mestu centra (Škornik se je odločil za vrnitev v Ameriko) ostal samo Čovič. Zaradi izjemne prvoligaške konkurence bo uprava verjetno prisiljena kmalu ukrepati.

Brez dvoma pa je velik korak k projektu obstanka v ligi pridobitev novih sponzorjev. V prejšnjih letih je bil to praktično samo Kemoplast, letos pa bo nekoliko drugače. Zaenkrat so v klubu zbrali 30 mio tolarjev, kar naj bi pomenilo dve tretjini potrebnih sredstev, ki so predvidena za prvoligaško sezono. 15 mio bo prispeval Kemoplast, z drugo polovico pa je prisotno največje šentjursko podjetje Alpos, ki bo s tem seveda dobilo tudi svoje mesto v imenu kluba. V upravnem odboru ga bo predstavljal Dušan Senica, sicer direktor Alposovega mizarskega obrata in nekdanji košarkar. Preostali denar bodo prispevali nekateri manjši sponzorji.

Začetek prvoligaške sezone bo 30. septembra, vse pa kaže na to, da bomo v Šentjurju 16. septembra v tekmi super pokala spremljali

državne prvake Krko in pokalne zmagovalce Union Olimpijo. Dokončna odločitev KZS bo znana jutri, ko bo v Ljubljani sestanek združenja prvoligašev, v katerem Šentjurčane predstavlja Dušan Debenak. Našemu klubu je bila sicer organizacija s strani KZS ponujena že pred časom, a sta vodilni slovenski ekipe imeli pomisleke, da je stvar premalo komercialno zastavljena. Enostavno povedano, Krka in Olimpija bi radi s tekmo zaslužili, Šentjurčani pa o nagradnem skladu ne razmišljajo. Vendarle pa naj bi po nekaterih podatkih naša predstavnik v evropskih ligah popustila pri svojih zahtevah in bila pripravljena na velik spektakel v Šentjurju, ki bi bil lep uvod v prvoligaško sezono.

L. H.

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.
Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: (063)743-151, 741-151

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO, ELEKTROMATERIALOM IN VODOVODOM

IZREDNA PONUDBA

Za plinske napeljave vam nudimo kredite po obrestni meri T + 3% (brez zavarovanja!!!). Potrebujete samo predračun in pogodbo. Pokličite nas!

VELIKA IZBIRA PLINSKIH PEČI

Radiatorji KLIMTERM - aluminijasti radiatorji z odlično prevodnostjo in veliko ogrevalno površino:

Tip 350	1.770,00 za člen
Tip 500	1.998,00 za člen
Tip 600	2.140,00 za člen

(cene so z 19% DDV in veljajo do razprodaje zalog)

Pričakujemo vas v trgovini ELBA od ponedeljka do petka od 7. do 19. ure in ob sobotah od 7. do 12. ure.

Obiščite nas na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju v hali C1 od 8. 9. do 17. 9. 2000.

Košarkar Davorin Škornik se danes vrača v ZDA

Evropski prvak iz Hruševca

V prejšnji številki ŠN smo predstavili Vojka Sotlarja iz Hruševca, ki študira v Ameriki na West pointu. A Vojko preko luže ni edini predstavnik naselja. Davorin Škornik je v ZDA že lani obiskoval srednjo šolo, ravno danes pa se vrača v "obljubljeno deželo", kjer se bo poskusil na univerzi Bucknell. Širši množici je Davorin poznan kot odličen košarkar, kar je tudi povod za njegovo ameriško avanturo. Z 210 cm visokim velikanom iz Hruševca sva se dolgo dogovarjala za srečanje, kajti njegov urnik je zelo natrpan. V Slovenijo se je vrnil 6. junija, a se je takorekoč takoj udeležil enoinpolmesečnih priprav slovenske reprezentance do 20 let. S kratkimi premori je bil vseskozi na pripravah in turnirjih po Evropi. Vztrajnost se mu je splačala, saj se je uvrstil med 12 igralcev, ki so 6. avgusta v makedonskem Ohridu dosegli največji uspeh slovenskega ekipnega športa. Slovenci smo namreč postali evropski košarkarski prvaki do 20 let, zlato medaljo pa si je prislužil tudi naš Davorin Škornik. Srečala sva se tri dni po osvojitvi naslova.

Verjetno si še vedno pod vtisom velikega uspeha?

Brez dvoma! Pravzaprav skoraj ne morem dojeti, da je vse skupaj res. Naslov evropskega prvaka je zares sijajen uspeh, ki ga je bilo težko pričakovati. Računali smo na uvrstitev v četrtfinale, morda tudi na kaj več, a o naslovu prvaka nismo razmišljali. Toda, bili smo prava ekipa, česar pri drugih reprezentancah ni bilo opaziti. Bečirovič in Nachbar sta resda bila glavna igralca in uživata status zvezdnikov, toda tega v ekipi nista kazala niti pod razno. Bili smo res pravi "team", kar je bilo odločilno.

Koliko si igral? Si zadovoljen s prikazanim?

Igral sem v predtekmovalju in četrtfinalu. S prikazanim sem popolnoma zadovoljen. Podredil sem se kolektivu, kar je edino vodilo. Mislim, da sem izpolnil vse, kar mi je naročil trener Zoran Martič (sredi osemdesetih let je igral za Šentjur, op.p.), ki je zame zagotovo najboljši slovenski trener.

Slavje je bilo zaslužno in bučno. Slišati je bilo, da ste celo demolirali slačilnico?

No, to se je zgodilo po polfinalni zmagi nad Hrvati, vendar ni bilo tako hudo, kot so prikazali organizatorji. Uničenega je bilo minimalno. Trener nas je močno oštel, organizatorjem pa smo se tudi opravičili. Po finalni zmagi pa smo se seveda še kako veselili. Imeli smo prosto noč, naslednji dan pa smo uživali na prelepih plažah Ohridskega jezera. Naši pristaši so nas pričakali tudi na Brniku.

Lansko sezono si preživel v ZDA. Kako si sploh zašel preko velike luže in kako si tam košarkarsko napredoval?

V Sloveniji mlade igralce opazuje skavt Mitchell Smith, ki ima veliko kolegov med slovenskimi trenerji. Preko šentjurskega trenerja Pučka se je seznanil tudi z mano. S kolegom Ožboltom iz Portoroža sva tako odšla na poletni kamp v ZDA, kjer sem dobil ponudbo Tampa High school. Po vrnitvi v Šentjur sem veliko razmišljal kako naj se odločim, na koncu pa sem sprejel velik izziv. 21. septembra lani sem odpotoval v Ameriko. Živel sem pri družini, ki je lepo skrbela zame. Dobro mi je šlo tako v šoli kot na igrišču. Treningi so nekako na enaki težavnostni stopnji kot pri nas. Predvsem se veliko več dela na pridobivanju moči, kjer sem najbolj napredoval.

Šentjurski ljubitelji košarke se vso poletje sprašujejo ali te bodo lahko gledali v prvoligaškem dresu Kemoplasta. Zdaj si se verjetno že odločil, kje boš nadaljeval kariero?

Odločitev je bila vse prej kot lahka. Zelo bi si želel igrati za domač klub, še posebej v prvi ligi. Lanski uspeh Kemoplasta je res sijajen, za kar fantom iskreno čestitam. V ZDA sem dobil polno štipendijo na zelo ugledni Bucknell University, ki bi jo zelo težko zavrnil. Tako ugodno ponudbo bi težko še kdaj dobil. V šentjurskem klubu so kontaktirali z mano in razumem jih, da bi me potrebovali. Toda odločil sem se za Ameriko in mislim, da sem storil prav.

Kaj boš študiral? Kaj pomeni tvoja univerza v ameriški študentski košarki?

V Ameriki je drugačen šolski sistem, tako da v prvem letniku študij še ni nujno opredeljen. Čakajo me splošni predmeti, razmišljam pa, da bi se odločil za študij inženiringa. Moja univerza je v košarkarskem smislu v prvi diviziji NCAA, ki je nekakšen bazen za NBA. Vendarle pa do sedaj niso igrali kakšne vidnejše vloge v prvenstvu, a me to ne moti. Po drugi strani ima moja bodoča šola velik ugled v pedagoških in znanstvenih vodah.

Kje boš živel? Kakšno se ti sicer zdi življenje v ZDA? Kdaj se vračaš?

V sklopu štipendije imam zagotovljeno posteljo v študentskem domu. Sama univerza je v mestu Lewisburg v zvezni državi Pennsylvaniji. To je nekako tri ure vožnje od velemest New York, Philadelphia in prestolnice Washingtona. Strinjam se, da je Amerika popolnoma drug svet. To življenje je popolnoma drugačno in ga je potrebno doživeti. S Šentjurjem se sploh ne da primerjati. Upam, da se bom lahko vrnil med zimskim premorom, a zaenkrat še ne vem kakšen je spored lige.

Davorin v akciji

Boš prvi Šentjurčan v NBA? Te bomo še kdaj videli v šentjurskem dresu?

O tem sploh ne razmišljam. Doslej so moje ambicije vedno naraščale, zdaj pa ne bom nič napovedoval. Nedvomno me čakajo težki treninki in uveljavitev ne bo lahka. Želim si štiri leta dobre košarke, veliko pozornosti pa bom posvetil tudi študiju. Seveda bi si še želel kdaj zaigrati v domačem okolju, a je v tem trenutku nemogoče napovedati, kaj se bo zgodilo. Čas bo pokazal svoje.

Davor, v imenu bralcev ŠN ti želim veliko sreče na igrišču in v šolskih klopeh!

L. H.

OSEBNA IZKAZNICA

Ime in priimek: Davorin Škornik

Rojen: 6. Januarja 1981 v Slovenj Gradcu

Naslov: Cankarjeva 18, Šentjur

Višina: 210 cm

Teža: 100 kg

Naj hrana: dobra stara mamina

Naj pijača: pomarančni sok

Naj glasba: poslušam vse

Hobi: igranje kart

Začetki kariere: v osmem razredu OŠ, resneje pa v 1. letniku SŠ

Naj igralec: Vince Carter

Naj ekipa: LA Lakers

Največji uspeh: naslov evropskega prvaka igralcev do 20 let

Ambicije: igrati profesionalno košarko v ZDA ali Evropi

LANKO BI BIL ROŠ

Naj se vidi razkošje

Na šentjurskem združevanju SLS + SKD se je pokazalo, da ima stranka neizmerno količino neizmerno dobrih kadrov. Ravnatelj OŠ Hruševca Gajšek, se je komaj dokopal do funkcije zapisnikarja.

Šentjur pri Dobju

Dobje, ki se mu menda po domače reče tudi "Salobiršt", je bilo dve zadnji julijski nedelji pravo mravljišče ljudskih množic, kakršnega si šentjurski Jurij niti za jurjevo ne more omisliti. Pod Jezercami naj bi kmalu zgradili mejno rampo.

Zaposlimo tolmača

Za interpretacijo vicev in uvodnikov iz nekaterih drugih magazinov ŠN v polno delovno razmerje takoj vzamejo eno osebo. Za kandidate je zaželeno da ne trpijo za nobeno obliko nespečnosti in da gojijo tople odnose s soljudmi.

Pismo "šentjurski" Pepci

Ker smo Planinčani z dušo in srcem, si ne moremo in ne smemo več dovoliti, da bi še naprej blatili, sramotili in vlačili po časopisu našega župana, z vključno še nekaterimi osebami...

Vsi vemo, da si naša avtohtona Pepca s Planine ne bi nikdar dovolila pisati na tako nizkem nivoju. Preslaba kopija ste in niti približno se ne morete primerjati z originalom. Morda bi vam še pogledali skozi prste, če bi našega župana bombardirali s političnimi zadevami, kot je to počela naša Pepca, vi pa ste v zadnjih številkah začeli žaliti ljudi... Skratka, kar beremo zadnje čase, presega mejo še tako slabega okusa. Ker po navadi kupimo en izvod ŠN - nekje je pač treba šparati - in ga skupaj ob Romanovi postrežbi beremo v Montparisu, ne vidimo smisla, da bi ves spiti in pošteno plačani cviček morali pustiti v tamkajšnjih toaletah, če ga vse druge dni, ko ne beremo vašega nakladanja v ŠN, v mirnem želodcu nesemo domov. Iz vaše pisarnice se ne da razbrati nič drugega kot čenče vaških aktivistk najnižje kakovosti...

Zdaj pa vam moramo razložiti še nekaj stvari, kar se našega Romana tiče. Radi imamo našega župana, ki hvalabogu, razmišlja s trezno glavo, katerega dana beseda velja in ne govori hitreje kot pa dela. Če pa vas moti, da ne rine v ospredje in na vaških veseljih ne dela iz sebe klovn ter raje moli doma kot pa v cerkvi, potem še niste slišali, da "hasna" še nikoli ni bilo tam, kjer se v javnosti širokousti in na debelo s hinavskim nasmeškom narodu troši laži, ampak je kaj pametnega še zmeraj nastalo v tišini, brez pompa. Moramo vas tudi popraviti, da za šankom v Montparisu visijo steklenice in pa lustri, medtem ko naš Roman dela in gara kot vsak človek, ki pošteno služi svoj kruh. Po vašem bi moral hoditi sem pa tja, da ga ni. Bi

Marija, hiti na pomoč!

Mladi dobjsanski cerkveni pevci so na prvem občinskem prazniku zapeli to lepo pesmico s takšnim občutkom, da so se navzoči občani začeli začudeno ozirati proti županu Salobirju. Pa menda ja ne on!?

Privilegiji: vsi različni, vsi enaki

Spet se je zgodilo v Dobju. Za povabljenе goste so dobjsanski občinarji vljudno rezervirali omizje v senci - skupaj tako za "demokratske strukture" kot tiste, ki jih je že zasenčil politični mrk.

Imajo prakso

Na prvi prvenstveni tekmi so se šentjurski nogometaši z golom v zadnji minuti rešili potopa. Pravijo, da podobnost s spomladanskim finančnim reševanjem kluba ni naključna.

Občinska energetska bilanca je pozitivna

Takšna je nesporna ugotovitev avgustovske občinske ankete. Škoda, da velja le do konca letošnjega vročinskega poletja.

morali vprašati njegovo šefico, zakaj nima več prostega časa. Ker je slab kelner, sigurno ne... Vemo pa, da je slabe volje takrat, ko pride vam na misel, da mu imate pravico med delovnim časom žreti živce - gospa spoštovana, v prihodnje boste vaše pivo pač spili kje drugje, če ne, vam bomo prijazno pomagali mi, v kolikor se ne boste znali obnašati... In na koncu vseh koncev, človek s povprečno inteligenco tudi ne more razumeti vašega zganjanja teatra zaradi njegove žene. Je vzorna in poštena žena, ravno takšna, kot si jo naš župan zasluži.

Menimo, da bi se morali javno opravičiti našemu županu Romanu, če pa tega ne zmorete, bomo seveda razumeli in si mislili svoje - kot do sedaj... (Nepodpisano)

Spoštovani gospod župan planinski!

Na zahtevo urednika ŠN s težkim srcem odgovarjam na anonimno pismo Vaših vestnih podanikov s Planine. Zakaj neposredno Vam? Ker ste pač v njem glavna oseba in se pisci zbirajo okrog vašega šanka, pa jim boste odgovor zlahka posredovali.

Kot ste že opazili v naslovu, me je pismo pretreslo do dna duše, in potem ko sem ga

"Šentjurčan" premagal ŠN

Po številu prodanih izvodov sicer še ne, po rosnosti otroških naslovnih pa gotovo. Tehnico v tekmi bi lahko prevesil le še ultrazvočni posnetek trebuščka ene od bodočih mamic na naslovnici ŠN.

Popolni zločin

Če se hočete znebiti tečne tašče oziroma koga, ki vam gre na živce, poleg tega pa je malo slabšega zdravja, imate sedaj izjemno priložnost: en dan tega vročega poletja ga med 12. in 16. uro prijazno povabite na ogled tržnice.

Zrcalce, zrcalce na steni...

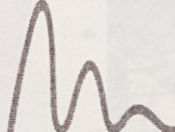
Nadžupan šentjurski se oblači za posebno priložnost. Ko je gotov, se zadovoljen postavi pred ogledalo in si razposajeno zabrunda: "Zrcalce, zrcalce na steni, povej, kdo najlepši je v deželici tej?"

Pa se res oglasi zrcalce: "Umakni se, da bom sploh lahko videlo še koga razen tebe!"

prebrala devetič, sem bila povsem drug človek, pomanjšana do Kalimerota. Malo me je sicer stisnilo, da ga pisci niso podpisali - Planinčani (in Planinčanke) smo včasih pač "imeli jajca", da smo za svojimi besedami tudi stali - ampak nič hudega, časi se pač spreminjajo.

Torej kaj naj rečem? Kriva sem, desetkrat kriva. Prilastila sem si Vas kot svoje dete in povsem prezrla, da ste že odrasel častivreden gospod, vsaj desetkrat pametnejši od mene, klepetave Pepce. Da niste le moj, temveč nadvse pravični in častivredni oče vsej naši planinski skupnosti. Šele sedaj, po pismu, razumem velikanske množice zgroženih občanov, ki Vas neizmerno cenijo in ljubijo. Le kako sem lahko bila tako zaslepljena. Oproščam se, tisočkrat se oproščam! Morala bi se kritično in poimensko spotikati ob kurje tatove, pijančke ali trške sirote, ne pa kar ob samega prvega moža našega kraja. In hvaležna sem, da so mi oči odprli drugi in ne Vi osebno. Če bi pod pismom stalo Vaše cenjeno ime, bi se mi sesul moj svet spoštovanja Vaše osebnosti, ki seveda nikoli in nikdar ni in ne more biti tako malenkostna, da bi se ozirala, ali celo odgovarjala na blebetanje neumnega ljudstva oziroma ničvredne Pepce.

Večno vdana Vaša Pepca

radio

ŠMARJE PRI JELŠAH

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Podsrda
87,6 MHz

Boč
93,7 MHz

Studio
Tel.: 063 817 10 30
063 817 10 40

Centrala
Tel.: 063 817 10 11
Fax: 063 817 10 37

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

NAGRADNA KRIŽANKA

Šentjurje NOVICE	HITROST	RENTGEN	ZALIV V ITALIJI	ITALIJANSKI FILOZOF	RIMSKA 5	RIMSKA 4	NAJVEČJA VELESILA BELEŽNICA	MESTO V DALMACIJI			MENCINGER- JEV ROMAN		VODIK	UKRAJINI	NJIVE	
											VRSTA FRIZURE					
GESLO																
ŠPANJA		100 m²			NEBEŠKO ZNAMENJE							Ž. IME				VEK, DOBA
		NEDELAVEN			UMETNOST (LAT.)							METER				
ZMLETA						KAZALNI ZAIIMEK		REKA V LONDONU						KARTAŠKI IZRAZ		
						NJEJ		ŠTUDENTSKI SERVIS						TOMAŽ TERČEK		
GESLO (NAD.)												ŠVICARSKI POLITIK				
												LITER				
NEKD. GRŠKI BOGATAŠ							PORAŠČEN S SKALAMI								AVSTRIJA	

SLOVARČEK: AFAR - NOMADSKO PLEME V ZAH. AFRIKI, ORTES - ITALIJANSKI FILOZOF, ETTER - ŠVICARSKI POLITIK, OZARE - ORATI NA KONCU NJIVE

Za pravilno rešitev križanke iz prejšnje številke bodo srečni nagrajenci lahko izkoristili storitve v **Trgovini Selič**. Najsrečnejša izžrebanka **Marija Kolar** iz Rifnika prejme darilni bon za nakup v vrednosti 5.000 SIT, drugi najsrečnejši, **Franjo Tuksar** iz Slov. Bistrice, bo lahko nakupoval v vrednosti 3.000 SIT, tretja nagrada, bon za nakup v vrednosti 2.000 SIT, pa je doletela **Danico Mlakar** iz Šentjurja. Čestitamo!

ŠALE MALE

NI verjela

»Ta buška, kaj pa se je zgodilo?« zaskrbljeno vpraša Janez oteklega prijatelja.

»Ah, nora zgodba. Vse do doma me je sledila grda krastača. Ko sem jo hotel brcniti skozi vrta, je spregovorila, da je začarana princesa, ki ji jaz s poljubom lahko vrnem človeško podobo. Storil sem to in res se je spremenila v lepo dekle. Tisti hip pa je prišla domov žena - in mi ni verjela...

Logika

»Kakšen je mož, ki ve da ima prav, a je modro

tiho in ne pisne nobene?«

»Poročen.«

Lovska

Lovca sta šla v gore na lov. Kot ponavadi sta se napila in zaspala. Nenadoma nekaj završi nad njima, eden se zbudi, v paniki zgrabi za puško in ustrelji.

»Kaj pa je bilo?« se zbudi drugi.

»Ne vem, nekaj sem ustrelil v zraku. Grem pogledat, kaj je.«

Čez nekaj minut se vrne: »Zajec je bil.«

»Kako zajec, v zraku?«

»V izkaznici zmajarskega društva piše Lojze Zajec.«

Virtualni Jenki

Planinski volk samotar (ki kmalu ne bo več čisto sam, saj ustanavlja spremljevalno skupino) je po izidu njegovega drugega projekta **Mrtvi in pokopani**, prežetega s punkrokersko amelodiko, ki je sledil blues & boogiju na **Recidivu**, dobil še večji zagon. Od nedavnega je prisoten tudi na svetovnem spletu, kjer ga lahko obiščete na members.xoom.com/jankonarar/.

V realnem svetu pa je še vedno aktualen kontaktni naslov **JNA rec., Planina 40a, 3225 Planina**, kamor mu lahko pišete in/ali naročite svoj plošček.

Viki mehanik

Viki šraufa noč in dan če spočit je al zaspan

Tut na hrbtu včas leži da napake izsledi

Viki mehanik je ajnc A to se vidi že z neba

Vselej strankam ugodin in še tehnični nardi

On živi veselje tut če vse mu ni uspelo

On ne tarna ne kriči kakor delajo vsi

Avte šraufa iz vzhoda ampak to ni le škoda

Tut yugo moskvič in samara pa še kaka druga gara

Učasih gre pogledat malega ki mu noče nič žalega

Upraša ga kok se ma al služba mu poda

Ko pa pride spet domov nikol ne sede na stol

Hitro dela se loti da ga Nini ne zaloti

On elektriko popravlja in napake popravlja

Varovalke razne žice včasih tut device

• **NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU** •

TOYOTA **YARIS - EVROPSKI AVTO LETA 2000**

1.0 ali 1.3, 3V ali 5V od **1.934.400 SIT**

AKCIJA
cool

Privoščite si dolgo, vroče poletje v prijetno ohlajenem Yarisu za samo **98.000 SIT**

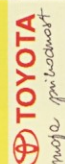

KLIMA ZA SAMO 55.000 SIT
ALI 155.000 SIT POPUSTA

SWIFT

1.0 ali 1.3, 3V ali 5V od **1.535.940 SIT**

LAND CRUISER
STATION WAGON

že ZO **6.981.160 SIT**

Serijska oprema: avtomatski menjalnik, avtomatska klimatska naprava, dvodelna tretja klop, el. pomikna streha, el. pomik stekel, el. nastavev prednjih sedel, el. nastavev volanskega obroča, el. nastavev in ogrevanje ogledal, spomin nastavev za dva voznika, daljinsko zaklepanje, tempomat, dve zračni vreči, ABS, ogrevanje prednjih sedel, notranjost v usnju, 6 zvočnikov, strešne sani, bočni stopnici, aktivno podvozje, 100% zapori diferencialov, stalni širokolenski pogon.

PRODAJNO SERVISNI CENTER
ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, 483-473 • Salon Šentjur, 743-086, servis in rezervni deli, 743-389

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

Delovni čas:

ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,
PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

UGODNI KREDITI TOM + 4.5%
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič
tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior
VOGUE

Ray-Ban

Ko potrebujete več...

samopostrežna prodajalna

MEJA

Šentjur, d.d.

AKCIJSKE CENE

- pijač
- keksov
- zamrznjenih izdelkov
- sadja
- zelenjave
- delikatese

TRAJNO
MEJNA CENA

- dnevno svežih jajc
 - jabolk
- testenin Meja
- lešnikov

OBIŠČITE NAS
IN SE PREPRIČAJTE!

Pričakujemo vas vsak dan od 7.30 - 19. ure, sobota od 7.30 - 14. ure.

Telefon: 574 31 94

skup let prijeteljstva

30., 31. avgust, 1., 2. september

SREDA, 30.8. ob 17. uri

- SREČANJE PIHALNIH ORKESTROV IN MAŽORETK
- OTROŠKI PROGRAMI IN DELAVNICE
- TORTA VELIKANKA

KRAS

Cockta

ČETREK, 31.8. ob 17. uri

- SREDNJEVEŠKA TRŽNICA IN ROKODELSTVO
- SREDNJEVEŠKE IGRE IN PLESI
- BREZPLAČNE POKUŠINE

KRAS

Cockta

PETER, 1.9. ob 17. uri

- TEKMOVANJE V LIMBO PLESU
- ZABAVA ZA NAJMLAJŠE NA PRVI ŠOLSKI DAN
- NASTOPI MLADIH TALENTOV
- VEČER ŠTAJERSKEGA VALA
- BREZPLAČNE POKUŠINE
- MORTADELA VELIKANKA

KRAS

SOBOTA, 2.9. ob 11. uri

- VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE
- NASTOP SKUPINE ČUDEŽNA POLJA
- NASTOP ALENKE KOLMAN
- BREZPLAČNE POKUŠINE

I. NAGRADA ENOLETNA
BREZPLAČNA UPORABA AVTA:

MULTIPLA FIAT

PODARJA:

AUTOCOMMERCE, d.d.
AVTO TRIGLAV, d.o.o.

CENTER

INTERSPAR

CELJE